

கடவுள்துணை.

பொதியமலையிலேழந்தருளிய

அகத்தியமகாமுனிவர்

அருளிச்செய்த

பஞ்சபட்சிசாஸ்திரம்.

அதற்கியைந்த சக்கரங்களும்

சங்கரனார் உமாமயேஸ்வரிக்கு

அருளிச்செய்த

ஞானசரநூல் சாஸ்திரம்.

மூலமும் - உரையும்.

இட்டா

பார்த்தசாரதிநாயுடு

அவர்களால்

ஆரணி

பார்த்தசாரதி முதலியார்

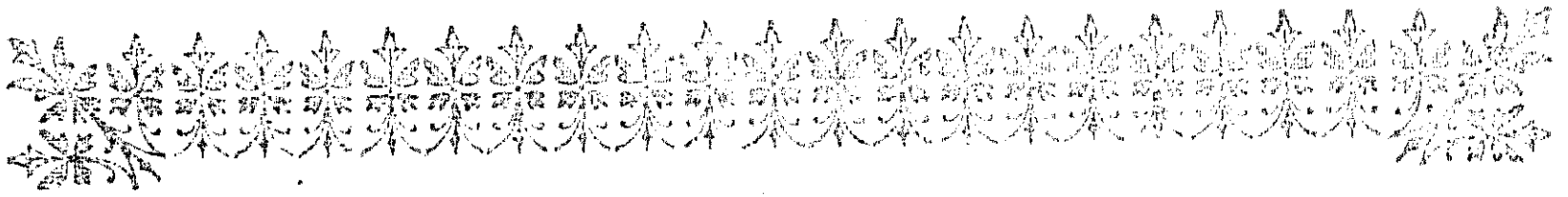
அவர்களால்

தமது

சென்னை கிலாட்ஸ்டன் அப்ச்க்கடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1897.

உ

சுருவேதுணை.

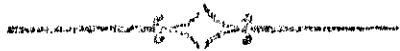
—[0]—

சங்கராஹ் திருவுளமழிந்து

உமாமயேஸ்வரிக்கு அருளிச்செய்த

ஞானசரநூல்சாஸ்திரம்.

மூலமும் - உரையும்.

காப்பு

கேரிசை வெண்பா.

வாழ்த்துவாமுள்ளம் வருவிப்பானெஞ்சமுன்பிற்
சூழ்த்துவாமேனமேற் றுகிசெய்வாந் - தாழ்த்த
பாநூலேமுற்றுமறப் பானித்தருள் கூட்டின
சரநூலையோதமுன்னேனான் னான்.

நாமகன்துதி

உமைமாதுக்கீச னுரைத்தசரநூலில்
அமைபாப்பொருளு மமைபு—மெமையானும்
புவிமடந்தைபூமடந்தை போதமெய்ஞ்ஞானக்
கவிமடந்தையிக்கலைக்கோர் காப்பு.

அலையடக்கம்

செய்யமனந்துணிந்த சீர்முன்னேனாச்சொந்தசரநூ
லையமறவோதவருள் புரியைங்—கையொன்றன்
முன்னிற்பாரென்று மொழிக்கீதன்மேற்சந் துணர்ந்தோர்
மன்னிப்பாரென்று மானு.

இன்னுற்பயன்

ஆசிரியவிருத்தம்

சந்திரபானிலக்கணமுங்கீகாருநானுந்

தயங்கியபக்கங்கரணாயோக லாரம்

வந்துசொல்லுஞ்சோதிடத்தையறியாதார்கண்

மனகினைவாயறியும்வகையுளதோவென்னை

வித்தவுடலுயிர்கிலையறியாதாருந்

கியாமறியவியம்புமவகையாதிதாவென் னிற்

பைத்தொடியேயான்சொல்லுஞ் சரநூறன்னைப்

பரிந்துரைபொருள்பரமன் சொல்லான்

(இ-ள்,) சந்திரன்-சூரியன் கோள்-நாள்-பகலும்-கரணம்-யோகம் வாரம் இவைமுதலாகச் சொல்லப்பட்ட சோதிட விலக்கணத்தை யறி யாதவர்கள், தத்தமன நினைவினாலே யறிந்துகொள்ளுமார்க்கம் உள்ள தோ உண்டாயின் அநுளிச்செய்யவேண்டுமென்று உமையவள்கேட்க சங்கரனார்சொல்லுகிறார், அழகிய வகையல்கள்பூண்ட கைகளையுடைய பெண்ணை யாஞ் சொல்லுஞ் சரநூலாகிய கிரந்தச் சாஸ்திரத்தைப் பரி வுடன் பார்ப்பாயாக, பார்க்கில் நன்னுணர்வையென்று சொல்லுகிறார்.

சொல்லாருநெடுங்கயிற்றின் வருணமான சூத்திரனார் துவக்கெனு மாசீர்மந்தன்னி, னல்லாருமூக்கனாங் கயிறுகோத்து நலந்தீங்காய்வரு கின்ற நஞ்சுட்கொண்டு, பொல்லாதகாலப்பாம் புண்டுமிழ்ந்து பூதலத் திற்பிறத்திறந்து போவரேனு, மெல்லாருமியாஞ்சொல்லுஞ் சரநூறன் னை யிகழாதார்கராமங்க ரிசழ்வோர்தாமே.

(இ-ள்,) சொல்லப்பட்ட காற்புரிசுடிய நீண்ட கயிற்றைப்போல் பாரம்பரையாய் விர்த்தியாகிவராவின்ற பிரம்-கடித்திரிய-வைசிய-சூத் திராதி வருணசிரமம்பெற்ற இந்த மாலிடதேகத்தில் இச்சரம்நாசிகை யின்வழியாய் நின்று எருதுக்கு ஒரு மூக்கனாங்கயிரிருந்து ஆட்டுவிப்ப னுபோல் நன்மைதீமையென்னு நஞ்சினையூட்டிவிக்கும் அப்படிப்பட்ட நஞ்சினே யூட்டக்கொண்டு கொடியகாலனென்னும் பாம்பானது உண் ணவுமுமிழவுந் தாமுட்பட்டு இருவினைக்கிசைந்தவராய்ப் பிறந்து மிறக் னுபோவார்கள், ஆயினும் நான் சொல்லியருஞ் சரநூலை யிகழாமல் குருமுகாந்திரத்தில் அறிந்து அனுபவித்து அந்நெறியிலிற்பவர்கள் யா வரேனுமொருங்கே தேவராவார்கள் அப்படியறிய மாட்டாதவர்கள் ஊமைகளுக்குச் சரியாவார்கள்—எ - று. (உ)

சரம்பார்க்க ஆசனவிதி கூறுகின்றார்.

மூங்கிற்பாய்மிடி கல்லுகோய்மண்டுக்க முறிபலகைநன்மையிலேமு டைத்தபுல்லு, நீங்கிவிடுங்கீர்த்திதழைமனநடுக்க நிரில்கலைத்தோல் ஞானநிறைபுலித்தோ, லோங்கியசெல்வம்வீடுமுன்குகைப்பு லொளிர் தூசுநன்மையுட்படந்தானென்று, தூங்கியதூக்கம்போக்குநன்மையா கத் துலங்கியவாதனத்திருந்துதோகைசொல்லாம்.

(இ-ள்,) மூங்கிறடுக்கு ஆசனம்-வறுமை, கல்-வியாதி-மண் ஆத னமில்லாமல் வெறுமணலில் (உளுக்கார்துகொண்டால்) துக்கம், உ

சரம என்பது, காற்று - மனம் - சீவன் - சுவாசம் - சுகமூ-பி ராணன் - ஆவி - உயிர் - உயிர்ப்பு இவை முதலாகச் சொல்லப்பட்ட வைதான் என்றறிக.

டைந்த அல்லது அறுபட்டபலகை மனை நன்மையில்லை, கோரைப்பா யல்கள்முதலிய புற்பாயல்கள் தீர்த்திராசம, பச்சிலைதழை மனகடுக்கம் மானோல், ஞானம், புனித்தோல், செல்வம், தர்ப்பாசனம், மோகூத ம, வெள்ளைவஸ்திரம் தீமையில்லை, சித்திராசனம் அல்லது இரத்தகம் பளம், நன்மை இவைகளில் நன்மையாக விளங்கும்படியான ஆதனத் திலிருந்து (சரம்பார்க்கவேண்டும் மற்றுஞ்சொல்லுகிறேன் கேள் ம யில்போலும் அழகிய பெண்ணே—எ - று. (ங)

சரம்பார்க்குமாரக்கங் கூறுகின்றார்

சொல்லியவா தனங்கள்பலவாவற்றுணன்றிற் றும்பபங்கமாதனமா யிருந்துதோன்று, மல்லலுத்தேகமனமாக்கியொட்டி யாணபக்தபிரா ணையமங்கள்பண்ணி, மெல்லையினுந்தியின்கீழா ரொழுத்தைதப்பற்றி யெ ழுபத்திராயிரநாடியிலீரைந்து, நல்லனவாயதின்மூன்றுநாடியோடு நலந் தரும்பேரவ்வெழுத்தைநவிலப்பாரே.

(இ-ள்,) முன்கூறப்பட்ட வாதனங்கள் பலவுண்டு, அவைகளில் தீங்கில்லாத ஒரு ஆதனத்திற், பதுமாதனமென்னப்பட்ட அங்கமாயி ருந்து (பார்க்கும்போது) மனதுக்கு மிகவும் நினைவினால் அல்லவரு ம, அப்படிவரும் அல்லல்களைநீக்கி வேறுநினைவில்லாமல், ஒரே மன மாக்கி ஒட்டியாண பந்தமென்று சொல்லும் பிராணையாமஞ்செய்து அ தன் மேற்பார்க்கில் எல்லையில்லாத திருவருளுக்கிடமாகிய உத்தியின்கீ ழிருக்கு மெழுத்தைத்தொடங்கி எழுபத்திராயிரம் நாடிகள் இந்தத்தே கத்திலுண்டானவை தெரியும் அந்நாடிசனாள் பத்துநாடிசள் நல்லனவா ம் அப்பத்துநாடிசனாள் மூன்றுநாடி நல்லன அம்மூன்றின்வழியாய்த் தா ன் சரம் எளிதிற்காணவோடும் இவையறியப் பெரிதாகிய நன்கிணையளி க்கும் அவ்வெழுத்தைப்பார் மான்போலுங் கண்களையுடைய பெண் ணே—எ - று, அன்றியுமிதன் விவரத்துக்கு மற்றும் விருவானவற்றுள் ந.ரு - வது கவியைப்பார்க்க.

நவ்விவிழியாயிதய கமலந்தன்னி னன்றாகவசவையுபிர் நடக்கும் போதுஞ், செவ்வியுடன்மீனும்போ திருபத்தோரா யிரத்தறுநூற்றச் செபிக்கி லொருநாளாகு, மவ்வியமூலாதாரஞ் சுவாதிட்டான மணிபூர ம்நாகதம் விசுத்தியாகனை, பவ்வமறயாஞ்சொல்லுஞ் சாநூறனைப் பார்ப்பவரேபராபரத்தின் பயன்பார்ப்பாரே,

(இ-ள்,) மான்போலும் விழிகளையுடைய பெண்ணே இருதயகம லத்தின் வழியூடுருவிக் கொண்டு யாதொருதீங்குமில்லாமல் அசவையுபி

ரென்னப்பட்ட இச்சரம் நாசிகையின்வழியாய்ப் போகும்போது (ச-அ) ங்துலங்கள்போக) மற்றவை செவ்வையாய்த்திரும்பி வரும்போதும் (கணித்துப்பார்க்கில்) இருபத்தேதாராயிரத் தறுநூறுதரம் நடக்கும், அது - கூடு - நாழிகைசேர்ந்த ஒரு நாளாகும் அப்பரிசெல்லாம் மூலாதாரம், சுவாதிஸ்டானம், மணிபூரகம், அனாகதம், விசுத்தி, ஆக்கினை என்று சொல்லப்பட்ட பாகிலையின் பரிசுதான் (அங்கிருந்து உண்டாயின வெணுங்கருத்து) இதனைக் காணும்வழி யாதெனில், யாஞ் சொல்லுஞ் சரநூலை மயக்கமறப் பார்ப்பதுதான் அப்படிப் பார்ப்பவர் பரமாகவும் அபரமாகவும் விளங்குகின்ற ஒரு வஸ்துவினாலுண்டாகும் பிரயோசனத்தை யறிந்து கொள்வார்—எ - று (ந)

சந்திரர் சூரியர் சுழிமுனை இலக்கணமும் மற்றும்

யாத்திரைபலனுங் கூறுகின்றார்,

பார்க்கிலிடையிடமதுவேதிங்களாகும் பகலவனும்பின் கலையேவலமதாகும், மேற்கவுகாசுழிமுனை தானவொம்ங்கி யிடையான சந்திரனே யமுதமாகுந் தீர்க்கமுடன் பொருள்வினைக்குங்கரியவண்ணந் திரராசியாமவனை செப்புங்காலை, வேற்றடங்கண்மடமா தேவிரும்பிக்கேளாய் விரிவாதவிவையனை த்தும்விளங்கச் சொல்வாம்,

(இ-ள்,) ஆராய்க்துபார்க்கில் இடைகலையென்பதுவே யிடதுபக்கம் நாசியில்வருஞ் சுவாசம் அதுவே சந்திராகலை யென்னப்படும், பின் கலையென்பதுவே வலதுபக்கம், நாசியில்வருஞ்சுவாசம் சூரியசலை யென்னப்படும், யாவருக்கும் ஒக்கசொல்லுங்காலத்தில் சுழிமுனையென்பது நவொகும், அக்கினியென்னப்படும், பின்னும் அநதச்சந்திரனைச் சொல்லுமிடத்தில் அமுதம் தீர்க்கமாக எப்பொருள்களையும் உண்டாக் குவான நிறங்கருத்தவன் நாசியில் திரராசி, வேல்பாலுங் கண்ணினை யுடைய பெண்ணே மற்றுமுண்டாகிய வினைத்தும், பரிஷ்காரமாகச் சொல்ல அதனை நீ விருப்பமுற்றுக்கேட்பாயாக—எ - று.

அறியும் அச்சுழிமுனை இரண்டு நாசிகையிலும் பரவியோடும் அதற்குப் பூணமென்றும் பெயர். (க)

இதுவுமது.

சொல்லுங்காற்கதிரவனுஞ்சகலியாபி சுத்தநிலம்வெண்மைசாராசியாகுங் கொல்லுமெலாக்கருமங்கள் கொடியவன்னி கூறுங்காணிற் குசிவப்பாமுபயராசி, நல்லவிடைதெரிந்துணாகிற்றிங்குள்பெண்ணும் நலம்பயில்பின் கலைகதிரோன்புருஷனுஞ், சொல்லுமிருபதின் காதவழிக் கப்பாலாந் திசைக்கிடமாய்ச்செவ்வலமூர்சோர்க்கேளே,

(இ-ள்,) சூரியனுடைய குணகுணிகளைச் சொல்லுமிடத்தில் அந்தச் சூரியன் உலகத்தில் வியாபகமுற்றவன், பரிசுத்தமான வெண்மை நிறத்தையுடையவன் ராசியில் சராசி, சுழிமுனையென்னும் அக்கினியைச் சொல்லவென்றால் சகலகருமங்களைப் பழிக்கும், பொல்லாது நிறம் அக்கினிச் சிவப்புராசியில் மேற்சொல்லிய விரண்டுராகியுங் கூடியது இன்னமும் நன்றாய்த்தெரிந்துபார்த்தில் இடைகலையென்று சொல்லப்பட்ட சந்திரன் பெண்பால் பிங்கலையென்று சொல்லப்பட்ட அந்தச் சூரியன் ஆண்பால் (சுழிமுனை யென்னப்பட்ட அந்த உபயாசியானது அஃதினைப்பால் அல்லது ஆலியாகும்) அன்றியும் இருபதின் காதவழிக்கு மேற்பட்ட துலைவான தேசத்துக்குப் போகும்போது சந்திரகலையோடும்போது புறப்பட்டுச் சூரியகலையோடும்போது அத்தேசத்தில்போய்ச்சேரவேண்டியது இன்னமுஞ்சொல்லுகிறேன்கேள் - ஏ - னு - ன்

சந்திரனிலக்கணம் அதிலும் அச்சந்திரனடக்கும்போது
இன்னவைசெய்யலாமென்று கூறுகிறார்

கேட்கிலிடக்குதாதாடை யணிபொன்பூணற் றீளர்க்குமணமடி மை கொளற்கீற்கீர்காண்டல், வாழ்க்கைபனை யெடுத்தல்குடி புருதன்விறன் மன்னவரைக்காணலுண்மை மருவல்சாத்தி, வேட்கைதெய்வப்படுத்திடையுரம் வெறுப்புத்தீர்த்தால் வித்தைபெற்றற்றன்புதைத்தன் பிசவு மீத, னாட்கமலமலர்முகத்தாய் நாகத்தீர்த்த வன்மேயாமிலையெல்லா நயந்துபாரே,

(இ-ள்,) சந்திரகலை இடதுநாசியைசுயி னடக்கும்போது எந்தெந்த காரியங்கள் செய்யலாமென்று வினவிக் கேட்டில் அந்த இடகலையில் ஒருவரைத் தூதனுப்புதல், தூது தானேபோகுதல், புதியவாஸ்திரம் தரித்தல், ஆபரணாதிகள் பூண்டுகொள்ளல் விவாகஞ்செய்துகொள்ளுதல் (தாலிகட்டல்) ஒருவனை யடிமையாகப் பெற்றுக்கொள்ளல், சிணைமுதலிய குளம் ஏரிவெட்டுதல், வாழும்படியான வீடுபனை வாங்குதல், ஒரு வீட்டிற்குக் குடிபோகுதல், ஒரு வஸ்துவை விற்குதல் நூதனமாய் அரசரைக்காணல், தனக்கு ஒருபடி மேற்பட்டவாளுஞ் சகிதான் உணமையாகிய வஸ்துவைச்சார்தல், சாந்திகழித்தல், இஷ்டதெய்வ பிரதிஷ்டைசெய்தல், சுரத்தீர்த்தல், வெறுப்புத்தீர்த்தல் (ஒருவனைச் சமாதானஞ்செய்தல்) கல்விக்கேட்டுக்கொள்ளுதல், தனந்தாரிய முதலிய ஆஸ்திசேர்த்துவைத்தல், தியாகங்கொடுத்தல், பாலவிமோசனஞ் செய்தல், இவையெல்லாம் கன்மையாகும், மற்றக்காரியங்கள் மத்திப

மென்றறிக, அன்றுமலர்ந்த தாமரைப்பூப்போலு முகத்தினை யுடைய
பெண்ணே—எ - று, இன்னமுமிதற் செயலையென்றால் சஅ-ங்,
கவியையும்-சஎ-ங் கவியையுப்பார்க்க, (அ)

சூரியனிலக்கணம் அதிலும் சூரியனடக்கும்போது

இன்னவைசெய்யலாமென்று கூறுகின்றார்.

பார்க்கில்வலத்துபதேசம் வித்தைசேவை படைமோட்டல்பயிர்
செட்டுக் களவுகுது, பேர்க்கொணுவழக்குரைத்தல்கரி பரிதேரூர்தல்
யிறங்குமெழுத்திடுகல்கங் தேர்ப்பாடல், வார்த்தைபகைபங்கங்கோள்
பசாசுதீர்த்தன் மந்திரஞ்சாதித்த மருத் துணைஹங்கற், கோத்தபுன
லாடல்கொல்விடங்கடர்ந்தல் கொடும்பிணித்தப்பனயோகங் குறிக்கும்
காலே,

(இ-ள்,) வலதுகாசிகையில் சாமோடும்போது எவை செய்யத்தக்
கவைபென்று விசாரித்துப்பார்க்கும்போது, குருவுபதேசம்பெறல், தா
மொருவருக் குபதேசம்பண்ணல் வித்தை பாராயணஞ்செய்தல், வித்
தை யொருவருக்கேரதல், ஒருவனை வணங்கல், எதிரியினுடைய படை
யைத் தூர்த்தல், பயிர்விளைத்தல், வியாபாரஞ்செய்தல் திருடல், சூதமா
டுதல், ஒருவனுலுத் தீர்த்தற்கரியதாகிய வழக்குப்பேசல், இயானை - கு
திரை-தேர்-இவைகளிலேவி சவாரிபோதல், விளங்கிவரும்படியான எ
ழுத்தெழுதல், சங்கீதர்பாடல், பேசத்தொடங்கல், பகைமையுண்டா
க்கல், ஒருவனைப் பங்கம்பண்ணல், கொள்சொல்லுதல், பசாசு ஒட்டு
தல், மந்திரமிட்டை சாதிக்குதல், மருத்துசாப்பிடுதல், போசனம்பிசித்
தல், நித்திரைசெய்தல், ஸகானஞ்செய்தல், கொல்லுதற் கேதுவாகிய
விஷங்களை நிவிர்த்திசெய்தல், கொடியவியாதியைத்தீர்த்தல், தப்பன
யோக சாதனஞ்செய்தல், இவைகளையெல்லாங் குறித்தனுபவித்துப்
பார்க்கில் நன்மையாகும்—எ - று, மற்றிச் சூரியசந்திரர் இருவருக்கு
ம் விபரம்-சசு-ங்-கவியையும்-சஅ-ங்-கவியையும் பார்க்க, (க)

சுழிமுனை பூரண சூரியபலன் கூறுகின்றார்

காவிரண்டுமொத்தச்சாற்சமாதிகன்றாங் கருதியதொன்றாகாதாக
னுமெனிற்காண, சீலமிசுந்தவமுடைய கன்மையிலே தீயானவாங்
கருமஞ்சேரக்கூட்டுஞ் சாலநிறைபூரணத்தில்வழக்குவானு தர்க்குபோ
ரங்கமன்னர்தம்மைக்காண்டன், மூலமறுஞ்சூரியத்தினிறுத்தில்வெல்
வர் முயல்வதெல்லாங்கயல்விழியாய்முயலலாகீம.

(இ-ள்,) சுழிமுனையா பிரண்டுசாமும் ஒத்தோடுகையில் என்ன
வைசெய்யலாமென்றால், சமாதியோகஞ்செய்தல், (கருவி காணங்க

ளோயச் சும்மாவிருக்குதல்) நன்மை, நினைத்தகாரியம் ஒன்றேனு மா
காது, அப்போது ஒருவன்வந்து இப்பொருளகப்படுமாவென்றால் அது
அகப்படாது, சீலம்பொருத்திய தவமுடையபெண்ணே, இந்தச்சுழிமு
னை நடக்கும்போது நன்மையேகிடையாது, கெட்டகாரியங்களெல்லா
ம் பலிக்கும், இது இங்ஙனநிற்க (சரம்) மூக்கில் எந்தப்புழையில் ஒடு
கின்றதோ அந்தப்பக்கம் பூரணமென்றும், சரம் ஓடாதபக்கம் சூனிய
மென்றும்போர், இப்படியான குறைவில்லாத பூரணபக்கத்திலின்று வ
ழக்குப்பேசுகிறவர்களை, தர்க்கம்பண்ணுகிறவர்களை, சண்டைபண்ணு
கிறவர்களை, ஒருவன்போய்க்கானும் அரசனை (அல்லது) தமக்குமேற்
பட்டவனை இவ்வாறு கூறப்பட்டவர்களை இதனால் காணலாமென்று ஒ
ருசாட்சியும் இல்லாதபடி சரமோடாதபக்கமாகிய சூனியபக்கத்தில் நி
றுத்தினால் பூரணபக்கத்திலிருக்கிறவன் வெவ்வான் அல்லாமலும் ஒருவ
ன் இப்படிப்பட்டவர்களைத் தனக்குச் சரமோடாத சூனியபக்கத்தில்
நிறுத்தினால் அவன்பேச்சே மேலாய்வெவ்வான், எவ்வெவற்றை எவ்வெ
வ்வாறு காட்டமுற்றறியவேண்டுமோ அவ்வவ்வாறே யறியலாம் சேல்
மீன்போலுங் கண்களை யுடையபெண்ணே—எ - று, (10)

யாத்திரை பிரயாணம்போகும்போது சரம்.

இசைவுபிசகாபிருந்தால் அதற்கு உபசாதம் கூறுகின்றார்.

முயலுங்காற்பூரணத்தி லிடத்திலிரண்டடிபோ முன்வலமென்மு
ன்றடிபோ மொழியுமயாத்திரைக்கு, கயலடருங்கண்மடவாய் கருமமது
முற்றுங் கருனுவடக்குங்கிழக்கு மிடத்தேபோகி, வியலுமொருபசையு
ண்டா மீளமாட்டா ரிசைந்தவலந்தெற்குமேற் கேகவென்னிற், புயல
டரும்புனல்புருத்து மாணமாவார் புணர்முலைக்கச்சிறுமிடையாய் போ
ற்றிக்காணே.

உய

(இ-ள்.) பின் ~~சுரு~~ -ங்கலியில் சொல்லியபடி மேற்றிசையும், தெ
ன்றிசையும், சந்திரன்நிசை-வடக்கு-கிழக்கும், சூரியன்நிசை, இது
இங்ஙனம் நிற்க சொல்லப்பட்ட யாத்திரைபோக காடியவன் சந்திரனில்
சந்திரன்நிசையே போகவேண்டியது, சூரியனில் சூரியன் நிரையே
போகவேண்டியது, அல்லாமலும் முன் ஏழாங்கலியிற் சொல்லியபடி
இருபதின்சுதவழிக் கப்புறமான தலங்களுக்கும் சந்திரனில் புறப்பாட்
டுச் சூரியனில் ஊர்போய்ச்சேரவேண்டியது, அப்படி சேரத் தருண
பேதமாய்ச் சரமுமிசைவுபிசகாய் மாறியோடினால் (அதற்கு உபசாத்
தம் யாதெனில்) சூரியகலையிற் போகவேண்டிய திக்தின் யாத்திரைக்கு
ச் சந்திரகலையாபிருந்தால், அந்தச் சந்திரன் கவாசத்தையேற வுள்ளே

யிழுத்துப் பூரணமாக்கி இந்தக்காலையே இரண்டுதரமுன்னிட்டு வைத்து பின்பு, சுதாவாய்கடந்து வழியில் கொஞ்சதூரம் நிற்காமல் போகவேண்டியது, (இதுசாந்தி) சந்திரன்பலன்கெட்டுப்போகும் தீமையில்லை சந்திரகலையிற் போகவேண்டிய திசையின்யாத்திரைக்குச் சூரியகலையாயிருந்தால் சூரியன் சுவாசத்தை ஏறவுள்ளேயிழுத்து அக்காலையே மூன்றடி முன்னிட்டுவைத்துப் பின்பு சுதாவாய்கடந்து வழியில் கொஞ்சதூரம் நிற்காமல் போகவேண்டியது, (இது அதற்குச்சாந்தி) சூரியன்பலன் கெட்டுப்போகும் தீமையில்லை சேல்போலுங் கண்களையுடைய பெண்ணே போலிறகாரியம் ஜெயமாகும், இப்படியல்லாமல் வடக்குத்திசையும், கிழக்குத்திசையும், (யாத்திரை) சந்திரகடக்கும்போது போனால், சீபாதிவிடத்தில் ஒருவனுக்கொருவன் விரோதப்பட்டுப்போவான், திருவாரட்டான், மேற்குத்திசையும், தெற்குத்திசையும் சூரியகலையாயும் போது யாத்திரைபோனால் சலத்தினால் அல்லது, மழையினால் இரந்துப்பாவார்கள் கச்சினாலிறுகி நெருங்கிய தனங்களையும், இப்போதுதான் னற்றுப்போவதுபோற் றேற்றுகின்ற இடையினையுமுடைய பெண்ணே விசுவாசித்துப்பார்—என்று. (10க)

ஒருவனுக்கு நன்மைதீமைசொல்லு மார்க்கங் கூறுகின்றார்.

காணவொருகருமத்தைக் குறித்துவந்தோன், கருதியமுன்னுமிடமுமேலுமிந்து, பேணுவலமுங்கீழும் பின்னும்வெய்யோன், பேசிய சொல்லெழுத்திரட்டை சோமனாகு, மாணுமெழுத்தொற்றையேற் கதினோனாகு, மதிக்குமவன்பூரணத்தில் வந்துகேட்கிற், பூணவுரைத்தன வெல்லா நன்றேயாகும், பொல்லாதுசூரியத்திற் புகலுவோர்க்கே.

(இ-ள்.) நாம் விழையுங்காரியம் நன்றோ-தீதோ கண்டறிவோமென்று வந்தவன் முன்-ய-ங்-கவியிற் சொல்லியபடி. சூரியகலை நடக்கும் போது, அவன் அப்பூரணபக்கமாகவே, யிருந்தானாகில் அவன்பொருந்தச் சொன்ன காரியங்களெல்லாம், அவனுக்குச் சித்திக்கும் அப்படியில்லாமல் வலதுபக்கத்தில் நின்றாலும், சரம் பார்க்கிரவன் மேலிருக்க வந்தவன் கீழிருந்துகேட்டாலும், நேர்நேரே பின்னிருந்துகேட்டாலும் அச்சூரியகலைக்குடைய பலிதமேசொல்க, சந்திரகலை நடக்கும்போது, அவன் அப்பூரணபக்கமாகவேயிருந்து வினவினானாகில் அவன் சொன்ன காரியங்களெல்லாம் அவனுக்குப்பலிக்கும், அப்படியில்லாமல் இடதுபக்கத்தில் நின்றாலும், நேர்நேரே முன்னேநின்றாலும், மேலிடத்திலிருந்தாலும், அச்சந்திரகலைக்குடைய குணமே சொல்க, இதுதவிர

சரம்ஒடாத சூனியபக்கத்தில்நின்று கேட்டானாகில் அவன்கேட்டகாரி யம் பொல்லாதாகும், பலிக்கமாட்டாதென்க, அல்லாமலும் அவன்மு தல் வாய்திறந்துசொன்ன வார்த்தையின் எழுத்தை பெண்ணிப்பார்த் து ஒற்றைப்பங்காகில் சூரியனுடைய குணஞ்சொல்க, இரட்டையாகில் சந்திரனுடைய குணஞ்சொல்க, மேல்-கீழ்-என்றது, மெத்தைவீட்டை யும், கிணறுமுதலிய பள்ளக்குழிகளைக் குறித்ததென்றறி, இப்படியா க, ௫-௬-வகையிற் சொல்லியிருக்கின்றதே இவையெல்லா மேககாலத் திலொத்திருக்க வேண்டுமென்பதில்லை, ஏதாவது ஒன்றைப் பார்த்துச் சொல்லலாமென்பது கருத்து. மற்றும் வருவனவற்றிற்காண்க இன்ன மும் விரித்துச்சொல்லுமளவில் சந்திரனுடைய திசையும் பக்கமும், அது சூனியமானாலுஞ்சரிதான் திரணமாயினது நன்மையுண்டே யல்ல து, விபர்த்தமாகாது, இதற்குப் பிரமாணம் (௬-ங்) கவியிலும் (௭-ங்) கவியிலும் சந்திரனைத் திராசியென்றுஞ், சூரியனைச் சரராசியென்றுஞ், செப்பியிருப்பதனையறி, இக்கவிகளில் உரி-பண்பு-அல்லது, அடை மொழிகளை சோரவிடாமல் பதவுரையாய்ச் சொல்லி வருவோமென்றா ல், விரிவுரைக்கு இசைவுபட்டு வருவதரிது ஆயினும் அவ்வுரிகளைமாத் திரம் சேர்த்துக்கொண்டு வருவோமென்றால் ஒரு ஸ்ரீயானவள் தன்பு ருஷனுக்கு அமளியிற் சம்போககாலத்தில் கால்-கை-படுதல் முதலிய கற்புமை தவறுதல்கூடாதென்று அங்குமவைகளை யிருக்கக்காண்பிக்க ப்புகுவாள், புகுந்தால் அச் சநிபதிகள்கொண்ட கருத்து ஒருமித்துத் தடையின்றி நிறைவேறுமோ ஏறாதுபோல இங்கும் விகாரமில்லாமல் உரைபுணர்வுற மாட்டாதாதலால் சமையவுச்சிதமாய் நேர்படுத்தவும், நிராகரிக்கவுமாயிற்று—எ - று, (10௨)

இதுவுமது.

அநினும் முன்-10-ங்-கவியிற்சொல்லிய பூரண

சூனியங்களின் விகற்பங்கூறுகின்றார்

கேடென்றோன்பறிகொடுத்தோ னஞ்சுதின்றோன் கிடையிலிற் சாவென்றோன் கிளர்நோய்கொண்டோன், பாடொன்றுமில்லை சூனிய த்தேயாகிற் பலித்துவிடும்பூரணத்திற் பகர்ந்தவென்னை, ஆடும்பையா வென்ன வல்குலாளே யடுத்தொருவன்வந்ததிசை சோமனாகி, நீடுஞ் சொல்லிரவியா நிற்குமாகி நினைந்தமொழியாகாது நின்றுபாரே.

(10-ள்,) ஒருவன்வந்து நானின்னதனால். கெட்டுப்போனே னெ ன்றாலும், நானின்னதைப்பறிகொடுத்தேனென்றாலும், விடங்கடித்தது

அல்லது விடமுண்டேனென்றாலும், இதோ படுக்கையிற்றினே பிரா
ணன்போகின்றது என்றாலும், அல்லது இவைமுதலாகச் சொல்லப்ப
ட்ட, அபாயகுணகுறிகள் எவையாயினுஞ்சரிதன், சரம் ஓடாத யனி
யபக்கமாய்வந்து நின்றானாகில், ஒரு வருத்தமுமில்லை நிவர்த்தியாகிப்
போகுமென்க, அப்படியல்லாமல், சரம் ஓடுகிறபக்கமாகிய பூரணபக்
கத்தில்வந்து நின்றுசொல்லுவானாகில், வந்தவன் எப்படிஎப்படிச் சொ
ன்னானோ அப்படிஅப்படியே லபித்துப்போகும், பறிபோன பொருள்
வாராது, நஞ்சுமீளாது, படுக்கையினையாளிதேறான், அன்றியும் குனி
சூத்தில் எவனாவதுவந்து எதையாவது சொன்னானாகில், அது ஒரு கால
த்தில் அபதமானவார்த்தைகளானாலுமாகும், பூரணத்திற்சொன்னசொ
ல் உண்மையாயிருக்கும், இதல்லாமலும் ஆடுமையாவென்னவஞ்சுலை
யுடையபெண்ணை வந்தவனுடைய திசையும-102-ங்-சுவிழிற்சொல்லிய
படி எழுத்தையும் எண்ணிப்பார்க்கில் அவன் திசை சந்திரன்குருகவு
ம், முதற்சொன்னசொல் சூரியன்குருகவுமிருந்தால் மேற்சொல்லிய
காரியங்களுக்குக் கிஞ்சித்து மத்திபமாயினு முழுமோசமல்ல இன்ன
முஞ்சொல்லுகிறேன்கேள்—எ-று. (101)

சுருப்பக்குறி கூறுகின்றார்,

கேட்டவனாருபிர்தன்னி லேழிநிற்றற் கிளர்கையிலுயிருளவை பி
டித்துநிற்றல், வாட்டமறவருமதலை யிடத்திற்பெண்ணும் வலமாகினின்
துரைத்தல் மைந்தனாகு, மீட்டமில்சூனியத்துரொக்கிற் கேடேயாகு மி
ருஞ்சுழினை மேலுரைக்கி லலியேயாகு, நாட்டுமொழிசூனியம் பூரணத்
தேயாகி னடுக்கமுடன்மகவுபிர்க்கக் கிடைக்குமன்றே.

(இ-ள்,) ஒருவன் கர்ப்பத்தைக்குறித்துக் கேட்குங்காலத்தில் வந்
தவன், ஒரு சீவன்பேரிலேழிக்கொண்டிருந்தானாலும், உயிருள்ளபா
தொன்றைக் கையிற்பிடித்துக்கொண்டிருந்தானாலும், ஒரு சீவனைத்
தொட்டு நின்றானாலும், அவன்நின்றபக்கம் வலமாகில், அந்நிலை பூ
ரணமானற்றான் ஆண்பிள்ளை பிறக்குமென்க, இடமாகில் பூரணமான
ற்றான் பெண்ணென்க, அப்படிபூரணபக்கமில்லாமல் சூனியபக்கமாயி
ருந்து எதனைத் தொட்டுநின்றாலும், சும்மாரின்றானும், வலமாகில், ஆ
ண்தான் இடமாகில் பெண்தான், ஆனால் பிறக்கிறபிள்ளைசாரும் அப்
போது சரம் பார்க்கிறவனுக்கு சுழிமுனையாயிருந்தால் பிள்ளை ஆணுரு
வினதல்லாமலும், பெண்ணுருவினதல்லாமலும், அலியாகுபென்க. இ
ப்படியாகவந்தவன் முன்வலத்தில்நின்று அவன் வந்தகாரியத்தைச் சொ
ல்லிக்கொண்டபின் இடத்தில்வந்துநிற்கில் தாய்வயிற்றிலிருக்கிறபிள்ளை
வருத்தப்பட்டு பின்பிறக்குமென்க—எ-று, அன்றே அசை. (102)

செற்பக்குறியும் போர்வெல்லுங்குறியுங் கூறுகின்றார்

கிடைக்கின்றன மந்தனுஞ்சூனியத்திற்கேடாங் கெடாதிருவார்போ
ருவது சூனியத்திலோது, வடிக்கின்றமொழியின் முதற்சொன்னோன்றோ
ற்பன் மருவிப்பூரணத்தின்பின்புசொன்னோன்றோற்பன், நடக்கின்றசு
ழிமுனையிவேட்டலர்கள்போர்த ணட்பாகுமவலத்தியங்கடப்பீடான்
வெல்வன், இடத்தியங்கிலைந்தடிபோயெதிர்த்தோன்வெல்வ னிராஞ்சுழி
னைநிற்கிவிட ரில்லைபாரே.

(இ-ள்,) இதற்குமுன்கலியில் சூனியத்திற்கேட்டபிள்ளை யரிக்கு
மென்றாலும் போர்வழக்குவாதைக்குறித்து ஒருவன்வந்து, இன்னவ
ன் இன்னவன் எவன்வெல்வானென்றால், வந்தவன் சூனியபகைத்திலி
ருந்து சொன்னானாகில், முன்சொல்லப்பட்ட பெயரையுடையவன் தோ
ற்பன், பூரணமாகில் பின்புசொல்லப்பட்ட பெயரையுடையவன் தோற்
பன், அப்போது சரம்பார்க்கிறவனுக்குச் சுழிமுனைநடந்தால், அவ்வி
ருவரு மொருமித்துப்போவார்கள், இதல்லமனும் சண்டை வாது வழ
க்கு, கோர்கிறவனுக்கு அப்போது சூரியகலையாபிருந்தால் வெல்வன், சந்
திரனாயிருக்கிறவன் தோற்பன், சுழிமுனையாகில் ஒருமித்துப்போவார்க
ள், அப்படி சந்திரகலை நடக்கப்பெற்றவன்முன் (கக-ங்) கலியிற் சொ
ல்லியபடி சரத்தை யுள்ளிருந்துப் பூரணமாக்கி அச்சாம் நடக்கிறகாலை
யே முன்னிட்டு ஐந்தடிபோய்ப் பின்பு கோநடந்தால் வெல்வன் -- எ-று.

சாத்தின் ஸ்பரிசங்கூறுகின்றார்,

பார்க்குங்காலிடமெனினும் வலமெனினுமொக்கும் பஞ்சபூதந்தி
யக்கம் பகருங்காலை, சாற்றியதண்டுடன்சேரிற் பிரிதினியாக் தப்பாமல
ப்பினுக்குந் தாழ்வேடு, மேற்றிசையைகோக்கியெழு மங்கியாயு மெய்
யுணர்ந்தோர்புறத்தோடு மேன்மைகுன்றா, நீர்த்துணாயாகாற்றிசையுஞ்
சிதரியோட னெவொனென் றுரைத்திடுகீ நிலத்துளோர்க்கே,

(இ-ள்) இடை-பின்கலை-சுழிமுனை என்றசொல்லப்பட்ட இம்மூ
ன்றுகலைகளையும் அவற்றின்பயன்க ளனுபவத்தையும் பரிசுறித்துப் பார்
க்குங்காலத்தில் ஒத்துவரும் அந்தந்தகாட்சிக்குள் பஞ்சபூதியங்கள்
நடப்பதுண்டு. அவற்றைத் தோர்த்தரித்தனுபவிப்பதே அரியதாகும் யா
தெனில், மூக்கிலிருந்து வருகிற சரம் அம்மூக்குத்தண்டைச் சார்த்து
வந்தால் பிரிதினின்கூறென்றறிக, கீழ் கோக்கியோடில் அப்புவின்கூறெ
ன்றறிக, மேலாக யாயந்தால் தேயுவின் கூறென்றறிக, அத்தண்டிற்
கு கோக்கிய பற்றெழு புறத்தைச்சார்ந்து வீதினால் வாயுவின் கூறென்

றதிக, இப்படி நான்குபக்கங்களுள் ஒருபக்கமல்லாமல அந்நான்கு பக்
கமும் கலைத்துநடந்தால அது ஆகாயத்தின் கூறென்றறிந்து உலகத்து
ள்ளவர்களுக்குச் சொல்லென்றவாறு. இப்பஞ்சபூதியம் இடத்திற்கும்
வலத்திற்கும், ஒன்றுதான்—எ - று. (108)

சரத்தின்வடிவமும் நிறமும் அச்சரத்தின்ரசக்கியமும்

கூறுகின்றார்

நிலம்பொன்மையிரதநெடுங்கோணநான்கா நீளம்பன்னிருவிரலா
நீர்தான்வெண்மை, இலகுபிறைவடிவுகண்டந்துவர்த்திருக்கு மெட்டிரா
ண்டுவிரலோடுமெரிதான்செம்மை, நலங்கொண்டமுக்கோண மழற்சி
மேலாய் நாவிரண்டுவிரலோடுகளிர்கானீலத், துலங்குபுலியறுகோண
மொருபக்கத்திற் றுய்யநாலவிரலோடுஞ்சொல்லுங்காலே

(இ-ள்,) பஞ்சபூதியசரம் நடப்பதை இன்னமெப்படிச் சுண்டுதெ
ளியலாமெனில், பிரிதிவுசரம் பொன்மை, அப்புச்சரம் வெண்மை, தே
யுச்சரம் செம்மை, வாயுச்சரம் கருமையாயிருக்கும் (அப்போது கண்
டத்தில எவ்வித உணர்ச்சியாகுமெனில்) பிரிதிவுக்கு கண்டந் தித்திக்
கும், அப்புவிற்கு துவர்க்கும், தேயுவுக்கு உவர்க்கும், அல்லது அழற்
சியாயிருக்கும், வாயுவுக்குபுளிக்கும், (எவ்வடிவாயிருக்குமெனில்) பிரி
திவு எண்கோணம், அப்பு எட்டுநாள் பிறைபோலிருக்கும், தேயு முக்
கோணம், வாயு அறுகோணம் அன்றியும் அத்து ஒடுகிறநீட்சியைச்
சொல்லுங்கால பிரிதிவு பன்னிரண்டங்குலம்= அப்பு-108-அங்குலம்
தேயு-4-அங்குலம் வாயு-4-அங்குலமென்றறித, இதலலாமலும் இக்
கவியில் இரதமென்று தனியேபோட்ட படியினால், முதல இரதமாக
வே வைத்துக்கொள்ளலாயிற்று, உலகத்தவருக்குச் சொல்லுங்காலத்
தில இப்பேதங்களை யவர்களறிவது அரியதென்று ஒரு பூதியத்திற்கு
நான்கு குறிசொல்லியிருக்கின்றார், ஒன்றிலலாவிட்டாலும் மற்றொன்
றிலாவது தெரியவேண்டியது—எ - று. (109)

இதுவும் அதுவுடன் அப்பூதியநடக்கையில் செய்கருமங்

களின் குணகுணங் கூறுகின்றார்

சொல்லியவான் வடிவதுதான்வட்டமாகுந் துய்யதொருவிரலாகி
யெல்லாஞ்சுற்று - மொலலைநிறம்படிகங்கைப்பிரதம்வாயு மேலடிவரும்
பூதங்கட்குளதோசொலக - மலலனிலநீர்க்குமிகுபயனஞ்செந்தீ மத்தி
பமாம்பகர்காலும்மானுந்தீதாம் - பலவனையாய்சரம்பார்ப்போன் றன்
னைப்போற்றி பாகிலையென்றோதியிட்டுப்பணிந்துபாரே.

(இ-ள்.) ஆகாயபூதியம் நடக்கும்போது நிறம்படிகம் இரதங்கண்ட
ங்கசக்கும் வடிவு வட்டம் நீட்சி ஓரங்குலம் இப்படியாக பூதிகங்களி

ன்னு குணங்களைச் செலலவெனில,பிரிதீவுக்கும்-அப்புக்கும்-உத்தமம்-
தேயு-மத்திபம்-வாயும் ஆகாசமும் தீதாம்,வளையலகளைத் தரித்தகரத்தை
யுடையபெண்ணைச் சரம்பார்த்து,குறிசொல்லுகிறவனுக்குத் தாம்பூலமு
தலானவைகள் கொடுத்து உபசாராதிகள் செய்து பின்கேள், இது இங்
வனம்நிற்க, முன்-எ-அ-ங்-கவியிற்சொல்லியபடி குரியசந்திரகலையிற்
சேய்யவேண்டிகருமங்களும் இக்கவியை யனுசரிக்கவேண்டியது, சஅ-
சக-ங் கவியைப் பார்க்கவேண்டியது, அதிலும்சரம்பார்க்கிறவன் தாம்
பூலந் தரித்துக்கொள்ளுகையில் வினவிகேட்கிறவனுக்குஞ் சொல்லுகி
றவனுக்கும்,நன்கு ஒருவன்பேரைக்குறித்து வினவில அவனுக்குறிய
வைகளைக் கூறுகின்றார்—எ-று (கஅ)

பாராகுமுதுகுநீர்காலதாகும் பைந்தழலமார் பவனங்கைப் படர்
வான்சென்னி, பேராமலவினவினபோதுதித்தபூதம பேர்படைத்த வி
டங்களிலே பிழையிலலாம, லேராகும்பூரணமாம் பச்சந்தன்னிலேறி
வெட்டுங் கோலபடுதலிசைத்ததெலலாங், கூரழி மாலவாறு விலக்கி
னாலுங் குறையாமல வடுப்படுங்காண் குறிக்குங்காலே.

(இ-ள்)முன்-100-ங் கவியிற்சொல்லியபடி,இருவரைச் சுட்டிக்கா
ட்டாமலும், குனியபக்கத்திலிராமலும் பூரணபக்கமாக விருந்து சண்
டைக்குப்போகிறவன் என்னுவனெனில ஆயுதங்களினால காயம்பட்டு
வருவானென்றுசொலக அதிலும் அப்போது பிரிவிருடந்தால முது
கிலபடுமென்க, அப்புவாகில காலில-தேயு-மார்பு-வாயு-கை-ஆகாயமா
கில தலையிற் படுமெனச்சொலக, விஷ்ணுதவன்வந்து விலக்கினாலுந்
தப்பித்துக்கொண் டொரமாட்டனென்க—(எ-று) (100)

இந்தவிந்தப்புதியத்துக் கிந்தவிந்த ஆயுதமெடுத்துப் போருக

வெனவும் அதற்கிவ்விடத்தினிற்கவெனவுங் 100கின்றார்,

கால்மூலேதொடங்கியமுன்மூலையேறக்கயிறெனவே கீறிமதிசதிரொ
னாக, கோலமேற்குந் தெற்குமதி நிலமாக்கொள்க கொழுங்கதிரோன்கி
ழக்குவடக்காகக் கொள்க, சேலபோலு நெடுங்கண்ணாய் புவிக்ஞங்கத்
தி சேர்ந்தசலம்வானழற்குச் சிலைகாலுக்கு மேற்றண்டாம் வாணுக்கா
யுதங்கலலேந்தி விதித்தநிலத்திற்பொருதல வெற்றியாமே.

(இ-ள்.) மேற்கூறியபடி சமர்செய்யவேண்டில வாயுமூலே தொட
ங்கி அக்கினிமூலையளவாக, ஒருகயிருபிடித்தாற்போற் சரியாய் பாவனை
செய்து அதில்-மேற்கையுந் தெற்கையுந் சந்திரன்கூறுகவும், வடக்கைய
யுந்-கிழக்கையுந்-கரிபன் கூறுகவுங் கொண்டு போர் செய்கிறவனுக்கு
அப்போது குரியகளை இயங்கல தான் அச்சுரி-ன் நிசையிற்றானே நின்

ஐய எதிரியைச் சந்திரன் நிகையில நிறுத்திச் சமர் செய்ய வேண்டியது அப்படிச் செய்கையில் [சந்திரன் ஐயஞ்சரி- சூரின ஐயஞ்சரி எடுத்தரி யுமாயுதங்கள் எவையெனில்] சேவமீன்போலும் நீண்ட கண்டகோடியைப் பெண்ணை பிடுகுதவாகில-கத்தி-அப்புலவாகில-வாள்- தேயுலவாகில-கல-வாயுலவாகில-தண்டு-ஆகாயமாகில-கல-இப்படியாக அந்தவந்த பூதங்களுக்கும் அந்தவந்த ஆயுதங்களேந்தி விதித்தபடி அந்தந்த நிலத்திலின்றிச் சண்டைசெய்யாலை வெற்றியடைவன்—எ-று.

கோய்குறி கூறுகின்றார்

ஆகையே கோய் புருடனாக் காய் புருடர்வகைகோடகி வானுமென்கரை நன்கு குமாதரிடங் கேட்கிற், சோமிலிம முறைபயிற் பெருவனா பெருக்க தெய்வமாய் தாட்சென்று மீளுபென்க, தேவனாகில தாட்சென்று நீர்க்குமீளுதற்கு கருதி முன்னு முன்றுதப்பிற் துஞ்சப்பண்ணு மேலிடும் சாளுவிரண்டின் மிகுந்தாற வெல்லு மெழிங்கரான மன்றுதப்பி லிறக்கும் வின்னை,

(இ-ள்-) புருடன் கொண்ட பிணிக் காப் புருடனே வந்து சரம்பார்க்கிறவனைக் கண்டி இந்நகாய் லகுலாமா வென வின் விலு மந்தோய்தா வினை யாய், சரம்பார்க்கிற வனுக்கு வலதுபக்கத்தில் நின்றுகேட்கிலும் நிவர்த்தி யானும், ஆய மில்லை ஸ்திரீசொண்ட நலிக்காக ஸ்திரீயேவந்து வின்வினாதுவன் குணபாகம், வந்தவன் அவனுக்கு இடதுபக்கத்தில் நின்றுகேட்கில் மீளும் சமூகிய மில்லை (முன்பதின்முன்றுங் கவியிற்சொல்லியபடி சூகரி வடக்கமாகவே மிகுந்துவானு முத்தமம்) இப்படியல்லாமல் துணுக்குப் பெண்வந்தாலும் பெண்ணுக்கு அண்மை யும் அவ்விதா திரிவது துல்லபம், அன்றியும் குருவன் வலதுபக்கத்தி லின்றி குறி கேட்டுக்கொண்டே இடதுபக்கத்தில் வந்தா நின்றுலும், குருத்தியிடதுபக்க த்தில்நின்று குறி கேட்டுக்கொண்டே வலதுபக்கத்தில் வந்து நின்றுலும் கோய் போக்குக உநர், ஆரீனும் பெல்லனநாட்சென்று சொந்தப்பயிற், அப்படியபடி பேசரியாய்வந்து கேட்கில் அவன்மோர் நீங்குமென்க, அந்நிலைமையிற் சூரு மெனில் அந்நேரம் பூதியப் பிடுகுகொட்கில், கோய்க்காட்சென்றுபென்க அப்படி கில விரைவினென்க, அக்கினியாகில முன்னுநாட்சலில விசேயாக, பென்க, மிகுந்தாற்கொலலும் கான மங்கில அன்றைக்ககநாய் மிரிந்துகாறும் மிகுதில ம னுநாள மரிக்குமென்க — எ-று.

இதிலின் முன்சலியிற்சொல்லிய வியலபும் அன்பேந் சலியிற்
செப்பியபூதியங்களின் குணமும் முன்-கூங்-சலியிற்
கூறியபடி சரம்பார்க்கிறவன் ஓரிடத்துக்குப்
போகவேண்டியது இத்தருணமென்றும்
பேசவேண்டியது இத்தருண
மென்றுங் கூறுகின்றார்

இதற்குமுடியந் தனக்கென்று நானி லேக்கெனக்காற் சாலிலலை மி ததா மெ ய்யே, பிறச்சுமொரு பூதத்தினை நு பூதம் பிரிக்கே தாம மது குர வ

ன்பேசக்கேட்டுச், சிறப்புடையபயன்றெரிவ தல்லா னூலின் செயல்த
னற் றேவர்களுந்தெரியமாட்டார், நிறக்குமதிக்கிருந்தழைத்தால்வந்த
னுகேட்டானீள்வெயிலாச்செலசொல்க நினைந்துகேளே.

(இ-ள்,) இதற்குமுன் கவியிற் கூறிய பூதியங்களினியற்சையாகியகு
ணங்களுக்கூரியவை சொல்லக்கூடாது, அதற்கு முன் (ம-ங்) கவியிற்
சொல்லியபடி சுழிமுனைநடக்கில் ஆகுமென்பது ஆகாது, ஆகாதென்ப
து ஆகும்போல இப்போதும் ஒருவன் கோயைக் குறித்துக் கேட்கும்
போது சுழிமுனைநடந்தால், அந்நோயாளி ஐந்துதினங்களுள் மரிக்கு
ம் அப்படிமரிக்காமல் தப்பினால் அவனுக்கினி யொருவீபத்து வருமள
வுஞ்சாகான் இது மெய்மை, அன்றியும்முன் (மச,ங்) கவியிற்சொல்லி
யவண்ணம் ஒரு பக்கமோடுகிறசாத்தில் ஐந்துவகைப்பட்ட பூதியங்க
ளுண்டு அப்பூதியம் ஒவ்வொன்றுக்குள் ஐந்து பிரிந்து நடப்பனவுண்டு
அவை யெவை யெனில் ஒருபிருதிவுக்கு பிருதிவிற பிருதிவு பிருதிவில
ப்பு, பிருதிவிற்றேயு, பிருதிவில்வாயு, பிருதிவில் ஆகாயம், இப்படி இ
வ்வைந்துக்குள் னைந்தாயோடும், இதனையும் மற்றின் நூற்பயன் யாவை
யும். குருமுகாந்தாத்தி லறிந்துகொள்வதல்லால், தேவர்களே யானாலு
ந்தனியே சுருதியைக்கொண்டு வருவைத்தள்ளிச் சுபானுபவத்தால்இ
ந்நூலைக்கொண்டே அறிவதுகூடாது அல்லாமலும் சரம்பார்க்கிறவனை
ஒருவன்வந்தழைத்தால் அவன் சூரியகலை யியங்கும்போதே போகவே
ண்டியது, பேசுகிற தானாலும் சூரி சொல்லுகிற தானாலும் சூரியனிய
ங்கும்போதே சொல்லவேண்டியது மற்றபடி கூடாது மிஞ்சுகடக்கில்
மந்திரமென்றறிக, இன்னமுஞ்சொல்லுகிறேன் மனதுற்றுக்கேள்வ -று.

முன்.மச-ங்-கவியிற் சொல்லிய பூதியசாங்களி

னியல்பு கூறுகின்றார்.

கேளிகனைநிலத்திற்கு நீரிற்சுங்குணமாங் கெற்பமெனிலாணுகு
ங்கினர்க் தொருவன்வினவி, னுளினமிகுலாபங்கள் சாந்திபோக்கு நன
யன்னுருமங்கித னிலங்கம்வெல்லும், வாள்மறிற் பொல்லாது கெற்பங்
கேடாம் வாயுவெனிற்பெண்ணுகுமற்போர் தோர்க்கு, நீள்விசம்பிற் ற
னுவித்தைபோகந்தானு நீடுமிகுகெற்பமெனி லலியாய்விம்சு.

(இ-ள்,) பெண்ணே கருத்துற்றுக்கேட்பாயாக,முன்-கசு ங்-கவியி
ற்சொல்லிய பூதியசாங் களினியல் புகூறுமிடத்தில் பிருதிவும் அப்பும்
கன்மைகளையேநருவன இதன்பின் (கூந -ங்) கவியிற்சொல்லியபடி, ஐ
ந்துநாழிகைக்குறிஞ்சி நடக்கையில் இவ்விரண்டுபூதியங்கள் அதிகமாக

ஹ எதிரியைச் சந்திரன்நிசையில நிறுத்திச் சமர் செய்ய வேண்டியது அப்படிச்செய்கையில் [சந்திரன் ஹனுஞ்சரி- ஹரிஹனுஞ்சரி எடுத்தரி யுமாயுதங்கள் எவையெனில்] சே-மீன் போனும் நீண்ட கண்டகோடியை ய பெண்ணை பிருதுவாகில-கத்தி-அப்புவாகில-வாள்- தேயுவாகில-க-ல- வாயுவாகில-தண்டு-ஆகாயமாகில கல-இப்படியாக அந்தவந்த பூதியங்க ளுக்கு அந்தவந்த ஆயுதங்களேந்தி விதித்தபடி அந்தந்த நிலத்திலின்று சண்டைசெய்யுமா ஹெற்றியடைவன்—எ-று.

கோய்குறி கூறுகின்றார்

ஆவிய கோய் புருடனாக் காய் புருடர்கலங்கேடகி லெனவென்கலா தருக் குமாதரிடங் கேட்கிற, கோமிலிம முறைதப்பிற் பொல்லா பதங்க தொலை வா ஹ நாட்சென்று மீளுமென்க, தேவகையில நாட் சென்று நீர்க்கேட்குஞ் செருமறு ண் முன்றுதப்பிற் றுஞ்சப்பண்ணு பேனிகே சாணுவிசண்டன் மிகுந்தபற கொள் ஹ மெழில் காண மன்றுதப்பி லிறக்கும் பின்னை,

(இ-ள்-) புருடன் கொண்ட பிணிக்காய் புருடனே வந்து சரம்பார்க்கிறவ னைக் கண்டு இந்நோய் லகுவாமா வென வின வினு மந்நோய்தா வினைமாய், ச ரம்பார்க்கிற வனுக்கு உலலுபச்சத்தில் நின்றகேட்கிலும் நிவர்த்தி யானும், ஹய மில்லை ஸ்திரீசொண்ட நலிக்காக ஸ்திரியேவந்து வினவினா ஹம் குணபாகும், வந்தவள் அவனுக்கு இடதுபக்கத்தில் நின்றகேட்கில் மீளும் சமுதிர மிக்கலை (முன்பதின்முன்றுங் கவியிற்சொல்லியபடி குணபயக்கமாவே மிகுந்தாலுமு த்தமம்) இப்படியல்லா லல் ஹனுக்குப்பெண்வந்தாலும் பெண்ணுக்கு ஹனுவாவா லும் அவ்விபாதிதீர்வது ஹல்லபம். அன்றியும் ஹனுவா லல் ஹனுக்குப் பின்னா குறி கேட்டுக்கொண்டே இடதுபக்கத்தில்வந்து நின்றாலும், குருத்தியிடதுபக்க த்தில்கின்று குறி கேட்டுக்கொண்டே வல் ஹனுக்குத் தில் வந்து நின்றாலும் கொய் போக்குக உநர், ஹரிஹம் பொல்லாநாட்சென்று சொ ஹத்திர்ப்பம், அப்படியாபடி. பேசரிபாய்வந்து கேட்டில் ஹண்ணோய் நீங்குமென்க, ஹரிஹனுமொப்பா ஹ நீரு மெனில் அந்நோய் பூதியம்பிருகொரில், கொந்தகாட்சென்றுமென்க அப்புவாகில விரைவினென்க, அக்கிரியாகில முன்றுராட்சலில விசை வதலமென்க, மிகுந்தாற்கொலலும் வானம்கில அன்னைதக்ககநாய் மிகுந்தகாதுவர் மிகுதில ம ஹுநாள் மரிக்குமென்க —எ-று.

இதிலின் முன்சவியிற்சொல்லிய வியலபும் அசன்மேற் சவியளிற் செப்பியபூதியங்களின் குணமும் முன்-கங்-வியிற் கூறியபடி சரம்பார்க்கிறவன் ஹரிட த்துக்குப் போகவேண்டியது இத்தருணமென்றும பேசவேண்டியது இத்தருண மென்றுங் கூறுகின்றார்

இறக்குமுபயக் தனக்கெந்து காணி தேக்கென்காற் சாவிலலை மிதநா மெ ய்யே, பிறச்சுமொரு பூசத் தினக் ஹ பூதம் பிளிக் தேநாயம தருசவ

ன்பேசக்கேட்டுச், சிறப்புடையபயன்றெரிவ தல்லா னூலின் செயல்த
னுற் றேவர்களுந்தெரியமாட்டார், நிறக்குமதிக்கிருந்தழைத்தால்வந்த
துகேட்டானீள்வெயிலாச்செலசொல்க நினைந்துகேளே.

(இ-ள்,) இதற்குமுன்கவியிற் கூறிய பூதியங்களினியற்கையாசியகு
ணங்களுக்கூரியவை சொல்லக்கூடாது, அதற்கு முன் (௨-ங்) கவியிற்
சொல்லியபடி சுழிமுனைகடக்கில் ஆகுமென்பது ஆகாது, ஆகாதென்ப
து ஆகும்போல இப்போதும் ஒருவன் கோயைக் குறித்துக் கேட்கும்
போது சுழிமுனைகடந்தால், அந்நோயாளி ஐந்துதினங்களுள் மரிக்கு
ம் அப்படிமரிக்காமல் தப்பினால் அவனுக்கினி யொருவீபத்து வருமள
வுஞ்சாகான் இது மெய்மை, அன்றியும்முன் (௨௪-ங்) கவியிற்சொல்லி
யவண்ணம் ஒரு பக்கமோடுகிறசாத்தில் ஐந்துவகைப்பட்ட பூதியங்க
ளுண்டு அப்பூதியம் ஒவ்வொன்றுக்குள் ஐந்து பிரிந்து நடப்பனவுண்டு
அவை யெவை யெனில் ஒருபிருதிவுக்கு பிருதிவிற் பிருதிவு பிருதிவில
ப்பு, பிருதிவிற்றேயு, பிருதிவில்வாயு, பிருதிவில் ஆகாயம், இப்படி இ
வ்வைந்துக்குள் னைந்தாயோடும், இதனையும் மற்றின் நூற்பயன் யாவை
யும், குருமுகாந்தாத்தி லறிந்துகொள்வதல்லால், தேவர்களே யானாலு
ந்தனியே சுருதியைக்கொண்டு வருவைத்தள்ளிச் சுபானுபவத்தால்இ
ந்நூலைக்கொண்டே அறிவதுகூடாது அல்லாமலும் சரம்பார்க்கிறவனை
ஒருவன்வந்தழைத்தால் அவன் சூரியகலை யியங்கும்போதே போகவே
ண்டியது, பேசுகிற தானாலும் குறி சொல்லுகிற தானாலும் சூரியனிய
ங்கும்போதே சொல்லவேண்டியது மற்றபடி கூடாது மிஞ்சுகடக்கில்
மந்திரமென்றறித, இன்ன முஞ்சொல்லுகிறேன் மனதுற்றுக்கேள்எ - று.

முன். ௨௪-ங்-கவியிற் சொல்லிய பூதியசாங்களி

னியல்பு கூறுகின்றார்.

கேளிகனைநிலத்திற்கு நீரிற்சுங்குணமாங் கெற்பமெனிலாணுகு
ங்கிளர்க் தொருவன்வினவி, னானினமிருலாபங்கள் சாந்திபோக்கு நன
யநன்றாகுமங்கித னிலங்கம்வெல்லும், வாள்மறிற் பொல்லாது கெற்பங்
கேடாம் வாயுவெனிற் பெண்ணாகுமற்போர் தோர்க்கு, நீள்விசும்பிற் ற
னுவித்தைதயோகந்தரனு நீடுமிககெற்பமெனி லலியாய்வீம்சு.

(இ-ள்,) பெண்ணை கருத்துற்றுக்கேட்டாயாக, முன்-௨௪-ங்-கவியி
ற்சொல்லிய பூதியசாங் களினியல் புகூறுமிடத்தில் பிருதிவும் அப்பும்
நன்மைகளை யேதருவன இதன்பின் (௩௩-ங்) கவியிற்சொல்லியபடி, ஐ
ந்துநாழிகைக்குறிஞ்சி நடக்கையில் இவ்விரண்டுபூதியங்கள் அதிகமாக

நடந்தால் லாபமுண்டு வேண்டில் கஅ-ங்-கவியையும் பார்க்கில் ஈதி
ங்ஙனம்மிற்க முன் கச-ங் கவியிற்சொல்லியபடி ஒருபிராணியைக்கை
ப்பற்றினும், அதின்பேரி லூர்ந்து நில்லாமலுந் தனியேவந்து சூரிய
த்தினில்லாமல் பூரணத்திலநின்று கெற்பக்குறிகேட்டால் அப்போது
சரம் பிடுதிவாவது, அப்புவாவது நடந்தால் ஆண்பிள்ளை பிறக்குமெ
ன்க, சு-வது, கவியிற் சொல்லியபடி சாந்தபண்ணுதல் போக்கு கழித்
தல் செய்யவேண்டியபோது அங்ஙனஞ்சொல்லியகலையில் இவ்விரண்டு
பூதியங்களிலேதாவது நடக்கும் போது செய்தால்பலிகளும் இதன்வி
த் தேயுபூதியம் நடக்கையில் பொராங்கம் புரியில் வெல்லும் அப்போ
ரில் வாளெடுத்தால் மத்திபமா, அப்போது கெற்பத்தைக் கேட்டால்
அது அழிந்து போகும், வாயு நடக்கையிற் கெற்பம்பெண்ணு மென்க,
மற்போர் தோல்வியடையும், ஆகாயமாகில் விற்சமர் செயிக்கும் இப்
போரில்சக்காஞ்செப்பிய உ-ங் கவியையும்-கஅ-ங்-கவியையும்-இ-ங்-
கவியையும்பார்க்கவும், சு-ங்-கவியிற்சொல்லிய யோக டரியகன்மை
ஆகாயாச்சரம்நடக்கையில் கெற்பங்கேட்டால் அலியாய்ப்பிறக்கும்பிற
ந்துமிறக்கும் என்க - ஏ - று.

(உரு)

திதிவாரம் நட்சத்திரகாலசரபலன் முன்-சு-ங்-கவியிலும் நடந்
கவியிலுஞ்சொல்லியபடி பிராதகாலத்திற் சரம்பார்க்கவே
ண்டியகிரமத்தினும் விசேஷமாய்பார்க்கவேண்டியது
இதுவென்றுங் கூறுகின்றார்.

வியாதபிரதமைமுதல் விளங்குமபக்கம் விரவிவரு முப்பதினா
ம்முன்னாக, மாயாதுவருஞ்சேரமலிடமதாக வருகின்றவருக்கணுக்கும்
வலமதாகச், சாயாதுபுதன்வெள்ளி நிற்கண்முன்னுந் தபபாது சந்திர
னஞ் சாற்றுங்காலை தேயாது, கதிர்செவ்வாய் சனிவியாழஞ் செங்கதி
ரோன் தினமென்றுதேறுநீயே.

(இ-ள்,) முன் சு-ங் கவியிலும் பின்-உரு-ங் கவியிலுஞ்சொல்லிய
படி பிராதகாலத்தில சரம்பார்க்கவேண்டிய கிரமத்தினும் விசேஷமாய்
ப்பார்க்கவேண்டிய தெதுவெனில பொழுதுவிடிய-ரு-காழினைகயிருக்கை
யில் எழுந்து மேல-சு-ங்-கவியிற் சொல்லியபடி சரம் பார்க்குப்போது
வளர்பிறை பிரதமைகளும், - துவிதிகைகளும் - திரிதிகைகளும் - சந்திர
கலையுதித்து நடக்கவேண்டியது இப்படி இம் முன்னுஞ் பன்னிரண்
டும்போக, தேய்பிறையில் பிரதமைக்கும் துவிதிகைக்கும் திரிதிகைக்
குஞ் சூரியகலையுதித்து நடக்கவேண்டியது பொழுதுவிடிய - ரு - காழி
னைகயிருக்கையிலுதித்தசரம் மற்றவைகளுகாழினைகயுங் கலங்காதேயா
வேண்டும் திதியோகவாரங்கவி லெனை: சிகழவேண்டியவெனை: ஞா

யிறுக்குஞ் செவ்வாய்க்குஞ்-சனிக்கும்-வியாழத்திற்கு, சூரியசுடையுதி
த்தோடவேண்டியது, திங்களுக்கும் புதனுக்கும்-வெள்ளிக்குஞ், சந்தி
ரனுதித் தோடவேண்டியது. இப்படியுதிக்குஞ் சரம் எந்தப்பூதியத்தி
லுதிக்கவேண்டியதெனில், பின்-சுரு-ங்-கவியைப் பார்க்கவேண்டியது
இதில் பூதியங்கள் அதிகமாய்க்கதித்தோடில் பயன்கள் என்னவையா
மெனில் முன் (உரு-ங்) கவியிற்றெரியும் அன்றியும் விபரம்-கூரு-ங்-
கவியிற்காண்க—எ-று. (உரு)

இதனுள் நகூத்திரங்களுக்கு நடக்கவேண்டிய காலசரமும்

இதன் மேற் கவியிற்கூறிய வாரங்களுக் சூரியனவாகிய

காலசரங்கள் சரிவரில் இடரில்லைபிழைக்கில் இன்

ன விண்ண நிகழுமென்றுங் கூறுகின்றார்.

தேயிடுநீ யொன்பதுகள் பூரமதி திறந்தரோகணிசதய முத்திரட்
டாதி, கூறிடுஞ்செங்கதிரோ னுளாகக்கொள்க கூருணடையமதி
கென்றுகொள்க. வீறிடுஞ்செங்கதிர்பிழைச்சி னோய்காரிக்கு மீடித்திடு
மண்டலஞ்செய்விக்கும் வெமடோர்ச்சாவாய், பாறிடும்பொன்பிழைக்
கின்மன்னர் கேடாம்புந்தி பதிக்கதிபன்கெடுமிக்கு கிளைஞர்போக்கே.

(இ-ள்,) பெண்ணை நிதிவாரமென்று இரண்டுவேறுபாடாய்க்கூறி
னோமென்று நியக்கவேண்டியதில்லை விபரம் மேற்கவிகளிற் றானே
சொல்லி யிருப்பதனைக்காண்க, இவ்விரண்டினுள் கீழ்வரும் நகூத்திர
பலனாகிய மூன்றினுள்ளும் ஏதேதுகஷ்டமோ அதிலும் ஏதேது இஷ்ட
மோதெரிந்து அதிலும் வீக்கந்தூச்சம் கோக்கிப்பார்ப்பதென்று காண்
க, கண்டுதேறியிரு அஃது நட்சத்திரங்களுக்கு நடக்கவேண்டிய கால
சரமாம் ஏதெனில்-பூரம்-உத்திரம்-அஸ்தம்-சித்திரா-வசாதி-விசாகம்
அனுஷம்-கேட்டை-மூலம்-உரோகணி-சதயம்-உத்திரட்டாதி-இப்பன்
னிரண்டினுஞ் சூரியனடக்கவேண்டு மெனக்கொள்க, மற்றப்பதினைக்
திலுஞ் சந்திரனடக்கவேண்டும், அல்லாமலும் மேற்கவியிற் கூறிய
வாரங்களுக் சூரியனவாகிய காலசரங்களில் ஞாயிறு தப்பில் - வியாதி
சனி-வறுமைசெய்வாய் சண்டை-சாவு-வியாழம்-தன் மன்னனுக்குக்
கேடாம்-புதன்-அவ்ஞாநிகாரிக்குக்கேடு, திங்கள்-சுற்றத்தாருக்குக் கே
டுவரும் (தன்மன்னனென்பதும் அவ்ஞரென்பதும் சரம் பார்ப்பவனு
க்கு சூழி எனவாம்) வெள்ளியின் கவியிற்காண்க, சனி-கருமையுடன்
தான்காண்க. சனி-வறுமையுடன் தன் கையினிருப்பதும்போகும் பொ
ன்பிழைக்கில் மன்னர்கேடாமென்னபதில் தன் தாதாவிற்கு வருத்தம்
வரில் தனக்கு எப்படிப்பொருள்வரும் வராது பதிக்கதிபன்கெடுமென்ப
தில் அவனிவனுல் பறிகொடுக்கப்பட்டானெனவரும்—எ-று. (உரு)

இதன்மேற்கவியிற் கூறுதவெள்ளிபிழைக்கில் நிகழ்வன
விவையெனவும் மற்றதன்மேற்கூறிய திதிபிழைக்
கில் நிகழ்வனவிவையெனவுங் - றுகின்றார்.

போக்கரியபுகர்பிழைக்கி லூர்விட்டேகல் பொருந்தியதோர்மேய்
ந்நோதல் புணர்ந்தோர்சாத, லாக்கமதிவிடராமுற் பக்கந்தன்னி லருங்
கலகமிரண்டாதி லர்த்தநாச, மூக்கமுடன்முன்றதனில் போக்குண்டா
கு முரைத்தநான்கிற்கிளைஞர்க் குறுநோயுண்டாக், தேக்கியவைந்திற்
றேச மலையுமாறிற் செகத்தரசர்கெடுமேழிற் சேருநோவே.

(இ-ள்,) வெள்ளிதப்பில் தான்வசிக்கும்பதியைவிட்டுஒழிந்துபோ
தலாகவேணும் அவ்வெல்லையைவிட்டு மற்றோரெல்லையைப்போய் மிதி
ப்பதாகவேணும் வாவரும் தேகநலிவரும் தன்மனைவிக்குச் சாவுவரும்
(சாவென்பதில் சண்டை பிணக்குகேரய் முதலிய வருத்தமாதலையும் ச
திபதிகளுக்குப்பொருத்தம் போதலையுங்காண்க) நூலாசிரியர் புணர்ந்
தோர் சாதலென்றும் சாமுடிவரைக்கும் வருத்தம்வருமென்றும் துணி
ந்துகூறினமையால் நன்மையதேவாழக அட்டமாகித்திமட்டும் பெருகு
மென்றகருத்துக்கண்டு இதன்மேற் கவியில் கூறியதுகாண்க, மற்றதனி
ற்சொல்லியபடி ஊருக்கு மன்னனுக்கும் அதிகாரிக்கும் வந்தாலும் வரு
ம், இதன்றியில் வளர்பிறைகாலத்தில் பிரதமைதப்பில் யாதேனு மிடர்
வரும்து விதிசை-கலகம்-திரிதிகை-பொருட்சேதம்-சதுர்த்தி போக்கு
ண்டாகும் (சகலவித நஷ்டத்துக்குங் காண்க) பஞ்சமி பந்துக்களுக்கு
வியாதி-சஷ்டி-அத்தேசத்தாருக்கும் அரசனுக்கும் வருத்தம் சத்தரி-
நலி-அரசனுக்குந் தேசத்தாருக்குமேயுண்டு தனக்கில்லையென்றே மாத்
திரத்திற் கூடாவாருந் தன்னாலேயவர்களுக்கு வருத்தம்வந்த தென்ற
அவதூறான பொச்சாப்பினாலாவது தான் வருத்தப்பட வருமென்ற வி
வரம் மேற்கவியிற்றானே செப்பியிருப்பதனைக் காண்க-—எ - று. 26()

திதிபிழைக்கில் நிகழ்வன விவையென்றும்
சந்திர சூரியரியல்புங் கூறுகின்றார்

நோவுடனேசாவுமாமெட் டாகின்மற்றை நுவலாதபக்சமுமிம் மு
றையேகொள்க, தாவில்வெங்கதிரவனின் மதியமுண்டாஞ் சந்திரனுள்
வெங்கதிருந் தப்பாதுண்டா, மோவரியவிவர்களையே யுணரும்போதி
லுற்றசரங்குருமுகத்தா லுணர்ந்துகொள்க, தேவர்பிரானுரைத்தருள
வுமையாள்கேட்டச் செவ்வியிதன்முறைமைதனைத் தெளிந்துதேறே.

(இ-ள்,) அஷ்டமிபிழைக்கில் நோவுடன்சாவுவரும் வளர்பிறையி
ங்ஙனமிருக்கத் தேய்பிறைக்கு மிம்முறையேகொள்வது இதல்லாமலும்
சூரியனுக்குள் சந்திரனும் - சந்திரனுக்குள் சூரியனு மொன்றுக்குளொ

ன்றுசரந்து தோன்றுவதுமுண்டாம் உமையவளே தன் சுயவல்லமை யினால் தெரிந்துகொள்ள வல்லவளல்லவளாகிப் பின் சங்கரனருளின ல்தெரிந்துகொள்ளத்தக்க சிறப்பினதாகில் இந்நூலை யார்தான் தம்மா ற்றானேதெரிந்துகொள்வர் கொள்ளமாட்டார்கள் ஆதலாற் குருவருளி னுற்றெளிக—எ - று, (உஎ)

மேற்கவிகளிற் கூறியசரம் பிழைக்கில் இடர்வரும்
வந்தாலும் அதற்கு உபசரந்தங் கூறுகின்றார்

தெளிகயர்சேய்மூன்றடியாந் தெற்குமந்தன் செம்பொன்மூன்றடி மேற்குத் திங்கள்வெள்ளி, இளகியநாலடிவடக்குப் புந்திமுன்போ விர ட்டையலுகிழக்கிரவி யெழுதன்முன்னே, வளமுடனேபூரணபக்கத்தி ற்சென்று வந்திருந்துநமைவினைந்து வழுத்தல்செய்தே, உளமகிழ்ந்து போகிலெல்லாம் பலிக்குந்துன்ப முண்டாகாவியைவனைத்து முணர்ந்து தேறே.

(இ-ள்,) பெண்ணே மேற்கவியிற்சொல்லியபடி காலசஞ்சரிப்பட் டெருமீமா வாராதே ஊழ்வினைப்படிக்கல்லவோ நடக்கும் அதை நம் முடைய வசமாக்குதற்கு இலேசோ, எனத் தளர்வுற்றிருக்கவேண்டிய தில்லை சரம்பார்க்கிறவன் முன்கவிகளிற்சொல்லியபடி பிராதகாலத்தில் அருணோதயத்திற்குமுன்னெழுந்து ஞாயிறு-செவ்வாய்க் கிழமைகளுக் குத் தென்புரமாய் மூன்றடிமுன் யக-ங் கவியிற்சொல்லியபடி சரத்தை பூரணமாகி யக்காலையே முன்னரிட்டுக்கொண்டு போகவும் சனி-வியாழங்களுக்கு மூன்றடி மேற்கேபோகவும், திங்கள்-வெள்ளிக்கு-நாஸடி வடக்கேபோகவும் புதனுக்கு இரண்டடி கிழக்கேபோகவும் இப்படியா கப்போய்வந்து ஒரு நிவ்வியமாகிய ஆதனத்திலிருந்து என்னைவினைத்து துறிசெய்து பின்னெழுந்து எங்கேசென்றாலும் அல்லது அங்கேயிருந் தாலும் முற்கவிகளிற்கூறிய துன்பங்கள் யாதேனுமடராது—எ - று, 2-ஊ

இதன்மேற் கவிகளிற்கூறிய ஒரு வாரத்திற்குச் சரந்தப்பில்

இன்னவையாமெனவும் ஏழுநாட்களுஞ் சரிவரில் இன்

னின்னவையாமெனவுங் கூறுகின்றார்

தேறுநீயிவையெல்லாஞ்செவ்விதாக செங்கதிரோன்றன் னுளிற்றி ங்களோடி, மாறிவருங்கதிரவனுஞ்சோமனுளின் மறிந்தோடிவருங்கிழ மையேழுமாறிந், கூறுபடவுடலுயிர்விட்டேகுமென்க குணமாகுமிக்கி ழமைகோணாதோடிந், சீறிவருங்காலனைபுஞ்செயிப்பர்மற்றச் சித்த யோகததுநிலைகித்தியாமே.

(இ-ள்,) இவையெல்லாந்தோந்தறி சூரியனடக்கவேண்டியநாளிற் சந்திரனடந்து சந்திரனடக்கவேண்டியநாளிற் சூரியனடந்துஇப்படியாக

மாறுபட்டு ஒருவாற முழுதும் நடந்தால் மரித்துப்போவான் அப்படியல
லாமல் கிழமை ஏழுந் தவறாமல் மேற்கண்ட காழிகையுங் கோணாமல்
திக்குகோக்கிச் செல்வதுடன் பிராணாயாமமுமாறாமல் நிகழ்த்துவருமா
கில் இயமனடான பிராணனுக்கழிவில்லை சீவன் முத்தனாய் வாழ்ந்திரு
ப்பன் அஷ்டமாசித்தியு மவனுக்குச் சித்திக்கும்—எ-று, (உக)

சூரிசொல்மார்ச்சகங் கூறுகின்றார்

சித்தமுடனி ரோசகத்தில் வந்துகேட்டாற் செப்பியவப்பொருள்க
ளெல்லாந் தீரையாகும், உத்தமமாய்பூரகத்தில் வந்துகேட்டா லுரைத்
தபொருளத்தனையு முணமையாகு, மெத்தியதும்பத்துரைக்கி னன்றை
யாகும் வேண்டாரை ரோசகத்தில் விளியப்பார்க்க, வைத்தமலம்வாயுநீர்
கழிப்போதென்னின் மாற்றல்தாங்கெடுவரிது மாறிலாதே.

(இ-ள்,) சரம்பார்க்கிவன் ரோசகஞ்செய்ய்போதில் வந்து கேட்டா
ல் கேட்டகாரியஞ் சித்தியாதூ-பூரகத்திலென்னில் நன்மை அவன் சொ
ல்லுகிறது முண்மையாயிருக்கும் கும்பகஞ்செய் காலத்திலாகில் நந்தா
ரியம் அது சித்திக்கும், மலம்-சலம்-வாயு-கழியும்போதானால் பசைவன்
கெட்டுப்போவார்கள் இன்னமிதற்கு விபரம் குருமுகாந்தாத்திற் றெரி
ந்துகொள்ளவேண்டியது அல்லாமற்றெரியாது—எ-று, (உக)

சனி - வியாழன் பகல்-கூறுகின்றார்

மாறிவளர்பக்கங்குறையுட்பக்க மதிசாடி கதிர்காடி வளர்வொன்றோ
டிற், பேறுமிகவுண்டாகும்பிராணனித்கும் பின்புரைத்தகாரியங்களை
ல்லாபேனங், கூறுகின்றசனிகாளிற்பகலிரவிற் குலவுசாம்வலமிடத்திற்
கோணசோடி, னுறுமலர்ப்பொருந்திருவேசொன்னுமிந்த ஞாலமெங்
கும்புகழ்பெறவேகடக்குமென்றே.

(இ-ள்,) வளர்பிறை வியாழத்திற்குச் சந்திரனும், தெய்வப்பிறை
வியாழத்திற்குச் சூரியனும் தப்பாமல் நடந்துகொண்டேவந்தால் நிறந்த
பேறுண்டாகும், ஜீவன் முத்தனாய்த் தளர்வின்றிவாழ்வான், இதல்லா
மல் சனிக்கிழமைக்கு இரவிலும் பகலிலுஞ் சந்திரசூரிய சாங்கன்பாறு
பாடில்லாமல் நடக்கவேண்டியது நடந்தால் இவ்வுலகமெங்கு மெச்சத்
தக்க கீர்த்திவந்துறும் மற்றும் முன் காலசாஞ்சொல்லிய கவியை கோ
க்கவேண்டியது—எ-று. (உக)

சூரிசொல்மார்ச்சகங் கூறுகின்றார்.

கடப்புடையவொருவனெங்கே யென்றொருவன்கேட்கி னுனிலத்
திலகத்திருப்ப னன்னீர்முற்றம், அடற்குமமுலாகிலுள்ளார் வாயுவேற்
றா ர்பலமென்மலைமேற் றுயிலலாகும், விடப்போனான் புகிஞ்சிலை

நீர்க்குமீண்டான் வெவ்வழற்குவருகின் முன் வெயில்காலுக்கு மடந்தழ
லாயூவந்தான்வானமாகில் வருவனொருநாழிசையின் மாறினேனே.

(இ-ள்,) ஒருவன்வந்து இன்னொன்றைங்கே யிருக்கிறானெனில் அப்
போது சரம் பிந்திவாகில் வீட்டுக்குள்ளிருக்கிறான், அப்புவாகில், மு
றத்திலிருக்கிறான் தேயுவாகில் ஆக்கிராமத்தெல்லேக்குட்டானே யிருக்
கிறான்-வாயுவாகில் எல்லைக்கப்பறப்பட்டான், ஆகாயமாகில்மலையேறு
கிறான்-அல்லது தூங்குகிறான் என்று சொல்லவேண்டியது இதுவிட பு
றத்தேசம் போனவனைக்குறித்துக் கேட்டபோது சூதயமைத்தில் முத
லாகில், அவ்வூரில் தரணே நிலையாயிருக்கிறான் இரண்டாகில், திருப்பிவ
ருகிரான் மூன்றாகில் திருப்பினவன் நிலலாமல் நடந்துவருகிறான். நான்
காகில் அவனிருக்குமருக்குள் வந்தான் ஐந்தாகில் ஒரு நாழிசைக்குள்
வந்து வீடுசேர்வானென்று சொல்லவேண்டியது—எ-று. (௩௨)

இச்சரம் மனதுடன் லயப்பட்டால் இன்னவையாமெனக்
கூறுகின்றார்.

மாதிவருவாயுமனோவையக்தன்னிற் மரிக்ஷவுயிர் சூத்திரிதவதுதா
னிற்சூங், கூறுமயங்குதொழ்பயமும்மில்லை குறித்திருமன்கொன்றரை
நாழிசையாக்கொள்க, தேறுபுனற்கொன்றகாலவன்னிக்கொன்று சீவ
ன்முக்கால்வானமரைசிறந்தகாடி; பாருமைக்குநாழிசைக்குள் வரினற்கு
ன்றிற் பழுதுபடுமூடப்பி விதுபற்றிப்பாரே.

(இ-ள்,) இடதுபக்கத்திலும் வலதுபக்கத்திலும் ஒன்றைவிட்டு
ன்றை மாநிமாநி நடக்குமிச் சாமானது தேகத்தினூடே லயப்பட்டுப்
போகுமேயானால் பிராணனுக்கழிவில்லை அப்படி லயப்பட்டுநிற்கில் மன
முதலிய வந்தக்காணங்களுக்கும் வேலையிலை அசைவத்திருப்பனவாகு
ம் பின்புமற்றெச் சமயத்தாராலுற்பயமிக்கே யமனாலுற்பயமிக்கே முன்
சொன்னபடி இடதுபக்கமும் வலதுபக்கமும் மாநியோடுஞ் சரம் ஒவ்
வொருபக்கத்தி லென்னோந்தரித்து நடக்குமென்னில் ஐந்துநாழிசை
யாம் அநிலும் சூதியங்களின் கூறுக் கெவவாறு பகுப்பதெனில் மண்ணி
ல்-ஒன்றரை நாழிசையும்-நீரில்-கவ-ம்-கெருப்பில்-க-ம்-காற்றில்-ஆ-ம்-
வெளியில்-ஹ-ம் ஆக நிறைந்தோடும் இப்படியாகிய சூதியங்கள் கூறுகொ
ண்ட ஐந்துகடிகைகளும் ஒவ்வொருபக்கத்திற்குச் சரியாய்ச் சிதையா
தோடவேண்டியது இதைவிட குறைந்தாலும் வளர்ந்தாலும் தேகநலி
யாம், சரம் லயப்படுமவழி தேடவேண்டியது தேடில் முன்கண்டபயனு
ண்டா மில்லையேல் காலடியொன்றுக்கு ஐந்துநாழிசையும் சூதியங்களின்
ளவே திதமுமல் நடப்பிக்கவேண்டும் அதுவுமின்றெனில் தேகநலியே
வரும்—எ-று. (௩௩)

தத்தமனு வாழ்காட்பிரமாணமறியுட்படி.

அயனசங்கற்பங் கூறுகின்றார்.

பம்,நிகானசொன்னபடிபயனமுன்னாட் பகலொருபோதுண்டெயி
கத்தனாகி, மற்றைநாளுத்தரமாமயனத்தன்னின் மாறியிடந்தனிலேலாடு
ம்வலந்தெற்காகும், பெற்றதொருநாழிகைதானேந்துநாளும் பெறுங்கடி.
கைதனிற்குறையிற்பிராணனாசை, முற்றொருமாதாழிகைக்கோராண்டு
தாழு முமையேகானசொன்னகணக்குண்மைதானே.

(இ-ள்,) சரம்பார்க்கிறவனுக்குச் சென்றநாட்கள் போக மற்றும் நி
ன்றநாட்கள் எவ்வளவோ என்னுங் கருத்துகொண்டு பார்த்துத் தெளி
யுமாறுயாதெனில் அயனசாரம் அதனைப் பார்ப்பதெவ்வாறெனில் தை
மாத முதற்றேதியில் உத்தராயணகாலம் ஆடிமாத முதற்றேதியில் தெ
கூடனாயனகாலம், இவ்வயனகாலத்திற்கு முன்னாள் பகலில் ஒருபொழு
தென்னமுண்டு தத்துவங்களைப் பரிசுத்தமாக்கித் தேக மெலிவதனால்
மனதுக்கும் மற்றவாயுவாறு காரணங்களுக்கும் வருமிடையூழினை நிரூவி
தைமாதமுதற்றேதியில் பொழுதுவிடிய ஐந்துநாழிகையிருக்கையில் பா
ர்க்கும்போது-சரம்-வாரம்-திதி-கட்சத்திரங்களைத் தள்ளி இடதுபக்கத்
திலுதிதது முன்கவிகளிற்சொல்லியபடி ஐந்துநாழிகைகளுஞ் சிதஞாம
ல் ஒடுமதனைப்பார்க்கவேண்டியது இதுபோக ஆடிமாத முதற்றேதியில்
இதேப்பிரகாரமாய்ப் பார்க்கவேண்டியது, அப்போது சரம் வலதுபக்க
த்திலேடும் அப்படியோடிய சரம் முற் கூறியவண்ணம் ஐந்துநாழிகை
களுஞ் சிதஞாமலோடினால் சரம் பார்க்கிறவன்தான் செய்யும் பிராண
தாம வுதவியினால் அன்றுதொட்டுவரும் நூலுவருஷகாலம் வாழ்க்திருப்
பன் இதுவின்றி குறைந்தால் அவ்வைந்து நாழிகையை நூற்றொருமா
ஐந்தாக நூறுக்கிக்குறைந்த நாழிகை ஒருமாவோஇரண்டுமாவோ அல்ல
யன்மேற்றொகைப்பட்டவையோ அதற்கு ஒவ்வொரு வருஷத்தைக்
கூட்டிப்பார்த்து குறைந்த ஒவ்வொருமா நாழிகையின்பேரில் கணக்கா
க்கிக்கொள்ளவேண்டியது, முழுவதுமேதப்பிச் சரம் இடத்திற்கு வல
மாகவும்வலத்திற்குஇடமாகவும் ஓடில் அவனுக்குட்சீணகாலமென்றறித,

போஜனவிதி கூறுகின்றார்

உண்பவனுக்கப்புவிடமதிக்குவைய வுவர்த்தனகைத்தனகார்த்த
னண்கமுன்னே, பண்பயில்செங்கதிற்குநெய்பால் புளித்தலகன்னல்
பாகுடனே துவாத்தனமுனுண்டபார்க்க, நண்பமைவாழிற்றிற்குச் சோறு
பாதி நன்னீர்காலகாற்றுக்காலாகலகிக், கண்பயினாடி கள்கந்திபண்ணி
தூபங் காட்டிமலர்சூட்டியிருள்கழியுங்காலே,

(இ-ள்,) முன்கலியிற்சொல்லியபடி சரம்பார்க்கிறவன்சூரிகலையியங்கிவருகிறமட்டும் போஜனமிலலாமலமற்றதனுக்காககாக்கவேண்டியதிலலை, சந்திரனடக்கும்போதுஞ் சாப்பிடலாம் எப்படியெனிலெனஷ்டணமானபண்டங்களும், உப்பு, கசப்பு காரலாகியபண்டங்களை வைத்துக்கொண்டு தாகபானத்தைநிறுத்தி யுண்ணவேண்டியது, சொல்லியபடியே சூரியமண்டத்தில் நெய்-பால-புளித்தல-தித்தித்தல துவர்த்தலாகிய பண்டங்களுடனேசாப்பிடலாம் தாகபானமு மப்போதேசெய்யலாம், சந்திரனுக்கு அப்போது கூடாதாயினும் பின்பு சூரியமண்டக்கிலசாப்பிடவேண்டியது, இதுமாதிரினாலும் ஆத்திரத்தினாலும் அவாவினாலுஞ் சூரியனுக்காக காத்திராமல அடுத்தடுத்துச் சந்திரனிற்குனேதின்றுகொண்டுவந்தாலும் நலியாம, இப்படியாகச் சாப்பிடுகிறதாபினும அவ்வுணவு வயிற்றிற்குப்பாதிதானாகும மிஞ்சிலாகாது மற்றப்பாதிக்கு சலங்காலாகவாம கொள்ளவேண்டியது கொண்டு தசநாடிகளையும பிராணபாசமுன்னிலையில் சுத்திசெய்து ஏகாக்கிறதித்தனாய்ச் சரம்பார்க்கவேண்டியது ——— எ-று.

(௩௫)

சரத்தையேறவொட்டாமலுங் குறையவொட்டாமலுந்தன்

வயபடுத்திக்கொள்ளுமார்க்கங் கூறுகின்றார்.

காலகொண்டுகணக்கறிவார்க்கியாதந்தப்பா கருதியவெல்லா முடிபுங்காண்டோர்க்கெல்லா, மேலகொண்டபுவியிடனே யப்புவன்னிலிளங்கியகாலவானமுடன்வினவுவாற்குப், பாலகொண்ட மொழியாளே பவனங்கட்டிப் பற்றியவாளுநாப்பரிசுபாசுந்நுச், சாலகின்ற முதனாடி தன்னுணினிற் தபனன்மதிசெந்தழலாத் தன்மைபாளே.

(இ-ள்,) பாலபோது மினியசொல்லையுடைய பெண்ணே, சரம்பார்க்கிறவனுக்கு அனுபவமிந்நூற் சொல்லியபடிவருமோ மற்றவ்விதிப்படிபிறழாது போஜனமுறைமையும் வந் தொத்துக்கொள்ளுமோ மிகினுங், குறையினாம கொய்செய்யுமே எனிதிற் சரிப்படவாதே வராதேனில தாவெப்படி அன்கடைவன் வினவுவார்களுக்கெவ்வாராய் நன்றெனவுந் தீதெனவு முழுகித்தெடுத் தோதுவென்னு ளுமமுறவேண்டியதிலலை (சரம்பார்ப்பான் பாம்பார்ப்பா வென்பதுமீபால்) சரத்தைககணக்கின்படியிந்து பார்க்கிறவனுக்கு பெத்தகாரியமானாலுந் தப்பிப்போகாது அவனைகண்டபோர்களுக்கும் நினைத்தக்காரியமெல்லமுடிபும் அடுத்தபடி பெண்ணில, பிரிதிவு-அப்பு-தேயு வாயு-ஆகாயமாகியபஞ்சபூதங்களின் கூறுகடிய வானினைப்பாழ்போகாமல மனமதிவுபெனக்காட்ட ஆதும்பாத்தினுள்ள பங்கினைபறிந்து தசனாடிகளுள்ளும் முதனாடியிலே பிராணபாசமினில மற்றத்தெடுத் துதிதேதாடுஞ்

சந்திரன்சூரியன் அக்கினியென்னு மிம் மூன்றினுடைய குணங்களையு மபார்த்தால் கைக்கனிப்போல் இலேசிறற்றெரியவரும்—எ - று. (௩௬)

சரம்பார்க்கிறவனுக்கு நன்மைதீமை பரணகாலமறியும்படி
சாயாபுருஷதெரிசனங் கூறுகின்றார்.

பாரிலொத்தநிலத்தகல்வான் களங்கமற்றாற் பத்தடிசுள்ளைந்தடி யாம் வருவத்தன்னிற், சீரியமெய்நிழல்கழுத்து கைகால்சென்னி சிமிட் டிப்பார்த்திமையாமற் திகழ்வான்பார்க்கிற், கூருருவம்பொன்கண்டாற் செல்வம் வெள்ளைகுறவி லுயிர்மெய்மையுயிரினை க்குக்குற்றம், காருருளே யாறுபிறைகைகால்சுன்றிற் கங்குறையின் முப்பிறையிற்காட்டுஞ்சாவே,

(இ-ள்) பூமியிலே மேபெள்ளமில்லாத இடத்தில் ஆகாயத்தில்மே கமறைவில்லாமல் வெயில்காயும்போது தன்னிழல் ஐந்தடி நீள முதல் பத்தடிக்குட்பட்ட தருணத்தில் நான் அந்நிழல் முகமாய்நின்று கைகளி ரண்டையுந் தொங்கவிட்டு கண்களிமையால் அந்நிழல்-தலை-கழுத்து- கைகள்-கால்கள் இவ்வுறுப்புகளி லொன்றைப் பார்த்து அப்படியே இ மையால் ஆகாயத்தைப்பார்த்தா லங்கே அவனுருவம் தோன்றும் அ வ்வுருவம் பொன்னிரமாயிருந்தா லவனுக்குச் செல்வம்வரும், வெண் மையெனில் பிராணபயமில்லை ஆயுள்வளரும் செம்மையாகில் ஆயுள் தேயும், அதர்க்கொரு குறையும்வரும், கருமையேல்-நலி,இதுவிடஅ வ்வுருவில் கைகளாவது கால்களாவது தோன்றாமலிருந்தால் ஆறுமா தங்களுள் மரணம்.இதுவன்றித் தலையேகாணாமல் சவந்தமாய்த்தோ ன்றில் மூன்றுமாதத்தின் பரணம்-இதல்லாமலுஞ் சந்திரினு மிப்படி யேபார்ப்பதுமுண்டு இதனை மாயாபுருஷ தெரிசனமென்னுஞ் சொல் லுவார்கள், இச்சாயாபுருஷதெரிசனத்தைவிடாமல் பரிபரணடுவருஷ ம் மாரத்துக்கொண்டுவந்தால் தன்முன்னிற்குமந்நிழல் தன்னுடன்பே சும், பேசில் அதன்முகாந்தரமாய் அஷ்டமாசித்தியையும் பெறலகும் பெருவதன்றிப் பின்னுஞ்சிலநாட்களில் அந்நிழல் ஓராளுருவ மாகித் தன்னுடனேதிரியும் படுத்தால் தானும் படுக்கும் எழுந்தாலுடனேமு ம் இவனுக்குவரு நன்மைதீமைகளை முன்னதாக வுணர்த்தும் இன்ன மும் மிப்படிப்பட்ட அனைக வற்புதங்கள் விளைக்குமென்று பெரியோ ர்செல்லுவார்கள்—எ - று,

(௩௭)

மரணவிலக்கணம் வில்லுருவின்பயன் கூறுகின்றார்.

கட்டியகாலிழற்றக்குமுன்பின்னோகக் கடிபுனவ்வாய் கொண் டகல்வான்களங்கமற்றால், பூட்டியநீர்துகல் பிறக்காவுமிழந்தால்வாரிற் பொருந்திய வில்லைந்துருவாய் பொலிந்துதோன்று, மீட்டியவில லுரு வுலதீதாலாணடுவாழ்வானிதுமுறியிலவ்வாண்டி னிறந்துபொவான்; கோ

ட்டியவில்லுருமுறிய வணங்குதோன்றிற் கொண்டுபோம்பிறையாதி
ற்குறித்துக்கூற்றே.

(இ-ள்,)வானீர்களங்கமில்லாமல் சூரியனெறிக்கையில் மரநிழல்வீ
ட்டுத் தாழ்வாரநிழல் இப்படிப்பட்ட யாதொருநிழல்தனக்கு முன்னி
ருக்கச் சரம்பார்க்கிறவன் பின்னின்று வாய்நிறைய சலங்கொண்டு அ
ந்தநிழலருகில் துகள்பரந்து அணுப்போல்பறக்க ஒரேதாமாய் உமிழ்
ந்து அத் துகளைப்பார்த்தால் அதி லிந்திரதனச அவைந்துவானங்களு
டனேதோன்றும் தோன்றில் பார்க்கிறவனுக்கு அன்றுமுதல் ஒருவரு
ஷமட்டுக்குஞ் சாவில்லை இல்லையே லதுவரும் வருவதிலும் அவ்வில்
கிறமாறி அங்ஙனே ஒருபெண்ணுருத்தோன்றில் ஆறுமாதங்களி லிற
ப்பன்—எ - று.

(௩௮)

சந்திரசூரியரைப்பார்க்கு மிலக்கணங்கு நிகின்றார்,

குமிகொண்டநிறைமதியங் குறைமதியத்தன்லிற் குலவியதே தார்
செப்பகளில்கோகெய்யைவிட்டுடறிசின்றமதிக்கதினாப்பகற்கதிரைபார்க்
தா வியல்வெண்மை,செம்மை,பென்மை, பசுமை,கருப்பென் லரி, னெ
றிகொண்டவுயிர்வாழ்வு கேடனோய்சாத லிரினாரியே யறியிதளிற்
றெற்குமேற்கு, மறிகின்றவடக்குடனே கிழக்குக்குறைந்தா லாண்டு
திங்களாறு முன்றோன்றுநாட்பத்தழிவே.

(இ-ள்) ஒருசெப்பகலில் பசுவின் கெய்யையுருக்கிவிட்டு அதிற் பூர
ணச்சந்திரனே யல்லது அமாவாசையின்போது சூரியனைப் பார்த்தால்
அதிற்றோன்றுகிற சந்திரன் அல்லது சூரியன்-வெண்மை -செம்மை-
பொன்மை-பசுமை-கருமை-இவ்வைந்தில் ஒன்றுளதாய்த் தோன்றும்
அதில்வெண்மையேல் பிராணபயமில்லை, செம்மையெலில் வாழ்வுண்
டாம் பொன்மையாகில் கேடு, பசுமையானால் கோய், கருமையாய் சா
வுவரும், அதிலுமப்படிச் சாகிறவனுக் குக்காலமெப்போதெலில்,தெ
ன்புறவட்டங்குறைந்தால் ஒருவருடம் மேல்புரம்வட்டங்குறைந்தால்
ஆறுமாதம் வடபுறம், மூன்றுமாதம், கீழ்ப்புறம் ஒருமாதகடுவேதொ
ள்ளையாயிருந்தால் பத்துநாள் நிறைமதியம் பெளடனை, குறைமதியம்
அமாவாசையென்றறிச—எ - று.

(௩௯)

சாரபமுதுமுதலானமரணவிலக்கங்கு நிகின்றார்,

அழந்திடுங்கைகாணெற்றிகன்னத்தம்மி லடர்த்து துடிப்பறிவாண்
திங்களாறு, மொழிந்ததிடிகன்மூன்றுநாள் பத்திலாவி முடிந்துவிடுபி
துவொழியசெவியி லீலாசை, யொழிந்திடுன லேமுகண்ணி னொளிதா
னைந்தா முயர்ந்தமணமூன்றிரண்டி லுரைவேருனாள், கழிந்திடுகக் லுயி
ரென்றுகருதிநீசன் கழலினையைப்போற்றில்வினை கழிந்துபோமே.

(இ-ள்) கை-கால்-நெற்றி-கன்னம்-இவைஅடர்ந்து துடித்தால்பா
ணகாலம்வந்திதென்றறிச அதிலும் கைதுடிக்கில் ஒருவருஷம்-கால்-

ஆறுமாதம்-தெற்றி-ஆண்டுமாதம்-கன்னம்-பத்தூரன்-என்னுகொள்ள வேண்டியது, இதுவொழிய காதுகொளவிட்டால் ஏழுமாளிகமரணம் கண்பார்வைமழுங்கினால் ஐந்துநாள் மூக்கில கந்தம்போனாலும் மூன்று நாள் வாய்குழிற்ப் பேச்சழிந்தால் இரண்டுநாள் இலையறிந்துகடவுளுடையசபாதங்களை நினைத்து போற்றிசெய்தால் வினை யென்பனிபாதுஅங்ஙனே கலந்துபோதலுமாகும்—எ-று. (40)

உசுவாசநிசுவாடங்களின் பயனும் கூறிகின்றார்.

போம்வாயுசீவமுள்ளேபுகுநற்சத்தி போகிலவிடம்புகிமுதம்பு கன்றவெலலாம், ஆம்வாயுபுகிந்ம்பாகிலெலவாகு மடங்கிலவிடங்கெநி ம்போகிலெலமப்பாக், தேமேவுசத்தியிரண்டொற்றைநிசன் செலியிற் சோவார்வருவாச்சா மீனமாகில, ஒமேவுமுயிர்போகி னோயாமற்ற துட் புதினோயாகமெய் யுரைத்தோநாமே.

(இ-ள்.) உசுவாசம்-நிசுவாசம்-அல்லது ரோசகபூரககாலபகனைச்சொ லலுமிடத்தில் உடலைவிட்டுப்போகிற வாயுவே-சிவம்-உட்புகுவது சத் தி-சாம்-வெளிப்பட்டுப்போவதெலலாம் விடமூன்பதற்குச்சரி சாம்- உட்பட்டுப்புகுவெலலாம் அமுதமூன்பதற்குச்சரி சாம்-உள்ளே போ கும்போது ஒருவன்சொன்னது அல்லதுகினைத்தகாரியம் ஆகும் வெ ளிகொள்ளுகையில் ஆகாது அந்தவாயு கும்பகத்தடங்கிலெலவிட ங்கெடுமெனச்சரி-அடங்கியது நடுநாடிவழிபோகிலபாவமென்பதிலை இதன்மீயில ஒருவன்வந்து குறிக்கேட்கையில் முதற்சொன்னசொல்லி ன் எழுத்தை யெண்ணிப்பார்க்கில ஒற்றையர்கில சிவன்கூறென்றும்- இரட்டையாகில சத்திகூறென்றும் கொள்ளவேண்டியது, சாம்வெளி யேபோகுச்சேபோட ஒருவனவந்து இன்னுன்போவானோவெனில போ வான் வரான்-உட்புகுகையில் வருவான் சாம் போகும்போது வருவா னோவென்றும், புகும்போது போவானோவென்றும், மாறுபட்டு வின வில சரிபடாது போகும்போது போவானேயல்லது வரான்-புகும போது வருவானேயல்லது போகான் சாம்போகும்போது போகி திரு மோவெனில தீராது புகும்போதுதீருமென்க—எ-று (சக)

குறிசெல்லவும் போம்புரியமார்க்கங்கூறிகின்றார்,

உரைத்தொருவனிறைநிற்பொய்குறைநிறுத்திதாம் உயிரிவபு றந்துரைந்துகிறபுறத்துறமத்திடமாம், மிரைந்துகிற பகத்தினின் றுடினன்மையாதம் மிறைமதியந்தன்னிலெவி கெர்த்தும் போர்களத்து, உரைத்தசெழுங்கதிர்வெட்டவெலலவெனே தோற்பன் வாகானேசந்தான வெலலமாட்டான், விரித்தகதிரினி லெவிவெங்கதிரிவெட்ட மேனியி லும்வடுப்பட்டான் வெல்வான்முனை.

(இ-ள்.) குறிக்கேட்கவந்த ஒருவன், தன்காரியத்தைச் சொல்லிக் கொண்டே முன்னர் பூரணத்தில்கந்தாலும் பின்னர்-குறியத்தில வ் துவினோனோ, அக்காரியத்திதாம் முன்பு குறியத்தில நின்று பின்

புரணத்தில வகுவானெலில் மத்தபம் இவ்விரண்டு பூதபாடு மீவ
வாமல் வந்தவன் கதழாமல் பூணபக்கத்திறுனே யிருந்து தான்வந்
தகாரியத்தைச்சொல்லி முடிந்துவிடுவானெனில் அக்கருமம் நன்கின
தாம் என்றதிக, போர்க்குறியைச்சொல்லுமிடத்துச் சந்திரசூரியங்
கும்போது சென்றுசூரியனியங்கும்போது களத்தினேரில் எதிரி எப்
படிப்பட்டவனானும் தோற்பென் இப்படியவளாமல் சந்திரசூரியங்கு
ம்போது புறப்பட்டுச் சந்திரனிற்றானே போர்கலக்கிலதோற்பன் இது
நிற்க சூரியனிற்றானே புறப்பட்டு அச்சூரியனிற்றானே போர்வெல
வதிலும் தன்மேலொருபடைபடாமல் வென்றுவருவன்—எ - நு.

போர்வெலத மார்க்கங் கூறுகின்றார்.

வெவனமரிசுவர் போரெழுந்தனையெண்ணின் மிருந்தவெழுந்
துடைய-அ-இ-உ-எ-ஒ-வென்னு, கலவெழுந்துடனே ஆ-ஈ-உ-ஏ-
ஒ-கூட்டி கலத்திகழ்பாலன் குமரனாகனை விருத்தன், சொல்லுவார்
பேரின் முதலெழுத்தினையிழுத்ததைத் துலங்கியவாந்நான் திற் நுக
ளவேகூட்டில, எல்லேமுதற் றுனத்தி வெழுத்துடையோன் வெவ
விருவையு மீவரார்கா மீரட்டை வெழுத்தோனே.

(இ-ள்,) அ-ஆ-இ-ஈ-உ-ஊ-எ-ஏ-ஒ-ஓ-இவைமுதலான துபாலன்
கூறெனவும், இரண்டாவது குமான்கூறெனவும், மூன்றாவது அரசன்
கூறெனவும், மற்றவிரண்டும் விருத்தன் கூறெனவும் கொள்ளவேண்
டியது, இதில் சண்டைக்காரனுடைய பேரில்முதலெழுத்தைப் பார்க்
கும்போது ஆ-வொலியே லாவுடனேயும், ஈ-யொலியே வியுடனேயும்
ஊ-வொலியே லாவுடனேயும், எ-யொலியே லேயுடனேயும், ஒ-வொ
லியே லேயுடனேயும் கூட்டிக்கொண்டு அவர்களை இவ் வெழுத்துக்
களின்படி பாலன் குமான் அரசன் விருத்தனாக் பாலன் குமானையும்
அரசனையும்வெவ்வானெனவும், விருத்தன்மற்றவர்களால் படுவானென
வுஞ் சொல்லவேண்டியது, அநிலும்-எ-ஏ-ஒ-ஓ-விருத்தன் கூறு இவ்வி
ரண்டெழுத்துக்களைக் கொண்டவன் அவர்களாற்படுவான்—எ-நு.

கருப்பக்குறியின்முறை கூறுகின்றார்

இரட்டையாமுபயத்திற்க்கட்டபிள்ளை யிரியபூரணத்திலாண்னானி
யத்திற்பெண்ணும், மருக்குழலாளிடத்துயிராவிரியற்கால் மகிணன்வ
லத்துயிரதனல்வாங்ககட்பாக், தரிக்குறிலமபுதல்வெய்யோனட்டமந்தன்
சந்திரன்நீவியாழஞ்சேய்தன்கால்வெள்ளி, நெருக்கியவம்பாம்பூதங்கிழ
மைபிந்த நெறிநிற்கினன்மைபிககிகழந்தானே,

(இ-ள்,) முன்சொன்ன கருப்பக்குறிகளுமல்லாம லிதுவுமொன்
றெனக்காண்க, யாதெனில், உபயசாங்கள் நடக்கும்போதுகேட்கப்பெ
ற்றபிள்ளை இரட்டைபேறெனலாம், எப்பக்கமாயிருக்கினும் பூணபக்க
ம் ஆண் சூனியபக்கம் பெண் ஆனாலும் மேற்கவிகளிற் சொல்லியான்
றானாகுமெனக்கொள்க இதுநிற்க வைகறைப்பொழுதில் மனைவிக்கு
ச்சாம் இடதுபக்கத்தில் நடந்து மண்ணுக்கு வந்தி நடந்தால் அதை

ஆறுமாதம்-செந்தி-மூன்றுமாதம்-கன்னம்-பத்துநாள்-என்றுகொள்ள வேண்டியது, இதுவொழிய காதுகேளாவிட்டால் ஏழுமணிமரணம் கண்பார்வைமழுங்கினால் ஐந்துநாள் மூக்கில கந்தம்போனாலும் மூன்று நாள் வாய்குழிவிப் பேச்சுழிந்தால் இரண்டுநாள் இலையுறிந்துகடவுளுடையசபாதங்களை நினைத்து போற்றிசெய்தால் வினை யென்பபரிபாது அங்ஙனே கலந்துபோதலுமாகும்—எ-து. (40)

உசுவாசநிகுவாடங்களின் பயனும் கூறியின்றார்.

போம்வாயுசீவமுள்ளேபுகுதற்சத்தி போகிலென்பபுறமுதற்பு கன்றவெல்லாம், ஆம்வாயுபுகிற் போகிலெல்லவாகு மடங்கிலன். நிகொ ம்போகிலெலும்பாய், தேமேவுசத்தியிணைபொற்றையிசன் சென்றிற் சோவார்வருவர்கா மீனமாகில, ஒமேவுமுறிப் போகி னொயமற்ற துட் புதினோயாகமெய் புரைந்தீதாநாமே.

(இ-ள்.) உசுவாசம்-நிகுவாசம்-அல்லது சோசகபூசகாலமாகிற் சொ லனுமிடத்தில் உடலைவிட்டுப் போகிற வாயுசீவ-சிவம்-உட்புறவது சத் தி-சரம்-வெளிப்பட்டுப் போவதெல்லாம் விடமூன்பதற்குச்சரி சரம்- உட்பட்டுப்புதுவெல்லாம் அமுதமுன்பதற்குச்சரி சார்சன்னை போ கும்போது ஒருவன்சொன்னது அல்லதுமினைந்தகாரியம் ஆகும் வெ ளிகொள்ளுகையில் ஆகாது அந்தவாயு ரும்பகத்தடங்கிலெல்லா விட ங்கெடுமெனச்சரி-அடங்கியது நகோடிவழி போகிலாவொன்டதிலிலை இதன்றியில ஒருவன்வந்து குறிகேட்கையில் முதற்சொன்னசொல்லி ன் எழுத்தை யெண்ணிப்பார்க்கில ஒற்றையாகில சிவன்கட்கொன்றும்- இரட்டையாகில சத்திகுறென்னும் திகொள்ளவேண்டாம, சரம்வெளி யேபோசுப்போட ஒருவனவந்து இன்னுன்போவானோசென்கில போ வான் வரான்-உட்புக்கையில் வருவான் சரம் போசும்போது வருவா னோவென்றும், புசும்போது போவானோவென்றும், பாதுகாப் பின் வில சரிபடாது போசும்போது போவானோவென்று வரான் புதும போது வருவானோயெல்லது போகான் சரம்வராமும்போது போம் திரு மோவெனில தீராது புதும்போது தீருமென்க—எ-து (சக)

குறிகேட்கலவும் போம்புரியபார்க்கங்கு நிகென்றார்.

உரைத்தொருவனிறைநிற் போம்புறையினறந்திதாம் உரியிபு றத்துரைத்து நிறைபுறத்துறமத்தியமாம், நிறைந்தவிலை பகத்திலின் றுடினன்மையாதம் நிறைமதியந்தன்னைலென் தீர்த்தம் போர்களத்து, சுரைத்தசெழுங்குநிர்வெட்டவெல்லானை தோற்பன் வாகாணைசத்திரன் வெல்லமாட்டான், விரித்தகந்திரினி லெனென்கந்திர்வெட்ட மேலியி லும்வடுப்பட்டான் வெல்லான்றானே.

(இ-ள்.) குறிகேட்கவந்த ஒருவன், தன்காபிதத்தைச் சொல்லித் கொண்டே முன்னர் பூரணத்திலுந்தானும் பரிசுவர்-ஆவியத்தில வந் துவிடுவானாகில, அக்காரியத்தீதாம் முன்பு குறியுத்தலகின்று பின்

புபூரணத்தில் வருவானெனில் மத்தியம் இவ்விரண்டு மூலபாடு மீவ
லாமல் வந்தவன் கதழாமல் பூரணபக்கத்திற்குள்ளே யிருந்து தான்வந்
தகாரியத்தைச் சொல்லி முடித்துவிடுவானெனில் அக்கருமம் என்கின
தாம் என்றதிக, போர்க்குறியைச் சொல்லுமிடத்துச் சந்திராக்ஷேயியங்
கும்போது சென்றுஞ்சூரியனியங்கும்போது களத்தினேரில் எதிரி எப்
படிப்பட்டவனானும் தோற்பேன் இப்படியல்லாமல் சந்திரனியங்கு
ம்போது புறப்பட்டுச் சந்திரனிற்றானே போர்கலக்கிலதோற்பன் இது
நிற்க சூரியனிற்றானே புறப்பட்டு அச்சூரியனிற்றானே போர்வெல
வதிலும் தன்மேலொருபடைபடாமல் வென்றுவருவன்—எ-று.

போர்வெலத மார்க்கங் கூறுகின்றார்.

வெவ்வனமரிருவர் போமுதந்தனையெண்ணின் மிருந்தலெழுந்
துடைய-அ-இ-உ-எ-ஒ-வென்னு, கலவெழுத்துடனே-ஆ-ஈ-ஊ-ஏ-
ஒ-கூட்டி கலந்திகழ்பாலன் குமரனை விருத்தன், சொல்லுவார்
போரின் முதலெழுத்தினுபி னெழுத்தைத் தூலங்கியவந்தான் திற் நுக
ளறவேகூட்டில, எல்லெழுத்தற் றுளத்தி னெழுத்துடையான் வெவ்வ
னிருவனாய் மிவரர்கா மீட்டடை யெழுத்தினே.

(இ-ள்,) அ-ஆ-இ-ஈ-உ-ஊ-எ-ஏ-ஒ-ஒ-இவைமுதலான துபாலன்
கூறெனவும், இரண்டாவது குமரன்கூறெனவும், மூன்றாவது அரசன்
கூறெனவும், மற்றவிரண்டும் விருத்தன் கூறெனவும் கொள்ளவேண்
டியது, இதில் சண்டைக்காரானுடைய போரில்முதலெழுத்தைப் பார்க்
கும்போது ஆ-வொலியே னாவுடனேயும், து-யொலியே வியுடனேயும்
ஊ-வொலியே னாவுடனேயும், ஏ-யொலியே லேயுடனேயும், ஒ-வொ
லியே லேயுடனேயும் கூட்டிக்கொண்டு அவர்களை இவ் வெழுத்துக்
களின்படி பாலன் குமரன் அரசன் விருத்தனாக் கி பாலன் குமரனையும்
அரசனையும்வெவ்வனெனவும், விருத்தன்மற்றவர்களால் படுவானென
வுஞ் சொல்லவேண்டியது, அதிலும்-எ-ஏ-ஒ-ஒ-விருத்தன்கூறு இவ்வி
ரண்டு முத்துக்களைக் கொண்டவன் அவர்களாற்படுவான்—எ-று.

கருப்பக்குறியின் முறை கூறுகின்றார்

இரட்டையாமுபயத்திற்க்கட்டபிள்ளை மிரியபூரணத்திலாண்குனி
யத்திற்பெண்ணும், மருங்குழலாளிடத்துயிராவிரியற்கால் மகிணன்வ
லத்துயிராநனுவாங்ககட்பாக், தரிக்குறிலமபுதல்வெய்யோனட்டமந்தன்
சந்திரன்நீரியாழஞ்செய்தன்கால்வெள்ளி, நெருக்கியவம்பாம்பூசங்கிழ
மையிந்த நெறிநிற்கினன் மையிகமிகமுந்தானே,

(இ-ள்,) முன்சொன்ன கருப்பக்குறிகளுமல்லாம விதுவுமொன்
றெனக்காண்க, யாதெனில், உபயசாங்கன் நடக்கும்போதுகேட்கப்பெ
ற்றபிள்ளை இரட்டைபெறெனலாம், எப்பக்கமாயிருக்கினும் பூரணபக்க
ம் ஆண் குணியபக்கம் பெண் ஆனாலும் மேற்கவிகளிற் சொல்லியபன்
ருணமுனைக்கொள்க. இதுநிற்க வைகறைப்பொழுதில் மனைவிக்கு
ச்சாம் இட துபக்கத்தில் கடந்து பண்ணுக்குடலத்தி கடந்தால் அதை

ஆறுமாதம்-செற்றி-மூன்றுமாதம்-கன்னம்-பத்துநாள்-என்றுகொள்ள வேண்டியது, இதுவொழிய காதுகொளவிட்டால் ஏழுநாளிலமாவும் கண்பார்வை மழுங்கினால் ஐந்துநாள் மூக்கில சுத்தம்போனாலும் மூன்று நாள் வாய்குழிநிப் பேச்சுழிந்தால் இரண்டுநாள் இதையறிந்துகூடவுஞ் டையசபாதங்களை நினைத்து போற்றிசெய்தால் வினையென்பவிராதுஅங்ஙனே கலந்துபோதலுமாகும்—எ-று. (40)

உசுவாசநிசுவாடங்களின் பயனும் கூறிகின்றார்.

போம்வாயுசீவமுள்ளேபுகுதற்சத்தி போகிலவிடம்புகிவழுதம்பு கன்றவெலலாம், ஆம்வாயுபுகிற் போகிலலவாகு மடங்கிலவிடங்கெறி ம்போகிலகலுமப்பாக், தேமேவுசத்தியிரண்டொற்றைநீசன் செவிரிற் சோவார்வருவாச்சா மீனமாகில, ஒமேவுமுறிப்போகி னோயாமற்ற துட புதினோயாகமெய் யுரைத்தேநாமே.

(இ-ள்.) உசுவாசம்-நிசுவாசம்-அல்லது ரோசகபூரககாலபலனைச் சொ லுமிடத்தில உடலைவிட்டுப்போகிற வாயுவே-சிவம்-உடம்புதவன சத் தி-சரம்-வெளிப்பட்டுப்போவதெலலாம் விடமூன்பதற்குச்சரி சரம்- உட்பட்டுப்புதுவெலலாம் அமுதமூன்பதற்குச்சரி சரம்உள்ளே போ கும்போது ஒருவன்சொன்னது அல்லதுவினைத்தகாரியம் ஆகும் வெ ளிகொள்ளுகையில் ஆகாது அந்தவாயு சும்பகத்தடங்கிலகண்டவிட ங்கெடுமெனச்சரி-அடங்கியது நடுநாடிவழிப்போகிலபாவமென்பதில்லை இதன்றியில ஒருவன்வந்து குறிக்கேட்கையில் முதற்சொன்னசொல்லி ன் எழுத்தை யெண்ணிப்பார்க்கில ஒற்றையார்கில சிவன்கூறொன்றும்- இரட்டையார்கில சத்திகூறென்றும் கொள்ளவேண்டியது, சரம்வெளி யேபோகுச்சேபோட ஒருவனவந்து இன்னுன்போவானோவெனில போ வான் வரான்-உட்புக்கையில் வருவான் சரம் போகும்போது வருவா னோவென்றும், புகும்போது போவானோவென்றும், மாறுபட்டு வின வில சரிபடாது போகும்போது போவானேயல்லது வரான்-புகும் போது வருவானேயல்லது போகான் சரம்போகும்போது போய் திரு மோவெனில திராது புகும்போதுதீருமென்க—எ-று (சுக)

குறிசெல்லவும் போர்ப்புரியமார்க்கங்கூறிகின்றார்.

உரைத்தொருவனிறைவிற்போய்குறைவினுறந்தீதாம் உயிரிலபு றத்துரைத்துகிறைபுறத்துறமத்திபமாம், நிறைத்துகிறை பகத்திலின் றுடினன்மையாதம் நிறைமதியத்தன்னிலெதி கேர்க்குடும் போர்களத்து, சராத்நசெழுங்கதிர்வெட்டவல்லவனை தேற்பன் வாகானேசக்திரான வெலலமாட்டான், விரித்தகதிரினி லேகிவெங்கதிரிலவெட்ட யெனியி லும்வெப்பட்டான் வெல்வானுனே.

(இ-ள்.) குறிக்கேட்கவந்த வொருவன், தன்காரியத்தைச் சொல்லிக் கொண்டே முன்னர் பூரணத்தில்வந்தாலும் பின்னர்-குறியாததில் வந் துவிடுவானுலே, அக்காரியத்தீதாம் முன்பு குறியத்தில் நின்று பின்

புபூரணத்தில வருவானெனில் மத்தபம் இவ்விரண்டு மூலபாடு மீவ
லாமல் வந்தவன் கதழாமல் பூரணபக்கத்திற்குள்ளே யிருந்து தான்வந்
தகாரியத்தைச்சொல்லி முடித்துவிடுவானெனில் அக்கருமம் என்கின
தாம் என்றதிக, போர்க்குறியைச்சொல்லுமிடத்துச் சந்திரசூரியங்
கும்போது சென்னுஞ்சூரியனியங்கும்போது களத்தினேரில் எதிரி எப்
படிப்பட்டவனானும் கோற்பேன் இப்படியெல்லாமல் சந்திரனியங்கு
ம்போது புறப்பட்டுச் சந்திரனிற்றானே போர்கலக்கிலதோற்பன் இது
நிற்க சூரியனிற்றானே புறப்பட்டு அஞ்சூரியனிற்றானே போர்வெல
வதிலும் தன்மேலொருபடைபடாமல் வென்றுவருவன்—எ-று.

போர்வெலதமர்க்கங் கூறுகின்றார்.

வெவ்வனமரிருவர் பெருமூத்தனையுமெண்ணின் மிகுந்தவெழுத்
துடைய-அ-இ-உ-எ-ஓ-வென்னு, கலவெழுத்துடனே-ஆ-ஈ-ஊ-ஏ-
ஓ-கூட்டி கலந்திகழ்பாலன் குமரனரசனே விருத்தன், சொல்லுவாமர்
பேரின் முதலெழுத்தினுயிர்முத்தைத் துலங்கியவத்தான்த்திறுந்
ளறவேகூட்டில, எலகைமுதற் முனத்தி வெழுத்துடையோன் வெவ்வ
விருவையுமியோர்கா மீரட்டை பெழுத்தோனே.

(இ-ள்,) அ-ஆ-இ-ஈ-உ-ஊ-எ-ஏ-ஓ-ஓ-இவைமுதலான துபாலன்
கூறெனவும், இரண்டாவது குமரன்கூறெனவும், மூன்றாவது அரசன்
கூறெனவும், மற்றவிரண்டும் விருத்தன் கூறெனவும் கொள்ளவேண்
டியது, இதில் சண்டைக்காரனுடைய பேரில்முதலெழுத்தைப் பார்க்
கும்போது அ-வொலியே லாவுடனேயும், து-யொலியே வியுடனேயும்
ஊ-வொலியே லாவுடனேயும், ஏ-யொலியே லோடனேயும், ஓ-வொ
லியே லோவுடனேயும் கூட்டிக்கொண்டு அவர்களை இவ் வெழுத்துக்
களின்படி பாலன் குமரன் அரசன் விருத்தனுக்கி பாலன் குமரனையும்
அரசனையும்வெவ்வானெனவும், விருத்தன்மற்றவர்களால் படுவானென
வுஞ் சொல்லவேண்டியது, அதிலும்-எ-ஏ-ஓ-ஓ-விருத்தன் கூறு இவ்வி
ரண்டெழுத்துக்களைக் கொண்டவன் அவர்களாற்படுவான்—எ-று.

கருப்பக்குறியின்முறை கூறுகின்றார்

இரட்டையாமுபயத்திற்க்கட்டபிள்ளை யினியபூரணத்திலாண்குனி
யத்திற்பெண்ணும், மருக்குழலாளிடத்துயிரைவிடயற்கால மகிணன்வ
லத்துயிரநனூல்வாங்குகட்டாக், தறிக்குறிலமபுதல்வெய்யோனப்புமந்தன்
சந்திரன்நீனியாழஞ்செய்தன்கால்வெள்ளி, கெருக்கியவம்பாம்பூசங்கிழ
மைமயிந்த கெறிமிற்கினன்மைமிகமிகமுந்தானே,

(இ-ள்,) முன்சொன்ன கருப்பக்குறிகளுமல்லாமல் விதுவுமொன்
றெனக்கான்க, யாதெனில், உபயசாங்கள் நடக்கும்போதுகேட்கப்பெ
ற்றபிள்ளை இரட்டைபேறெனலாம், எப்பக்கமாயிருக்கினும் பூரணபக்க
ம் ஆண் சூனியபக்கம் பெண் ஆனாலும் மேற்கவிகளிற் சொல்லியபன்
றுகுறுகுமெனக்கொள்க. இதுவிற்க வைததைப்பொழுதில் மனைவிக்கு
ச்சரம் இட துபக்கத்தில் நடந்து உண்ணுக்கு உலத்தி நடந்தால் அதை

அம்மகிணன் அவவலச்சரத்தாற்றோனேவாங்கி யுட்கொள்ளுமங்கியச
ஞ்செய்துகொண்டு வருவானெனில், பனைவியிவன்வசமாவான் பிறன்
முகனோக்குங் கருத்து விழையாள்-அப்படிவாங்குவது பன்னிரண்டுத
ரம் வாங்கி யுட்கொள்ள வென்றுஞ் சொல்லுவார்கள், அல்லாமலும்,
சாரசரங்கள் எந்தெந்தப்பூதியங்களி லுதிக்கவேண்டுமெனில் புதன்-
புரிதிவிபுல், ஞாயிறு-அப்பில் சனிபுந்-திங்களுந்-தோயுவில், வியாழ
முஞ் செவ்வாயும்-வாயுவில், வெள்ளி ஆகாயத்திலுதிக்கவேண்டியது,
உதிக்கில் அவவாஞ் சரியாய்நடந்து அதனால்வரும் நன்மைகள் மிகுப
லனைவினைக்கும்—எ - று. (சச)

இன்னதற்குமூல மின்னதென்றுங் கூறுகின்றார்,

நிகழ்புவிக்குமூலகீர்வாய்சீவ னெறிதாதுகனல்விண்ணாமினைக்கு
ங்காலை, புகழுடனெழுதத்திற்குளதேசொல்க பொருலிவ் சராசியெய்
யோன் புதுவெண்டிங்கள், மகிழ்கொள்திராசியர் முபயராசி மறங்கி
ளருஞ்சுழிமுனையாம் வாரந்தோறு, பகுதல்படர்துயிர்பலிக்குகிலைமை
தன்னைப் பங்கயவாகனத்திருந்து பாரே.

(இ ள்) யிருதிவிற்குமூலம்-அ-வா சீவன் க ஆ தாது இப்படி நிறை
நிரையே ஒன்றுக்கொன்று ஆதாரமாய்வரும் அவைகளைவிளங்க விங்
ஙனம், விபரமாய்ச் சொல்லவில்லையாயினும் இதனையும் சராசியென
பட்ட சூரியனையும்திராசியாகிய சந்திரனையும், உபயராசியாகிய சு
ழிமினையும மற்றவற்றின் பயன்முதலிய கூறு பாட்டையும் பங்க
யாதனத்திலிருந்து மரிவுற்று சிவயோகஞ் செய்தாலலது நண்குணர்
தலரிது, உயிர் பாழ்ப்பானது சீவன் முத்தனாதலுக்கு அதுமார்க்கம
இலலையேல அவமபோகுமென்றறிக—எ-று, (சரு)

மூன்றுநாடிசளின் முறமைகூறுகின்றார்,

பாரிதனைக்கதிர்மதிச்சன் வாழ்வுகெடுபண்டை நிலையிமமூன்றும
பரிந்துகேட்கில, மேரடருஞ் செலவமவரும் வெய்யோனாகில வெண்
மதிபங்கேடாகும விரைந்துவாயு, தீரமிசு சுழிமுனைதா னாகிலமுன்பி
ற்சிறுகாலுமபெருகது தேவராணோர், போரருகிலவருமெனினு மதி
யிலவாரார் பொங்கியசெங்கதிர்வருவர் புகன்றோராமே,

(இ,ள்) நாமசொன்ன இச்சரநூலைப் பரிவுடன்பார்ப்பாயாக சூரிய
ன் சந்திரன் சுழினை யென்னு மிமமூன்றிநாடிகளுள்ளும் வாவ்வு கேடு
நிலைமையென்கிற மூன்றுசுரும நிதானப்பலன்களைக் கேட்குமிடத்தில
சூரியனாகில நன்மையையும் மிகுந்தசெலவத்தையு மதடவார்கள் சந்
திரனாகில கேடுமுதலிய கன்னிபககுறைவாகும் சுழிமுனையாகில முன்
புள்ளபடி ஏராமல குறையாமல நிறைவாகு அன்றியுந் தேவாந்தேத
வர்களாலே வசீகரிக்கப் பட்டவனாகிலும் பெயாரெயத்தின் முன்னிலை

யில வருகோமென் ருறுதியாகச்சொல்லிலுஞ் சந்திரனேயதிகமாக வி
யங்கிடிவாரார்தூரியனேயதிகப்படிவ வருவாரென்றுகாண்க—எ னு.

இதுவுமது-உபசாந்தங்கூறுகின்றார்.

ஐமுரைத்ததொனையளவுஞ் சூரியனொடாம னன்மதியமேல்வா
யுடக்குமாகிற், ருமினைத்தல்கினையினைத்தல் பொருள்கேடாதல் சா
குவருண்டாதவிவை தப்பதாகும், போமிடத்தின்மதியாகினமருந்தை
ப்போக்கிப் பொருந்துமடியிரட்டித்துப் போகவென்றாக், தேபருவுகதி
ராகினுயிருள்வாங்கித் திகழும்வலக்காலொற்றிச் செய்கனன்றே.

(இ-ள்) முன்சொன்னபடி சந்திரனேயதிகமாய்நடந்தால் நமக்குக்
கேடுவருவதல்லாமலும் பத்துகளுக்கும்துவேவாரும் சத்துருக்கள்கொ
ன்றிவருவதுதப்பாது சந்திரனின் போகவேண்டியகாரிய மல்லாத சாரி
யார்த்தமாய்ப் போகும்போது சந்திரனடந்தால் சாத்தன்களெவனிகி
ட்டு அப்பக்கக்காலையே யிரண்டு மூன்றடி முத்திவைத்துக் கொண்டு
போகவேண்டியது சூரியனின்போகவேண்டிய காரியமல்லாத சாரியார்
த்தமாய்ப் போகும்போது சூரியனடந்தால் அச்சாத்தையேற வுள்ள
வாங்கி அவ்வலதுகாலை முன்னிட்டுக்கொண்டு போகவேண்டியது அப்
படிப்போகில் போங்காரியம் நன்று—எ - னு. (சுஎ)

சந்திரகலையில்நடக்கும் பூதியங்களைச்சூறுகின்றார்

செல்லுமதிதனினிலேத்திற் சரித்திழற்றிண் வாயுசிவாலயங்கணத்
திமதிற்செய்காலில்லடங்கட்ட, நல்லமுடிசூட்டல்குடிபுகுதல்போக்கும
நயந்துமாம் வைத்தனன்றுகளிர்நீர்தன்னி, லொல்லேகலும்வாவிசுளஞ்
சோலைவைக்க வழவிரைக்கமணமுளதேலுவக்கவாகு, நல்லழலிற்ற்ப
பிணியாங்காற்றிலாளை நற்பரிதேரோட்டகங்கனாவாயோட்டே,

(இ-ள்) சந்திரகலையில் பிருதிவுநடந்தால்கிவாலயம் மதில் வீடுகட்
டல்குடிபுகுதல் போக்கு சாந்திசுழித்தல் மாம்பவைத்தல் இவைவென்றும்
அப்புவாகில் குளமுதலியவெடுத்தல் சோலைவைத்தல் நிஸத்தை உ
முதல் விரைக்குதல் விவாகஞ்செய்தல் நன்றும் தோய்வாகில் பிணிதீர்
ததலாம் வாயுவாகில் குதிரைமுதலிய தேர் கப்பல்லுடலாம், (சுஉ)

இதுவுமது,

ஒட்டியவானத்திற்செரிக்க வில்போர்செய்ய வுள்ளபின்சுலைக்கு
மொக்குமீதேசொல்க, காட்டுமதிவெயிற்கற்றோனறிக்கிலத்த காமகனி
ற்பூணச்சேர்னன்றெயாகு, மீட்டுநிசைபிடித்தவைகள்செய்களாண
பெண்ணியங்கிட னுஞ்சூலிர்பூணமெழுத்தும், வாட்ட மறமதித்தகண
ணிசிருமித்தந்த வல்லவனைசார்பார்க்கவல்லெனன்றே,

(இ-ள்) ஆகாயத்தில மந்திரஞ்செபிக்க விற்போர்செய்ய நன்று இது சூரியகலைக்கு மொக்கும், இது நிற்கச் சந்திரன்சையானாலும் அல்லது சந்திரனேயானாலும், சூரியனே யானாலும் வந்தவன் பூரணபட்சத்தினின்றால் அவன்வந்தகாரியம் நன்றும், இதுபோக திவச ஆண்டபெண் சூரியம்பூரணம் எழுத்து இவைமுதலாய்ச்சொல்லப்பட்ட இச்சரநூலினுள் நுட்பப்பொருள்களைக் கண்டு இது இன்னதென்றும் அது இன்னதென்றும் நிருமிக்கவல்லவன் சரம்பார்க்கவல்லவன் அல்லவாதவன் லலாதவனென்றநிக,

சரம்பார்ப்போ கியலபு

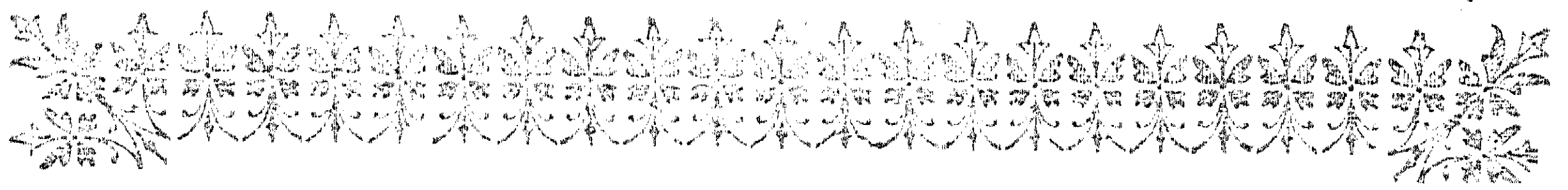
நன்றானமறைவலிலோர் குலமானுலென் னமுறைத்தசரநூலின டைதப்பாம, லென்றாரும்பார்ப்பவரேபூமிதேவ ரிசைந்தமாலிடப்பிற ப்பினின்பங்கொள்வார், குன்றாதமாபறவையெரும்புதாரும் கெழாமரு ந்தினளவறிந்துகொண்டுவாழ்த்து, பொன்றானதெய்விகம்பொருந்துவா ர்கள் புதுதுவார்புன்பிறப்பிற் புகலாதாரே.

(இ-ள்) கலலபிராமணக்குலத்தவராய்ப்பிறந்தாலுமென்னும் அல லதிழிந்தகுலத்தவராய்ப்பிறந்து மென்னும், இச்சரநூலுணர்ந்து இத னடைதப்பாமல பார்ப்பவரே பிராமணராவர் சராசரங்களினுடைய த ன்மைகளையறிந்தவராக இப்பூமியின்கண் இவரே தேவரென யாகமானு ம்பூசிக்கப்பட்டு வாழ்த்து பரம்பொருளிற சராசரமடைவார்பார்க்கமா ட்டாதவர் இழிந்தகுலத்தினராய்ப் புன்பிறப்பிற் பிறந்துகொண்டிருப் பார்கள்—எ-று, (௩௩)

புன்பிறப்பிற் பிறக்கினுஞ் சற்குருமுகத்தாற் பொருத்தியாயிற் சர நூலைப்புகலக்கேட்டு, நன்குணர்ந்துகொள்கடம்போன்யாலரே ணு காமல னென்றிரண்டிலை கலலாக்கட்கின், மின்பிறக்குஞ்செத்திழலை யடுத்த வெல்லா மிக்கதழலவாழவான விதமேபோலத், தன்பிறப்பில்கிபிறவா ன்வசமேசாகான் சடைமேனாமணித்தசந்திரஞெப்பானே.

(இ-ள்) இழிந்தகுலத்திற் பிறந்தவனானுணங் குருமுகத்தயாயிற் சரநூலைச்சொல்லக்கேட்டு இதனையுணர்ந்து இன்னுந் தட்பமான வான னாலும் அன்யாமேயாவன் லெற்றைமாலிலை, ஶ்ருபுத் தன்னை யடைந்தவற்றையுந் தன்னுருவாக்கிக்கொள்ளு மிரலிப்பால் ஆவன் ய மேயாவன் ஆமாய்ப்பிறத்திரான், இன்னம் விதேசஸாயம் திரவகா மளனில சடாயாத்தில சாமணிக் திரவகன் சந்திரன் சரமறைவன்து, ம மேலவீர்நிருப்பான்—எ-று, (௩௪)

சரநூலாசன்திர—புத்திந்

உ

சிவமயம்.

பொதியமலைப் லெழுந்தருளிய

அகத்தியமகாமுனிவர்,

செய்தருளிய

பஞ்சபட்சிசாஸ்திரம்,

பாயிரம்

ஆதிபராபர வஸ்துவிலுடைய கிருபையினாலே கடல்கூழ்ந்த பூ
லோகத்திலுள்ள மாந்தர்களுக்குத் துணைக்காரணமாகப் பொதியைய
ங்கிரியி லெழுந்தருளியிராநின்ற பரமோபதேச சினமய வேதாந்த சி
ரோமணியாகிய [அகத்தியமகாமுனிவர்.] தமது ஆவியினுலெழுந்த
பஞ்சாக்ஷரக்கியானத்தைப் பகழிகளைந்தென்றும், அவற்றின் செய்கை
களைந்தென்றும், யாவருஞ் [சோதிட சொரூபமாயறியு] மிச்சாஸ்திரத்
தினால் பலன்பெறும்படி யதீஸ்வராளாலே ஏற்படுத்திய சரிதை கிரி
யை-யோகம்-ஞானம் என்னும் நான்கு பூசைக்காரர்களுக்கும், பிரம
க்ஷத்திரிய-வைசிய-சூத்திரர்களுக்கும் மேகக்ஷ சாம்பிராச்சிய சைதன்
னியத்தை அவாவர்களுடைய சாதனத்துக்கிணையந்த சாலோக-சாமீ
ப-சாரூப-சாப்ச்சியபதவியை யடைவிக்கும்பொருட்டு முதலாலாயே
ற்படுத்திய [பஞ்சபட்சிசாஸ்திரத்தில்,] முதலாவது பகழிராஸ்திரவகை
களும், இரண்டாவது பூர்வபக்ஷம் பதல்வகுப்பும், மூன்றாவது பூர்வ
பக்ஷமிராவகுப்பும், நான்காவது அமரபட்சம் பதல்வகுப்பும், ஐந்தா
வது அமரபக்ஷமிராவகுப்பும், ஆறாவது அவைகளின் செய்கிணைப்
பலன்களும், ஏழாவது பகழிகளின்பயனும், எட்டாவது சூத்கொள்
பயனும், ஒன்பதாவது கணிதவிலக்கணப்பயனும், பத்தாவது சாதன
விலக்கணப்பயனும், சூக்ஷ்மமாகச் சொல்லி யிருந்தவைகளுடன் திரு
ஷ்டாந்தமாகக் காஞ்சிபுரத்தி லெழுந்தருளியிருந்த மதுரைச் சிதம்பர
தேசிகர் மடத்து ஆனைப்புலவாகிய [பாணிக்கத்தம்பிராவவர்கள்

(இ-ள்) ஆகாயத்தில மந்திரஞ்செபிக்க விற்போர்செய்ய நன்று இது சூரியகலைக்கு மொக்கும், இது நிற்கச் சந்திரன்சையானாலும் அலலது சந்திரனேயானாலும், சூரியனே யானாலும் வந்தவன் பூரணபாடசத்தினின்றால் அவன்வந்தகாரியம் நன்றும், இதுபோக திசை ஆண் பெண் சூரியம்பூரணம் எழுத்து இவைமுதலாய்ச்சொல்லப்பட்ட இச்சரநூலினுள் நுட்பப்பொருள்களைக் கண்டு இது இன்னதென்றும் அது இன்னதென்றும் நிருமிக்கவல்லவன் சரம்பார்த்தவல்லவன் அவ்வழவனல்லாதவனென்றற்கு,

சரம்பார்ப்போ நியலபு

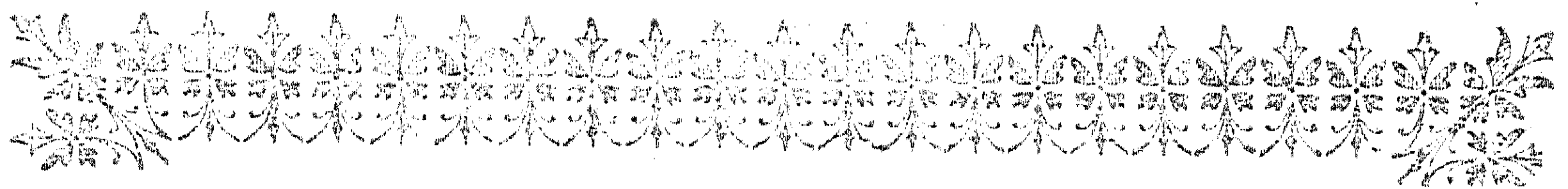
நன்றானமறைவலிலார் குலமானுவென் னமுறைத்தசரநூலின டைதப்பாம, லென்றாரும்பார்ப்பவரேபூமிதேவ ரிசைந்தமாரிடப்பிற ப்பினின்பங்கொள்வார், குன்றாதமாபறவையெரும்புதாரும் கொழமுந் ந்தினளவறிந்துகொண்டுவாழ்த்து, பொன்றானதெய்வம்பொருந்தவா ர்கள் புதுதுவார்புன்பிறப்பிற் புகலாதாரே.

(இ-ள்) கலலபிராமணக்குலத்தவராய்ப்பிறந்தாலுமென்னும் ஆல லதிழிந்தகுலத்தவராய்ப்பிறந்து மென்னும், இச்சரநூலுணர்ந்து நித னடைதப்பாமல பார்ப்பவரே பிராமணராவர் சராசரங்களினுடைய த ன்மைகளையறிந்தவராக இப்பூமியின்கண் இவரே தேவரென யாகாரா ட்பூசிக்கப்பட்டு வாழ்த்து பரம்பொருளிற சராய்யமடைவர்பார்த்தவா ட்டாதவர் இழிந்தகுலத்தினராய்ப் புன்பிறப்பிற் பிறந்துகொண்டிருப் பார்கள்—எ-று, (௩௦)

புன்பிறப்பிறப்பிறக்கினுஞ் சற்குருமுதந்தாற் பொருந்தியபிற் சர நூலைப்புகலக்கேட்டு, நன்குணர்ந்துநெறிநடம்போவாய்மோ ணு காமன னென்றிரண்டிலலை கலலக்கட்கின், மின்பிறக்குஞ்செய்தழலை யாதந்த வெலலா மிக்கதழலவடிவான விதமேபோலத், தன்பிறப்பின்கிறிதனை ன்வசமேசாகான் சடைமேனாமணித்தசந்திரஞெப்பாசின.

(இ-ள்) இழிந்தகுலத்திற் பிறந்தவனானான் குருமுதந்தவராயிற் சரநூலைச்சொல்லக்கேட்டு இதனையுணர்ந்து இவ்வழி யாய்வான் யான னாலுலும் அன்னயாமேயாவன் வேற்றுப்பலிலலை, கெழுப்புத் தன்னைய டைந்த உற்றைபுத் தன்னுருகாக்கிக்கொள்ளு மியலேபோல அவன் சர மேயாவன் ஆவமாய்ப்பிறத்திறான், இன்னம் விநிசஷாமாய்க் கிரகனா மளவில சடாயாதநிலை சாமணிக்ந்திராரின்ற சந்திரம்போன்றவன்நாம மேல விந்நிருப்பான்—எ-று, (௩௧)

சரநூலாவந்திராய்ப்புத்திறந்த

உ

சிவமயம்.

பொதியமலை லெழுந்தருளிய

அகத்தியமகாமுனிவர்,

செய்தருளிய

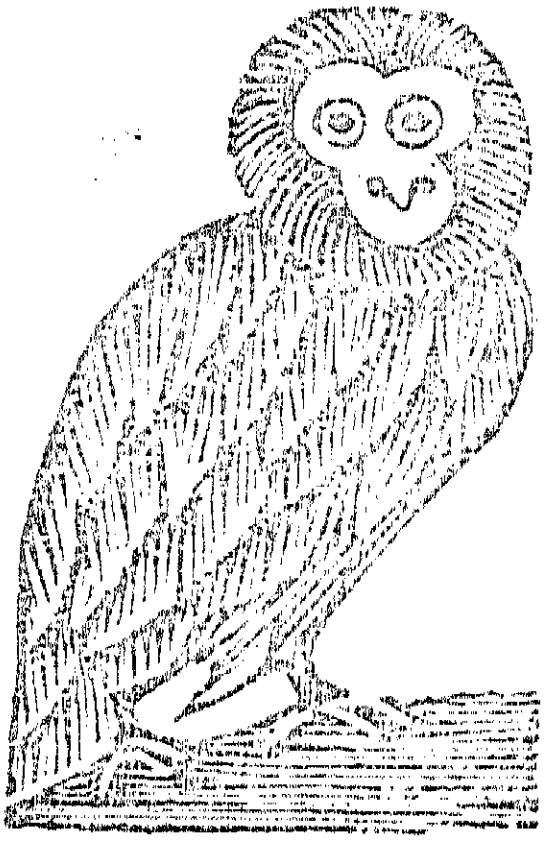
பஞ்சபட்சிசாஸ்திரம்,

பாயிரம்

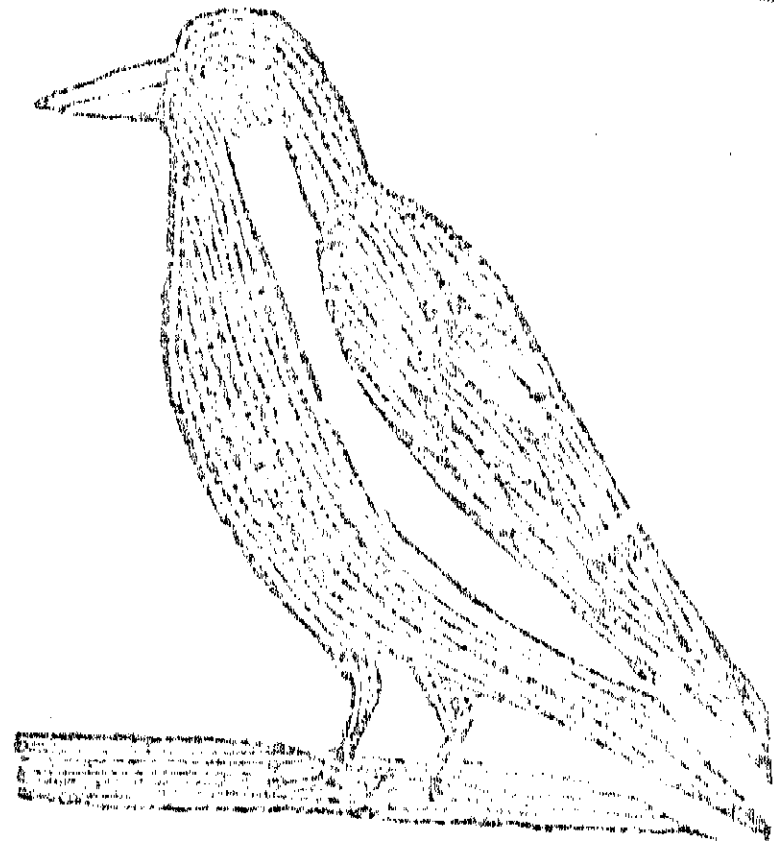
ஆதிபாபா வஸ்துவினுடைய கிருபையினாலே கடல்குழந்த பூ
லோகத்திலுள்ள மாந்தர்களுக்குத் துணைக்காரணமாகப் பொதியைய
ங்கிரியி லெழுந்தருளியிராநின்ற பரமோபதேச சினமய வேதாந்த சி
ரோமணியாகிய [அகத்தியமகாமுனிவர்.] தமது ஆவியினாலெழுந்த
பஞ்சாக்ஷரக்கியானத்தைப் பகழிகளைத்தென்னும், அவற்றின் செய்கை
களைத்தென்னும், யாவருஞ் [சொதிட சொரூபமாயறிய] மிச்சாஸ்திரத்
தினால் பலன்பெறும்படி யதீஸ்வராளாலே ஏற்படுத்திய சரிதை கிரி
யை-யோகம்-ஞானம் என்னும் நான்கு பூசைக்காரர்களுக்கும், பிரம
கூத்திரிய-வைசிய-சூத்திரர்களுக்கும் மோகூ சாம்பிராச்சிய சைதன்
னியத்தை அவாவர்களுடைய சாதனத்துக்கிடையந்த சாலோக-சாமீ
ப-சாரூப-சாயுச்சியபதவியை யடைவிக்கும்பொருட்டு முதலாலாயே
ற்படுத்திய [பஞ்சபட்சிசாஸ்திரத்தில்,] முதலாவது பகழிராஸ்திரவகை
களும், இரண்டாவது பூர்வபகூம் பகல்வகுப்பும், மூன்றாவது பூர்வ
பகூம்பிராவகுப்பும், நான்காவது அமரபட்சம் பகல்வகுப்பும், ஐந்தா
வது அமரபகூம்பிராவகுப்பும், ஆறாவது அவைகளின் செய்களைப்
பலன்களும், ஏழாவது பகழிகளின் பயனும், எட்டாவது ருத்கொள்
பயனும், ஒன்பதாவது கணிதவினைக்கணப்பயனும், பத்தாவது சாதன
வினைக்கணப்பயனும், குகூமபாகர் சொல்லி விருந்தவைகளுடன் திரு
ஷ்டாந்தமாகக் காஞ்சிபுரத்தி லெழுந்தருளியிருந்த மதுரைச் சிதம்பர
மேசிகர் மாந்நு ஆரீனம்மலையாகிய [பாணிக்கத்தமபிராவவர்]கள்

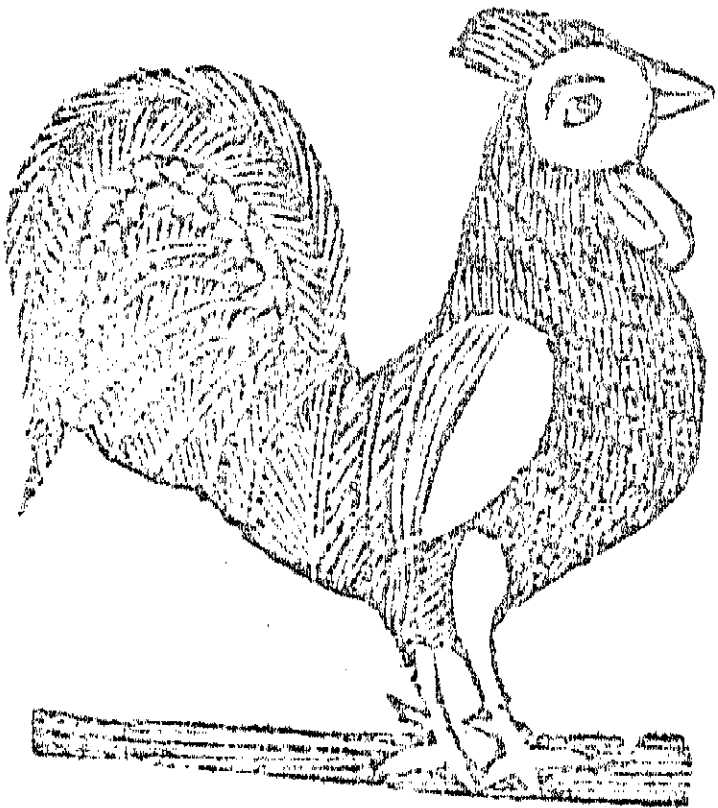
அ. வல்லூறு

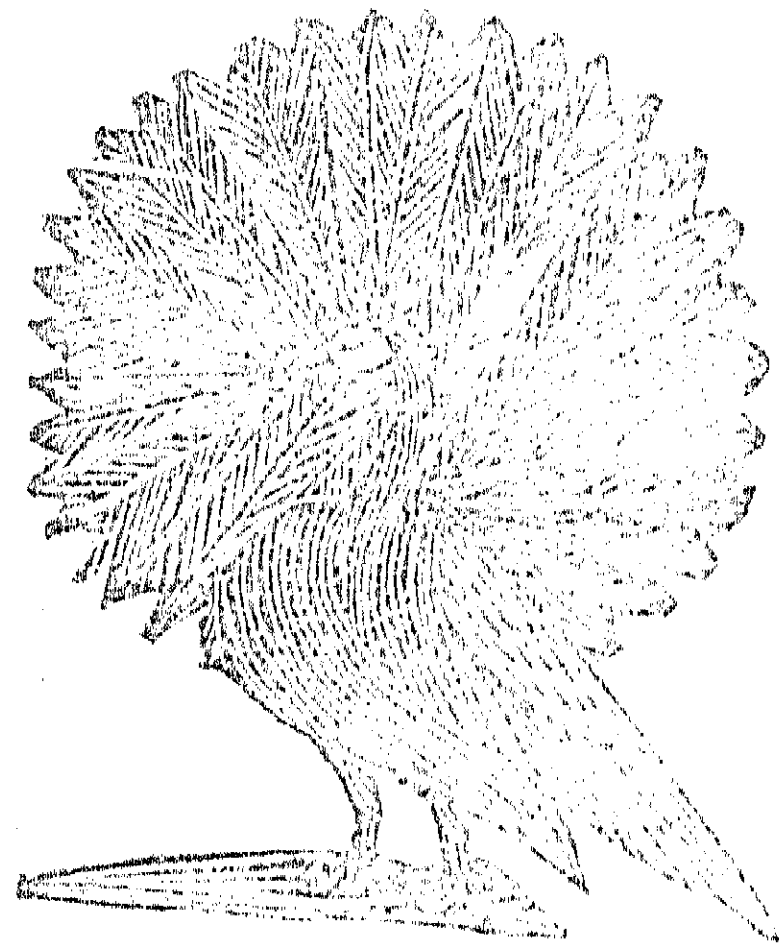
இ. ஆந்தை

உ. காகம்.

எ. கோழி.

ஒ. மயில்.

பஞ்சபட்சிகளும் அதற்குரிய அட்சரங்களும்.
 அகரமேவல்லூறு ஆந்தைகாமதாம்
 உகரங்கருங்காக முன்னிப்பகரில்
 எகரமதுகோழி யெஞ்ஞான் லுமஞ்ஞை
 ஓகாமுயிர்மெய்யாந் துரை.
 வல்லூரென்பது டேகை, கருங்குருமானெனப்படும், அந்தியுமி
 வற்றின் உயிர்மெய்களா லுணர்த்தப்படும்.

பக்தம் இரண்டிற்கும்.

பட்சிகளின் செய்கைக்குறிப்பு

அறுசீர்க்கழி நெடி லடி யாசிரியவிருத்தம்.

ஊண்டையாக நித்திரை மரணம் உயர்பகலிரவிலுண்டு
நீணிலத்தாக செய்துபின் செற்று நெறியுட னடந்துமேயறங்கும்
பூணுறு மமரபக்க நற்பகலுண் பொன்றியுந் துயின்றரசாகிச்
சேணுறுநடையுண் நெங்கியே சென்றுஞ் செற்றரசாளு நள்லரவே. ()

பூர்வபக்தம் அமரபக்தங்களுக்கு நிதி பதினைந்தாகவும்
நிதி ஒன்றுக்கு சாமம் பத்தாகவும் சாமம் ஒன்றுக்கு நாழிகைப் பகுதி

ஒன்றேகா லொன்றரைபீ ரொன்று முக்காலகைக்கும்
கன்றாக விவ்வாறு நாழிகையுங்—கன்றா
வளர்பிறைக்குந் தேய்பிறைக்கும் வாலாயாஞ் குஷ
வளமுரைத்தார் முன்னோர் வகுத்து.

நாழிகை ஆறு கூடியசாமம் ஒன்றுக்கு
செய்கைப்பகுதி.

மறித்து மொருவகையால் வண்கடி கையாறுந்
தெறித்ததொரு சூக்குமத்தைச் சேரக்—குறித்திடுங்கா
லுண்டு கடந்தாண் நெய்தி யிருந்தமே
வண்டனைப கண்ணாய் மதி. (௫)

வினைப்பகுதி,

உண்பாணுந் கொன்றேகா லொன்றரைபிற றுண்டக்க
கண்பார்த் தரசிரண்டிற் காண்டோமே—பண்பாசத்
தூங்குவது முக்காலாய்த் துஞ்சுவது தானரையாய்த்
பாங்குடைய பட்சி பலன்

(இவற்றுள்,) முன்னை மூன்றி் செய்யுள்களின் பயனறிபுட்படி பூர்
வபட்சம்நிதி பதினைந்து அமரபட்சம் நிதி பதினைந்து நிதி ஒன்றிற்கு
பகல்றாமம் ஐந்து இராச்சாமம் ஐந்து சாமம் ஒன்றிற்கு நாழிகை யா
று-அவற்றுள் உதிக்கின்ற பட்சிமுறையே முதற்சாமம்-உண்டு-இரண்
டாஞ்சாமம்-கடந்து, மூன்றாஞ்சாமம் அரசாணி நான்காஞ்சாமம் தூங்
கி, ஐந்தாஞ்சாமத்தில்காகும், அன்றியும் அவற்றுள் அந்தரபுத்திபார்
க்குமிடத்தில் உண்கின்றபட்சிக்கு நாழிகை-கவ-கடக்கின்றபட்சிக்குநா
ழிகை-க,உ-அாகபட்சிக்கு நாழிகை-உ-உறங்கும்பட்சிக்கு நாழினை-த
இறக்கும்பட்சிக்கு நாழிகை-உ-ஆகநாழிகை ஆறுக்கு சாமம் ஒன்று
அடையேகண்டு கொள்வனம்.

இந்நூல்காப்புமுதல்-க-செய்யுள்களின் பயனறியச்
சூக்குமச் சக்கரம்.

பூர்வபட்சம்,		அமாபட்சம்	
பகல்,	இரவு,	பகல்,	இரவு,
அ - வல்லூறு உண்டி - கவ	உ - காகம் உண்டி - கவ	ஒ - மயில் உண்டி - கவ	எ - கோழி, உண்டி - கவ
இ - ஆத்தை நடை - க, ஹ	இ - ஆத்தை அரசு - உ	உ - காகம் மாணம் - , ஹ	உ - காகம், நூக்கம் - டூ
உ - காகம் அரசு - உ	அ - வல்லூறு மாணம் - , ஹ	அ - வல்லூறு நூக்கம் - டூ	இ - ஆத்தை, நடை - க, ஹ
எ - கோழி நூக்கம் - டூ	ஒ - மயில் நடை - க, ஹ	எ - கோழி அரசு - உ	அ - வல்லூறு மாணம் - , ஹ
ஒ - மயில் மாணம் - , ஹ	எ - கோழி நூக்கம் - டூ	இ - ஆத்தை நடை - க, ஹ	ஒ - மயில், அரசு - உ,

இவற்றிற்கிணங்க-உள்ளமுடைய சூடாமணிச்சோதிடத்தி

விரும்பெடுக்தெழுதியது.

நக்சைமுதலிய நிதி பிரிவு.

வினவின்முதற் நிதியாலும் பதினொன்று நக்சை
மேவிரண்டேழ் பன்னிரண்டும் வினங்கும்பத்தினா
யினியதொரு மூன்றெட்டும் பதின்மூன்றுஞ் சையையா
மிருத்தையொன்பா னுக்கும் பதினான்குமாகும்
புனைகுழலாய் பஞ்சமியும்பத்து முவர் தாமும்
பூரண மென்மலி யலவன் கோன்மகாஞ் சாமாக்.
கனிவிடைதேள் குடஞ் சிங்கம் நிலைராசியாகுந்
குலாயிதுனம் கன்னியு மீன் னுடையவெனந் தருமே.

(இதனுள்.)

பிரதமை-சஷ்டி-ஏகாதேசி-இம்மூன்றிற்கும் நக்தையென்றும்
விதியை-சத்தமி-நவாதி-இம்மூன்றிற்கும் பத்தியையென்றும்
திரிதிகை-அஷ்டமி-திரயோதி-இம்மூன்றிற்கும் சபையென்றும்
சதுர்த்தி-நவமி-சதுர்த்தி-இம்மூன்றிற்கும் இருத்தையென்றும்
பஞ்சமி-தசமி-உவா-இம்மூன்றிற்கும் பூரணையென்றும் பெயராம்
அன்றியும்-மேடம்-கர்கடகம்-நாலம்-மகரம் இவைநான்கும் சாராசிக
இடபம்-விருச்சிகம்-சுரபம்-சிங்கம்-இவைநான்கும் ஸ்திராசிகைகள் [ள்
தனுசு-மிதுனம்-கன்னி-மீனம்-இவைநான்கும் உபயாசிகைகளென்றும்

சந்திராட்சுபாபாசிய திதிப்புணர்ச்சிச் சக்கரம்.

சந்திரன் கூறு.	முதற்பக்கம் நக்தை,	உ-ம் பக்கம் பத்திரை	ந-ம் பக்கம் சபை	ச-ம் பக்கம் இருத்தை	இ-ம் பக்கம் பூரணை
முதல் வட்டம்	பிரதமை	விதியை	திரிதிகை	சதுர்த்தி	பஞ்சமி
'உ-ம் வட்டம்	சஷ்டி	சத்தமி	அஷ்டமி	நவமி	தசமி
ந-ம் வட்டம்	ஏகாதேசி	நவாதி	திரயோதி	சதுர்த்தி	உவா

நிமித்தராகிச் சதுஷ்டி யபாசிய இராசிப்புணர்ச்சிச் சக்கரம்

சாராசிகைகள்	நிலை ராசிகைகள்	உபயாசிகைகள்
மேடம்	இடபம்	மிதுனம்
கர்கடகம்	சிங்கம்	கன்னி
நாலம்	விருச்சிகம்	தனுசு
மகரம்	சுரபம்	மீனம்

சந்திரன்பக்தம் ரு-க்கும்-வாரம்-எ-க்கும் அஷாம்புணர்ச்சி

அறுசீர்க்கழறிநெடி லடி யாசிரியலிருத்தர்.

ஊர்கோணந்தைக்கதிர் செவ்வாய் உகர்மொங்கும் பத்திரையாம்
தேர்கோளருணன்மதி இகரஞ் சையையும் பொன்னும் உகமதாம்
வெர்சோளிருத்தைப்புக்ளகாம் வெய்யசனி பூரணை ஓகாம்
ஏர்கோளிடையாய்பகற்கழிகை யிவ்வாறியையுண்சொன்னோமே.

(இதனுள்,) சந்திரன் முதற்பக்கமாகிய நந்தையில் அகரம் ரூபிற்
செவ்வா யிவ்விரண்டுவாரங்களிலேயும் உண்ணும் இரண்டாய்பக்கமா
கிய பத்திரையில், இகரம் புதன் திங்கள் இவ்விரண்டுவாரங்களிலேயும்
உண்ணும், மூன்றாய்பக்கமாகிய சனையில் உகாம் ருருவாரத்தில் உ
ண்ணும் நான்காய்பக்கமாகிய இருத்தையில் எகாம் ககரவாரத்தில்
உண்ணும் ஐந்தாய்பக்கமாகிய பூரணையில் ஓகாம் சனிவாரத்தில் உண்
ணும் அன்றியும் மெற்சொன்னவைகளில் உத்யாதி முதல் அஷ்டமன்
மிறுதியாய் ஈடு காழிகையும் அடைவே ஊன்சொன்னு மெனபதாம்.

அட்சரம்புணர்ச்சிச் சக்கரம்,

வாரம்	உண்	டை	அக	ரூந்	காவ
நந்தை ரூபிற் செவ்வாய்	அ	இ	உ	எ	ஓ
பத்திரை திங்கள் புதன்	இ	உ	எ	ஓ	அ
சைய லியழம்	உ	எ	ஓ	அ	இ
இருத்தை வெள்ளி	எ	ஓ	அ	இ	உ
பூரணை சனி	ஓ	அ	இ	உ	எ

அகாரம் ஐத்திற்கும் பகழி புணர்ச்சி.

சொன்னவகரம்வல்லுநான் மெய்யிகரமாந்தையினான்
முன்னேஉகரங்கொடியூனா மொழியில்எகரங்கொழியினான்
பன்னுஒகரமஞ்சையினான்பண்டையடைவேபறவைகளான்
நுண்ணுமிரண்டுடை முடிஞ்ஹுறக்கநான் குசாவைந்தே.

(இதனுள்) குறுக்குவரியாக ஆறுகோடிமுத்து அவ்வகையே நெடு
க்கிலையும் ஆறுகோடிமுத்துச் சதுரமாகி ஒவ்வொரு திசைக்கு ஐந்
துவிடாக்கி முதல்வீட்டில் அகரமாகிய வல்லுறு உண்ணும் இரண்
டாம்வீட்டில் இகரமாகிய ஆந்தை உண்ணு முன்றும் வீட்டில் உக
ரமாகிய காகம்உண்ணும், நான்காம்வீட்டில் எகரமாகிய கொழி உண்
னும், ஐந்தாம்வீட்டில் ஒகரமாகிய மயில்உண்ணும், அன்றியும் இல்
வடைவே யுண்கிறபட்சி இரண்டாம்வீட்டில் நடக்கவும், முன்றும்வீ
ட்டில் அரசசெய்யவும், நான்காம்வீட்டில் உறங்கவும், ஐந்தாம்வீட்டி
ல் இறக்கவும், ஆக இருபத்தைத்தவிட்டிலேயும் வாரம் ஒன்றுக்குப்
பகல்சாமம் ஐந்துக்கும், பட்சிகளைந்தும் செய்கைகளைத்திலேயும் அம
ர்ந்திருக்கு மென்னவுமாம், (ந)

பகழிப் புணர்ச்சிச்சக்கரம்.

சாரம் விபரம்	முடியுமுதல் வ்வாய் அ-வல்லு	நிலகளைபுதளை பத்தினை இ-ஆந்தை	மையாழம் சனைய உ-காகம்	வகைகள் திருந்தை எ-கொழி	சனி பூரணை ஒ - மயில்
முதல் சாமம்,	உண்டி-கவ *	உண்டி-கவ *	உண்டி-கவ *	உண்டி-கவ *	உண்டி-கவ *
உ-ம் சாமம்	நடை-க,டு *	நடை-க,டு *	நடை-க,டு *	நடை-க,டு *	நடை-க,டு *
உ-ம் சாமம்,	அரச-உ- *	அரச-உ- *	அரச-உ- *	அரச-உ- *	அரச-உ- *
ச-ம் சாமம்,	நாக்கம்-ந *	நாக்கம்-ந *	நாக்கம்-ந *	நாக்கம்-ந *	நாக்கம்-ந *
டு-ம் சாமம்,	சாவு-டு *	சாவு-டு *	சாவு-டு *	சாவு-டு *	சாவு-டு *

அகநாலங்காரப் பொருத்தம்.

இயம்புமுன் செழுத்தேபால ஸிரண்டனுகுமான்மூன்றே
வயம்புரம்போதுதான்கு விருத்தனேமாணனைந்தாம்
பயன்கொடன்பெயரெழுத்தும் பாவியேபார்ப்பதாலே
வியனுடன்குக்கியெட்டிற் கழித்தெனும்வெற்றிபாரே,

(இதனுள்) அ-இ-உ-எ-ஓ என்கின ஐர்நெழுத்தையும சங்கரத்தில
காது இவ்வடைவில தன்பெயரெழுத்தும் பார்த்தால் இரண்
திரம் ரெழுத்தாகில் பாலனென்றும் இரண்டா மெழுத்தாகில் குமா
னென்றும், மூன்றாமெழுத்தாகில் அரசனென்றும், நான்காமெழுத்தா
கில் விருத்தனென்றும், ஐந்தா மெழுத்தாகில் மாணனென்றுஞ் சொ
கப்பட்பெ, அன்றியும் வேறுமுறை-பாலன்-குமான்-அரசன்-விருத்த
ன்-பாலன்-இவற்றிற்கு முறையே வெழுத்துக்களாவன, அ-ஆ-இ-ஈ-
ஐ-உ-ஊ-ஓ-ஏ-ஔ-ஒ-ஓ-பட்டுடைத்தலைவன் பெய ரெழுத்தைப் பா
லதானமாகக்கொண் ணெண்ணவேண்டும், இவற்றுன் முன்னை மூன்
றும் நன்மைபயக்கும், பின்னையமூன்றும தீமைபயக்கும், இவை எற்
றில் நாலும் அஞ்சம்ஆகாது தன்னுடைய பூர்வ நாமத்தில் அந்தச்சா
வெருச்சை கீக்கிசின்றவெழுத்தையெண்ணிப் பக்கத்தில் பெருக்கி எட்
தெழுத்தி னுள்ளிற் சேடத்தை யதிக்தால் இரண்டினுன் ஏற்றமான மெ
யா பெ ருத்து மென்றவாறு, (இ)

காமயோனிப்பொருத்தம்,

பேரெழுத்தெண்ணியேழிற் பெருக்கியேயெட்டிற்சீந்து
பாரமாய்கின்றசேடம் பருந்துமுன் குகவெண்ணி
கோதேயோனியென்று நின்றதுபகையதாகும்
ஏரநாசரிமுன்னெண்ணி யியல்புடன் பேரணிதாலே.

இருவருன் வெற்றிப்பொருத்தம்.

ஒருவரையொருவர்வெல்ல வுபாயத்தையறியவேண்டி
விருவார்தம்பெயரிலுள்ள வியலெழுத்தையெண்ணிப்
பெருகியபத்தினுலே பெருக்கியேயெட்டிற்சீபச்
சிறியவர்பெரியவர்க்குத்தேதாற்பகுதிண்ணெந்தானே.

அருக்கனில் — கவிவிருத்தம்.

அருக்கனிலையாங்கருட னானதொருபூனைக்
செருக்கினருஞ்சிங்கமொரு செங்கதிரனைநாய்
கருக்கும்விழிகாக மெலிகாரனைமுயலும்
இருக்குமிடமாய்க்துபல னைக்காசெய்க்கோ,

பட்டுவிலுவு.

சித்திராமூன்றுமாதம் தெற்றெழுதியாகும்
மற்றொருமூன்றுமாதம் வருஷசங்கரமாகும்

ஐப்பிசிமூன்றுமாத மரியெதிராணையாகும்
தையொருமூன்றுமாதஞ் சர்ப்பமுங்கருடனும்.

(க)

இச்செய்யுள் ஒன்பதும் ஒருதொடர்.

உதாரணக்கவிகள்.

மண்டலபுருடன் சொன்ன நிகண்டில்
பல்லிரண்டாவது பலபெயர்க்கூட்டத்தொகுதிக்
லிருந்தெடுத்தெழுதியது.
பூர்வபட்சம்.

அறுசீர்க்கழிநெடி லாகிரியவிருத்தம்.

அகரமேவாதியாகவைந்துகுற்றெழுத்துதாமே
புகர்வல்லுறாந்தைகாக்கை பொற்கோழியொடுகலாபி
தொகுமுண்டிபூர்க்குவேந்து தூக்கவேர்க்குஞ்சாவாம்
பகருமைந்தொழுக்தில்வாது பற்றினுமதுவேமுன்னும்.

அமரபட்சம்.

பிற்பக்கமாகில்வேறு பேதிக்குமாதேவென்னில்
அற்புதவுண்டிசாவே யரிதுயிலாகபோக்கு
பொற்புருமாணந்தூக்க மில்லாதபொழுதையோர்ந்து
பற்பலசெய்யுட்டினே பகர்ந்திழன்மிகுந்தான்மை.

இச்செய்யுள் இரண்டும் ஒருதொடர்,
உதாரணக்கவிகள்.

பகடிரண்டிற்கும் பட்சிபாகநிலை.

முற்பக்க	உண்டி	நடை	அரசு	தூக்கம்	சாவு	பிற்பக்க
மாகிய	அ வல்லு	இ ஆந்தை	உ காகம்	எ கோழி	ஒ மயில்	மாகிய
பூர்வபகடி	நடை	அரசு	தூக்கம்	சாவு	உண்டி	அமரப கடி

இதற்குமேற்கோள் பல்லிரண்டாவது பலபெயர்க்கூட்டத் தொகுதி.

வேள்ளி - பகல்,

கோழியமுதுண்ணக் குதித்துமயினடக்க
வாழுமாசன வல்லுறு - தோழிகே
ளாதையுறங்க வருங்காகத்தானிறக்
மார்தர்க்கழகபய் மதி

(க)

திங்கள் - புதன் - பகல்,

ஆந்தையமுதுண்ண வருங்காகத்தளடக்கப்
போய்த்திருந்தகோழியது பூபதியாஞ்—சார்த
ம்மிலுமுறங்க மடியுமேவல்லுறு
பயிலப்புதுமையெனப்பார்.

(எ)

வியாழம்—பகல்,

காரண்டமுண்ணக் கருங்கோழிதர்னக்
வேருண்டமாமயிலும் வேந்தாகுஞ்—சீரன்மே
வல்லுறுநாங்க வலுவாந்தை தானிறக்கச்
சொல்லுறுகாட்டு தொகை.

(அ)

பூர்வபட்சத்து—பகல்

திதி-யிடு-க்கும்-வாரங்கள்-எ-க்கும்-வாரம்-க-க்குப்-பகல்
காழிகை-நயி-க்கு-சாமம்-இ-ஆகவும்-சாமம்-க-க்கு
வாக்கியசக்கரம்,

பூர்வபட்சம் பகல்,

வாக்கியம்	வாரம்	உண்டி	நடை	அரசு	தூக்கம்	சாவு
அரிது' எதோ	ஞாயிறு செவ்வா	அ வல்லு	இ ஆந்தை	உ காகம்	எ கோழி	ஒ மயில்
ஒதாதி புரோ	சனி	ஒ மயில்	அ வல்லு	இ ஆந்தை	உ காகம்	எ கோ
எதோ வாதிப	வேள்ளி	எ கோழி	ஒ மயில்	அ வல்லு	இ ஆந்தை	உ காகம்
ஊரேதோ தா	வியாழ	உ காகம்	எ கோழி	ஒ மயில்	அ வல்லு	இ ஆந்தை
இதனேரோம்	திங்கள் புதன்	இ ஆந்தை	உ காகம்	எ கோழி	ஒ மயில்	அ வல்

வாங்கன்-எ-க்குப் பகல்பகழி.

முதல்காமத்தில் உதிக்கின்றபட்சி உண்டு உ ம் சாமத்தில் நடந்து
ந ம் சாமத்தில் அசாதி ச ம் சாமத்தில் தூங்கி இ ம் சாமத்தில் சாகு
ம் அன்றியும் இவற்றின் சாமம் க க்கு எழிகை கூ க்கு அந்தப்புத்திபார்
க்குமிடத்தில் உண்டி கவநடை சடு அச உ தூக்கம் ஈ சாவு டி ஆக
சாமந்தோறும் கிச்சயித்துக்கொள்கவும்.

எழுத்துமுறைச்சக்கரம்.

ஞாயிறு - செவ்வாய்.

சனி.

சா	ஊ	ந	அ	ஆ	சா
க	அ	இ	உ	எ	ஒ
உ	ஒ	அ	இ	உ	எ
ந	எ	ஒ	அ	இ	உ
அ	உ	எ	ஒ	அ	இ
இ	இ	உ	எ	ஒ	அ

சா	ஊ	ந	அ	ஆ	சாவு
க	ஒ	அ	இ	உ	எ
உ	எ	ஒ	அ	இ	உ
ந	உ	எ	ஒ	அ	இ
அ	இ	உ	எ	ஒ	அ
இ	அ	இ	உ	எ	ஒ

வெள்ளி,

வியாழம்.

சா	ஊ	ந	அ	ஆ	சா
க	எ	ஒ	அ	இ	உ
உ	உ	எ	ஒ	அ	இ
ந	இ	உ	எ	ஒ	அ
அ	அ	இ	உ	எ	ஒ
இ	ஒ	உ	இ	உ	எ

சா	ஊ	ந	அ	ஆ	சாவு
க	உ	எ	ஒ	அ	இ
உ	இ	உ	எ	ஒ	அ
ந	அ	இ	உ	எ	ஒ
அ	ஒ	அ	இ	உ	எ
இ	எ	ஒ	அ	இ	உ

திங்கள் புதன்.

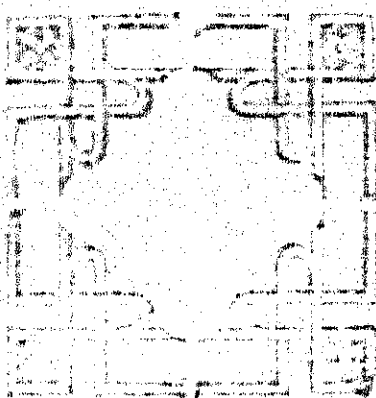
சாப	உண்	கடை	அரசு	தூக்	சாவ
க	இ	உ	எ	ஒ	அ
உ	அ	இ	உ	எ	ஒ
க	ஒ	அ	இ	உ	எ
ச	எ	ஒ	அ	இ	ஒ
டு	உ	எ	ஒ	அ	இ

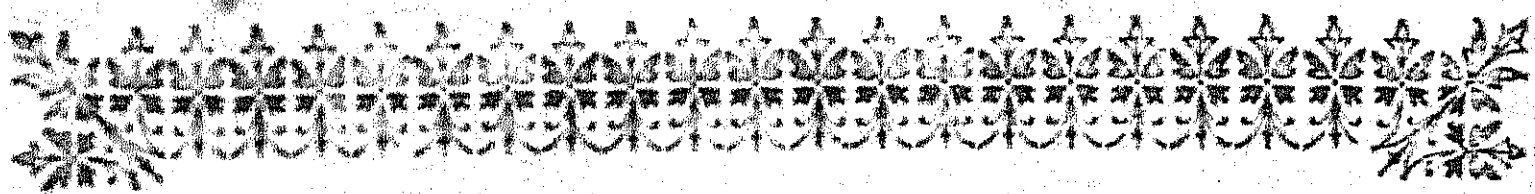
புள்ளபட்சம் பகல் தொழில்முறைச் சக்கரம்.

குபித-செவ்வாய்,

சனி,

சா	அ	உ	க	உ	க	சா	இ	அ	உ	க	சா
ம	உ	க	உ	க	ம	ம	உ	க	உ	க	ம
க	உ	க	உ	க	சா	க	உ	க	உ	க	சா
உ	க	உ	க	சா	உ	உ	க	உ	க	சா	உ
க	அ	உ	க	சா	உ	க	அ	உ	க	சா	உ
ச	அ	ச	உ	க	அ	ச	அ	ச	உ	க	அ
டு	ச	உ	க	அ	டு	டு	ச	உ	க	அ	டு

மூ ன் ரு ம் அ தி க ர ம்.

பூர்வபீட்சம் வரங்கள் எ - க்கும்
இராக்கவி கொச்சகர்கலிப்பா.

ஊ ன் ப க ள் க ள்,

ஞாயிறுசெவ்வாய்காரண்ட கல்புத்திமதிக்கோழி
மாயப்பொன்னேமயிலாகும் வளரும்வெள்ளிவல்லாரும்
ஓயாவாந்தைசனியுண்ணு முயருங்கங்குலுணர்கென்ன
ஆபும்வேலத்துமுனிவ விரிளாவிசைத்தவரும்பொருளே.

நேரிசைவென்பர் கடைநிலைப்பட சிகள்,
அந்திதனிச்செவ்வா யருக்க நருங்காகம
புத்திமதிக்கோழி போன்மயிலாம-பைத்தொடியிர்
கக்கிரளும் வல்லாறு தூயசனிய மாந்தை
பக்கிநின்றதித்தப்படி.

வரங்கள் எ-க்கும் இராச்சாமங்கள் இ-க்கு
பகுத்தமைத்தல்.

அட்சரம்-இ. பட்சி-இ ஜாமம் இ க்கும் பயனிலை,

ஞாயிறு-செவ்வாய்-இரவு களைசுவெண்பா,
காகமமுதுண்ணக் காராந்தைதானரசாய்
வாகானவல்லாறு மாண்டிவிழை-தோகாய்கேள்
போகமயினடக்கப் பொற்கோழிகண்டிபிவப்
பாகமுடனும்பத்தறிந்து டார்.

திங்கள் புதன் இரவு.

கோழியமுதுண்ணக் கூர்வாய் ~~காக்காச்ச்சி~~ ~~பா~~ ~~பா~~
* சேழியதாமாந்தையது செத்துவிடுந்-தோழிகேள்
வல்லாறுமேகுமே மாயயிற்றுங்குமே
சல்லாபமிக்குமேதான்

வியாழம்-இரவு.

தோகையமுதுண்ணச் சொற்கோழிதானரசாய்க்
காகமதுசெத்துவிழைக் கண்டோமே-ஆகையினு
வாந்தையதுடக்கும் வல்லாறுந்தூங்குமெனச்
சாக்கமுனியாயறிந்து சார்.

(ரு)

வேள்வி - திரவு.

வல்லாறுமுன்ன மாமிலுஞ் சாஸாசாம்ப்
பொல்லாத கோழியது போதிரக்க-கல்லாய்கேள்
காரண்டத்தாண்டக்கக் கண்டேலுமேயாந்த
சீரண்டு மாலுண்டிசேர்.

(க)

ஆந்தையமுதுண்ணும் வல்லாறாகசெயுஞ்
சேர்த்த யிலுதுவுஞ் செத்துவிழும்-ஏந்தையழிர்
கோழியது நடக்குங் கொம்பாந்தகாசுது
விழும் விழிதுயின்று மேல்.

(எ)

பூர்வபக்தத்திரவுக்கு-வார்ப்பக்திவருட்பு,
முதல்சாமத்திலுதிக்கின்றபக்தி-உண்டு உ-ம்-சாமத்தில்
அரசனாக, உ-ம்-சாமத்தில் செத்து,
ச-ம்சாமத்தில்- நடந்து ஞ-ம் சாமத்திலு
துங்கு மெனக்காஸ்க.

வாக்கிய சக்கரம்.

வாக்கியம்	வாரம்	உண்	அசு	சாவு	கடை	தூக்க
கூறிய போதே	ஞாயி செவ்	உ. காகம்	இ ஆர் தை	அ வல் லாறு	ஒ யில்	எ கோழி
தேடுவி மாதோ	திங்கள் புத	எ கோழி	உ காகம்	இ ஆர் தை	அ வல் லாறு	ஒ யில்
போதே கூழிவா	வியா ழம்	ஒ யில்	எ கோழி	உ காகம்	இ ஆர் தை	அ வல் லாறு
மாதோ தேடுவி	வேள் ளி	அ வல் லாறு	ஒ யில்	எ கோழி	உ காகம்	இ ஆர் தை
விறகு கோழி	சனி	இ ஆர் தை	அ வல் லாறு	ஒ யில்	எ கோழி	உ காகம்

பூர்வபக்தி மாதோ.

வாய்ப்பு எ-தும் இரப்பாட்சி.

இவற்றுள் சாமாந்தபுத்திபாக்குமீடத்திற் பூர்வபட்சிப்பகலைப்
பொலியை இயக்குஞ்சாமம்-க-க்கு கழிவை -க- க்கும் உண்டி கவ க
டை-க, ௨ - அக -உ- தூக்கம்-த-சாவு - ௨-ஆ தொழில் மாளு-ல்
வருவென்று சித்தமிக்க.

எழுந்தருளுவனக்கவர்.

நீக்கல்-பதல்,

ஞாயி-செவ்வாய்,

சா	ண	அ	சா	ந	தூ
க	உ	இ	அ	ஒ	எ
உ	எ	உ	இ	அ	ஒ
ந	ஒ	எ	உ	இ	அ
ச	அ	ஒ	எ	உ	இ
இ	உ	இ	அ	ஒ	எ

விபாழம்,

கெள்ளி,

சா	ண	அ	சா	ந	தூ
க	ஒ	எ	உ	இ	அ
உ	அ	ஒ	எ	உ	இ
ந	இ	அ	ஒ	எ	உ
ச	உ	இ	அ	ஒ	எ
இ	எ	உ	இ	அ	ஒ

சன்,

வேந்து முறை.

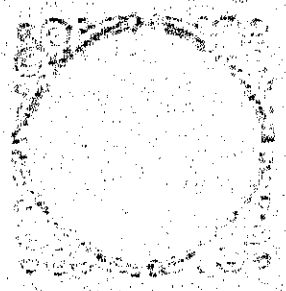
ச	அ	இ	ஊ	எ	உ	ஊ	உ	இ	அ	ஊ	உ
க	க	அ	இ	ஊ	உ	ஊ	உ	இ	அ	ஊ	உ
உ	உ	இ	அ	ஊ	உ	ஊ	உ	இ	அ	ஊ	உ
க	க	அ	இ	ஊ	உ	ஊ	உ	இ	அ	ஊ	உ
ச	ச	அ	இ	ஊ	உ	ஊ	உ	இ	அ	ஊ	உ
க	க	அ	இ	ஊ	உ	ஊ	உ	இ	அ	ஊ	உ

பூர்வபட்சம் தொழில்முறைச் சக்கரம்.

ஞாயிறு - செவ்வாய்.

திங்கள் - புதன்.

ச	அ	இ	ஊ	எ	உ	ஊ	உ	இ	அ	ஊ	உ
ச	அ	இ	ஊ	எ	உ	ஊ	உ	இ	அ	ஊ	உ
க	அ	இ	ஊ	எ	உ	ஊ	உ	இ	அ	ஊ	உ
உ	அ	இ	ஊ	எ	உ	ஊ	உ	இ	அ	ஊ	உ
க	அ	இ	ஊ	எ	உ	ஊ	உ	இ	அ	ஊ	உ
உ	அ	இ	ஊ	எ	உ	ஊ	உ	இ	அ	ஊ	உ
க	அ	இ	ஊ	எ	உ	ஊ	உ	இ	அ	ஊ	உ
உ	அ	இ	ஊ	எ	உ	ஊ	உ	இ	அ	ஊ	உ

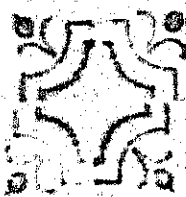
விபரம்,

வெள்ளி,

சாம ம்	மீ	கா	கா	ஆ	வ	வல்	மயில்	கோ	காக	ஆ
	ழி			வா	வ	வா		ழி	ம்	தை
க	உண்	அரசு	சாவு	நடை	தயி	க	உண்	அரசு	சாவு	நடை
உ	அரசு	சாவு	நடை	தயி	உண்	உ	அரசு	சாவு	நடை	தயி
க	சாவு	நடை	தயி	உண்	அரசு	க	சாவு	நடை	தயி	உண்
ச	நடை	தயி	உண்	அரசு	சாவு	ச	நடை	தயி	உண்	அரசு
அ	தயி	உண்	அரசு	சாவு	நடை	அ	தயி	உண்	அரசு	சாவு
இ	தயி	உண்	அரசு	சாவு	நடை	இ	தயி	உண்	அரசு	சாவு

ச ரி.

சாம ம்	ஆ தை	வல் வா	மயில்	கோ ழி	காக ம்
க	உண்	அரசு	சாவு	நடை	தயி
உ	அரசு	சாவு	நடை	தயி	உண்
க	சாவு	நடை	தயி	உண்	அரசு
ச	நடை	தயி	உண்	அரசு	சாவு
அ	தயி	உண்	அரசு	சாவு	நடை

நா ன் க ர ம் அ தி க ர ம்.

தேம்பிறையாகிய அமரபகூத்துக்கு

ப க ல்

வாரங்கள்-எ-க்கும்-உணன்பட்சிகள்,
கேரிசை வெண்டா.

திங்கட்சனிமயிலாஞ் செயருக்கன்கோழியதாம்
பொங்குபுதன்காகம் போசனமா—மங்கையே
அந்தணனுக்காந்தை யணிபுகர்க்கும்வல்லூறு
சத்ததமும்பிற்பகற்கே சாற்று.

(க)

இராப்பகல்நாழிகை - சுவி - க்கும் படுபகழி

(அறசிக்கழிநெடிவடியாசிரியலிருத்தம்)

கூறின்திங்களாந்தை குலவுசெய்வல்லூறு
மீறியவருக்கன்காகம் வெள்ளியும்புதனுமஞ்ஞை
யேறியசனியியாழங் கோழியாமியம்புங்காலை
யாறுபத்தாகுங்கன்ன லதிற்காகுமமாபக்கம்

(உ)

பகழிகளின்செய்கை கேரிசைவெண்டா
உண்டிடனேசெத்து முறங்கியாசாண்டும்
விண்டிடக்கும் விழிமடலி—ரன்றிரவில்
உண்டுமுறங்கு முடனேகடந்திறக்குங்
கண்டரசஞ்சுமெனக் காண்.

(ஈ)

வாரங்கள் - எ - க்கும் - பகல் சாமங்கள் - ஓ - க்கும்.

பகுத்தமைத்தல்,

அகூரம் - ஓ - சாமம் - ஓ - பகழி - ஓ - க்கும் - பயனிலை

திங்கள் சனி பகல்,

வரியார்மயிலுண்ண மாலாகுமாந்தை
திரியாதோதேசமெல்லாஞ் சென்று - பெரிய
வாரணமேமண்ணுள் வல்லூறுதானுறங்கக்
காரணத்தாற்காக்கைசாங் காண்.

(ச)

வியாழம் - பகல்,

கண்டாந்தையுண்ணக கருங்கோழிதானடக்க
வண்டாயுண்வல்லூறு மன்னவனாய் - விண்ட
விழிமூடுமேகாகம் வீணுகமஞ்ஞை
பழிதேடவேபிறக்கும் பார்.

(ஊ)

செவ்வாய் - ஞாயிறு - பகல்,

சொற்கோழியுண்ணத் தொடர்ந்தேகும்வல்லூறு
நற்காகங்களுக நாடாள் - பொற்காவின்

மன்னின்மயிலுறங்க மாலாந்தையேயானம்
என்னுமறிவா வெடு

(க)

வெள்ளி-பகல்

வந்திப்பக்கத்தில் வந்துமுன்னவே
முந்துகருங்காக முடனேகும் - அந்தாயி
லாளுமேபூமியது வாந்தையேகன்யேலு
மாளுமேகோழியதே வந்து,

(எ)

புதன்-பகல்

தன்காகமுண்ணத் தனிமயிலுந்தாளடக்க
மனகாவலாந்தையது வந்தாள - பென்கொடியே
கோழியுறங்கக் குலவலியானேசாக
வாழ்புதலுக்கெனவே வை,

(அ)

அமரபட்சம் - பகல்.

இதி-கதி-க்கும்-வாரங்கன்-எ-க்கும்-வாரம்-க-க்கு பகல்-காழிகை
கதி-க்கு சாமம்-தி-ஆகவும்-சாமம்-க-க்கு-காழிகை-க-ஆகவும்
பகுத்தமைத்தல்,

வாக்கிய சக்தரம்.

வாக்கியம்	வாரம்	உண்	சாவு	தூக்க	அரசு	நடை
ஒயிதே வாயு	திங்கள் சனி	ஒ மயில்	இ ஆர் தை	எ கோழி	அ வல் லூறு	உ காகம்
வன ரோதி தேவா	புதன்	உ. காகம்	ஒ மயில்	இ ஆர் தை	எ கோழி	அ வல் லூறு
ஆறுநே திதே	வெள் ளி	அ வல் லூறு	உ காகம்	ஒ மயில்	இ ஆர் தை	எ கோழி
ஏ த மு மோ த	செவ் ஞாயி	எ கோழி	அ வல் லூறு	உ காகம்	ஒ மயில்	இ ஆர் தை
சு தேவ ருமோ	விபா ழம்	இ ஆர் தை	எ கோழி	அ வல் லூறு	உ காகம்	ஒ மயில்

வாக்கியம்

பஞ்சபட்சொத்திரம்

௧௩

வாரங்கள்-ஏ-க்தும்-பகல்பட்சி,

முதல்சாமத்திலுதிக்கின்ற பட்சி உண்டு, உ-ம்-சாமத்தில் செத்து
ந-ம்சாமத்தில் தூங்கி, ச-ம்-சாமத்தில்-அரசனாகி, இ-ம்-சாமத்தில்-உட-
க்தும், அன்றியும் சாமந்தரபுத்தியில் பூர்வபகலும் பகலைப் போலவே
உண்ண கவ, உடை-கறி. அரச-உ, தூக்கம்-ந-சாவு - ,உ-ஆ சாழிசை-
க - க்தும் தொழில் மாறாமல் வருமெனக்காண்க.

எழுத்துமுறைச்சக்கரம்.

திங்கள்-சனி

விபழம்,

சா	ண	ந	அ	இ	சா
க	எ	அ	எ	அ	உ
உ	அ	உ	அ	உ	ஒ
ந	உ	ஒ	உ	ஒ	இ
ச	ஒ	இ	ஒ	இ	எ
இ	இ	எ	இ	எ	அ

ஞாயிறு-செவ்வாய்,

வெள்ளி,

சா	ண	ந	அ	இ	சா
க	எ	அ	உ	ஒ	இ
உ	அ	உ	ஒ	இ	எ
ந	உ	ஒ	இ	எ	அ
ச	ஒ	இ	எ	அ	உ
இ	இ	எ	அ	உ	ஒ

ஞாயிறு-செவ்வாய்

வெள்ளி

சா	எ	அ	வ	உ	கா	ஒ	பி	இ	ஆ	சா	அ	வ	உ	கா	ஒ	ம	இ	ஆ	எ
ம	கோ	ல்லு	கம்	ல்	ந்	த	ம	ல்லு	கம்	யில்	ந்	த	ம	ல்லு	கம்	யில்	ந்	த	ம
க	உண்	நடை	அரசு	தூயி	சாவு	ச	உண்	நடை	அரசு	தூயி	சாவு	ச	உண்	நடை	அரசு	தூயி	சாவு	ச	உண்
உ	சாவு	உண்	நடை	அரசு	தூயி	ச	சாவு	உண்	நடை	அரசு	தூயி	ச	சாவு	உண்	நடை	அரசு	தூயி	ச	சாவு
ந	தூயி	சாவு	உண்	நடை	அரசு	ந	தூயி	சாவு	உண்	நடை	அரசு	ந	தூயி	சாவு	உண்	நடை	அரசு	ந	தூயி
ச	அரசு	தூயி	சாவு	உண்	நடை	ச	அரசு	தூயி	சாவு	உண்	நடை	ச	அரசு	தூயி	சாவு	உண்	நடை	ச	அரசு
ந	நடை	அரசு	தூயி	சாவு	உண்	ந	நடை	அரசு	தூயி	சாவு	உண்	ந	நடை	அரசு	தூயி	சாவு	உண்	ந	நடை

புதன்

சாயம்	உ	ஒ	இ	எ	அ
	காகம்	மயில்	ஆந்தை	கோழி	வால்
க	உண்	நடை	அரசு	தூயில்	சாவு
உ	சாவு	உண்	நடை	அரசு	தூயில்
ந	தூயில்	சாவு	உண்	நடை	அரசு
ச	அரசு	தூயில்	சாவு	உண்	நடை
ந	நடை	அரசு	தூயில்	சாவு	உண்

நான்காம் அதிகாரம் - முற்றிற்று.

மூன்றாவது செய்யுள் தொகை நடு }
 நான்காவது செய்யுள் தொகை அ } ஆ செய்யுள் தொகை சந,
 மூன்றாவது சக்கரத் தொகை நடு }
 நான்காவது சக்கரத் தொகை யெ } ஆ சக்கரத் தொகை சஅ

செய்யம்

ஐந்தாம் அடிகாரம்

அமரபக்தம்-வாசங்கள்-எ-க்கும்-இரக்கவி

உன்புட்சிகள்

அநசர்க்கழிசெழவு யாசிரியவிருத்தம்,
மந்தன்சோமன்கொழியினுன் மாணவெள்ளிமயிலுன்னும்
புத்தியாந்தைப்போசனமாம் பொன்னிற்காகமிரையருத்தம்
சுந்தைமசிழச்செயிரவி தினத்தேவல்லாறமுதுசெயு
மத்திததோன்றும்பிற்பக்கத் தடைவேசொனனோமறின்றே.

கடையட்சிகள்

வாணமபொன்னேகாரி மயில்புகர்புதனேமிக்கங்
சீராணிகாகம்வெய்யோன் சிறத்தமாமுனியாந்திங்கள்
போணிவலியன்செவவாப்பி பிற்பக்கதிரவிற்தங்கு
மோணிசுழலாயென்று மிடமறிந்தியம்புவாயே.

வாசங்கள்-எ-க்கும்-இராச்சாமங்கள்-இ-க்கும்

பகுத்தமைத்தல்

அகூடம்-இ-பட்சி-இ-சாமம்-இ-க்கும் பயனிலை

திங்கள் சனி இரவு,

கேர்சை வெண்பா.

சேவல்பொசிக்கத் திரியுமெயாந்தையது
மர்விற்புவியாளு மாமயிலுங் - கூவி
யுறங்குமேகாக்கை யுடனிறக்குமெவலியான
கறங்குமேகக்கலைமான் காண்,

வெள்ளி - இரவு,

அல்லின்மயிலுன்ன வார்த்துடக்குங்காகம்
வல்லற்புவியாளும் வாரணமு - மில்லுறங்கு
மாந்தையதுசாகு மன்னகடைக்கண்ணமொழி
யேந்திழையாபென்னே யிடர்,

புதன் - இரவு,

வகுத்த * முனிபுண்ண மஞ்ஞையதாடக்கச்
செகத்திற்கொடியாச் செய்யவே - கைகத்துத்
தூங்குமேவல்லுது தஞ்சமசெஞ்சேவல்
மாங்குயிலெயென்னு மதி.

வியாழம் - இரவு

செப்பக்காரண்டர்கான் தின்னகடக்கும்வலியான்
தப்பிலாகோழி தரையாளும் - ஒப்பிலா
மாலாநகக்கண்டேயிலும் வாழ்மயிலஞ்சாவாகுஞ்
சேலார்விழிமடவீர் செப்பு.

செவ்வாய் - ஞாயிறு - இரவு,

வல்லுதின்னதுண்ண வாரிகோழியேகடக்க
நல்லாந்தைவந்திருந்து காடாளப் - பொல்லாத்
தூக்கமுறுமயிலாஞ் சொல்லியுங்காகான்
முக்கமலைப்பொடியாக் தான்.

அமரபகூத்திரவுக்கு வாரபட்சி வகுப்பு

முதல்காமத்திலுதிக்கின்ற பட்சி உண்டு-உ-ம்-சாமம்,
தூங்கி-உ-ம்-சாமத்தில் நடந்து-ச-ம-சாமத்தில்-செத்து
இ-ம்-சாமத்தில்-அரசசெய்யுமெனக் காண்க,

வாக்கியம்	வாரம்	உண்டு	காட	அரசு	தூக்கம்	சாவ
பேணி கொடு வா	திங்கள் சனி	எ கோழி	இ ஆந்தை	உ மயில்	உ காகம்	அ வல்லு
கொடு மா பேணி	வெள்ளி	உ மயில்	உ காகம்	அ வல்லு	எ கோழி	இ ஆந்தை
ஆரே நீ கொடு	செவ்வ ஞாயிறு	அ வல்லு	எ கோழி	இ ஆந்தை	உ மயில்	உ காகம்
சீ போ கட ட வே	புதன்	இ ஆந்தை	உ மயில்	உ காகம்	அ வல்லு	எ கோழி
கூ ட வே கீ போ	வியாழ	உ காகம்	அ வல்லு	எ கோழி	இ ஆந்தை	உ மயில்

முனிபென்றது ஆந்தை.

பஞ்சபட்சிபாஸ்திரம்

வாங்கல்-ஏ-க்கும் இரப்பகழி.

இதனால் சாயாச்சுபத்தி பார்க்குமிடத்தில் பூர்வபட்சம் பகலைப் போலவே தொழில்மாறாமல் சாயம் க க்தி-உண்டி கவ டடை கடு அர க உ தூக்கம் ந எவு ி ஆக காழிகை கூ-ஆகவும் கூடிய சாயம் இ-க்து, தொழிற்செய்கைகெட்டு மாறிவருமெனக் காண்க.

எழுத்துமுறைச்சக்கரம்,

தெய்வ - சனி,

வெள்ளி,

சா	ண	க	அ	து	சா	சா	ண	க	அ	து	சாவ
க	க	இ	உ	அ	அ	க	உ	அ	அ	எ	இ
உ	உ	அ	அ	எ	இ	உ	அ	எ	இ	உ	உ
அ	அ	உ	இ	உ	உ	அ	இ	உ	உ	அ	எ
ச	இ	உ	அ	எ	எ	ச	உ	அ	எ	இ	உ
இ	உ	அ	எ	இ	உ	இ	எ	இ	உ	உ	அ

செவ்வாய் இரப்ப

புதன்

சா	ண	க	அ	து	சா	சா	ண	க	அ	து	சாவ
க	க	இ	உ	அ	அ	க	இ	உ	அ	அ	எ
உ	உ	அ	அ	எ	இ	உ	அ	எ	இ	உ	உ
அ	அ	உ	இ	உ	உ	அ	இ	உ	உ	அ	எ
ச	இ	உ	அ	எ	எ	ச	உ	அ	எ	இ	உ
இ	உ	அ	எ	இ	உ	இ	எ	இ	உ	உ	அ

வியாழம்.

சாம	உண்	நடை	அரசு	துக்	சாவு
க	உ	அ	எ	இ	ஒ
உ	எ	இ	ஒ	உ	அ
ந	ஒ	உ	அ	எ	இ
ச	அ	எ	இ	ஒ	உ
ரு	இ	ஒ	உ	அ	எ

தொழில்முறைச் சக்கரம்.

திங்கள் - சனி

வெள்ளி

சா	எ	இ	ஒ	உ	கா	அ	வ	சா	ஒ	உ	கா	அ	வ	எ	இ	ஆ
ம	கோ	ஆக்	மயில்	கம்	வ்லு	ம	மயில்	கம்	வ்லு	கோ	ந்தை					
க	உண்	நடை	அரசு	துயி	சாவு	க	உண்	நடை	அரசு	துயி	சாவு					
உ	துயி	சாவு	உண்	நடை	அரசு	உ	துயி	சாவு	உண்	நடை	அரசு					
ந	நடை	அரசு	துயி	சாவு	உண்	ந	நடை	அரசு	துயி	சாவு	உண்					
ச	சாவு	உண்	நடை	அரசு	துயி	ச	சாவு	உண்	நடை	அரசு	துயி					
ரு	அரசு	துயி	சாவு	உண்	நடை	ரு	அரசு	துயி	சாவு	உண்	நடை					

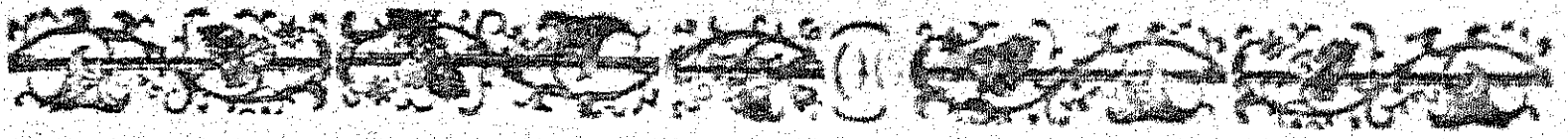
சேவ்வாய்-ஞாயிறு

புதன்,

சா	அ	இ	உ	சா	அ	இ	உ	கா	அ	வ	எ	
ம	ல்	லூ	கோ	நதை	மயில்	காகம்	நதை	மயில்	கம்	ல்	லூ	கோ
...
க	உண்	நடை	அரசு	துயி	சாவு	க	உண்	நடை	அரசு	துயி	சாம	...
...
உ	துயி	சாவு	உண்	நடை	அரசு	உ	துயி	சாவு	உண்	நடை	அரசு	...
...
க	நடை	அரசு	துயி	சாவு	உண்	க	நடை	அரசு	துயி	சாவு	உண்	...
...
ச	சாவு	உண்	நடை	அரசு	துயி	ச	சாவு	உண்	நடை	அரசு	துயி	...
...
உ	அரசு	துயி	சாவு	உண்	நடை	உ	அரசு	துயி	சாவு	உண்	நடை	...

வி யா ழ ம,

சாமம்	உ	அ	எ	இ	உ
	காகம்	வல்	கோழி	ஆந்தை	மயில்
		லூர்			
க	உண்	நடை	அரசு	துயில்	சாவு
உ	துயில்	சாவு	உண்	நடை	அரசு
ந	நடை	அரசு	துயில்	சாவு	உண்
ச	சாவு	உண்	நடை	அரசு	துயில்
உ	அரசு	துயில்	சாவு	உண்	நடை

செவயம்,

ஆ ரு ம் அ தி க ர ம்.

பூர்வபட்சம்,

பட்சிகளின் செய்கைப்பயன்,

அறுசீர்க்காழிசெடிவடி யாசிரியவிருத்தம்.

உ ண் டி யி ன் ப ல ன்.

போசனமாகிப்பதிவாழும்போனார்மீள்வார்போங்கவலை
காசினிவாழமழைபொழியுங் களவுமில்லைக்கதிர்வினையும்
பேசிற்கன்னிபேராகும் பிணியுந்திரும்பென்பெறுவான்
வாசிசெழும்பொன்வாணிபயா மன்னனாவெல்வாய்மாங்குயிலே. (க)

க டை யி ன் ப ல ன்.

யாத்திரையாகினினைஞ்சையுமொன்னார்வெல்வரிருந்திபோ
காத்திரமில்லாக்கதிர்வினையும் கன்னியர்வாழ்க்கைகன்னுகா
மாத்திரள்செல்லும்பொருள்கூடாவேட்கைதவிழ்ந்துமணங்கூடா
ஞத்திரஞ்சொன்னபடியாலே சொன்னார்பெரியோர்குழலே.()

அ ர சி ன் ப ல ன்.

அரசேசெய்யிற்புவிபேறு மரசருலேபன்னெய்த
முரசுமதிரும்வரிசையுடன் மூண்டகருமந்தான்விலகும்
பரிசும்பெரியோர்திறவிடுவர் பழையபிணிமோம்பயமில்லை
புரைபோங்களவுந்தான்காணும் போக்குமில்லைப்புரிசுழலே (ங)

தூ ங் கு ம் ப ல ன்.

தூங்குபாகிளையமாறு தூரம்போலுந்தாமீளார்
ஆங்கேகருமன்னுகா வரிவைவாழ்ச்சைத்தாழ்வாகுந்
திங்கேயல்லான்மழைபொழியாச் செந்நெல்வினையாச்செய்குறியீர்
ஒங்கிமணமுந்தாராதே யுண்மையாகவுரைத்தோமே. (ச)

தஞ்சம்பலன்,

தஞ்சமாநிச்சாவசொலுந் துலையாப்பிணியுந்தானெய்தும்
நெஞ்சினினைத்தொருள்கடா நிதியங்காணார்விலைகுலைவார்
வஞ்சகோயுமிகவுண்டா மனையாள்வெறுக்கி லுறவாகாள்
கஞ்சமலரார்முழலானே கருத்தாயுரைத்தபடியறியே, (௫)

அமாபட்சம்,

போசனத்தின் பலன்,

கெடுதியுமுடனேகாணார் கிணியுடன்வாழ்வுபேராம்
கடுகியபிணியுந்திருங் கலக்கமோசந்துமில்லை
அடைமழைபெருகவுண்டா மகமேறகிற்குத்தன்மை
முடுகியபயனமில்லை மொழித்தபின் னுண்ணுங்காலை, (௬)

யாத்திரையின்பலன்,

வெற்றியஞ்சகமுமுண்டாம் வியாதியுமாற்றும்பின்பு
பற்றியகருமத்தானும் பயமில்லைபகமுத்தாழார்
உற்றதோர்கெடுதிகாணா ருறுமழையுண்டுதூரத்
தூற்றவர்வரவுங்கடச் சொல்லும்பின்னடக்கத்தோன்றில், (௭)

இராச்சியத்தின்பலன்,

ஜெயமொசுகமுமுண்டு சிறத்ததோர்பயணத்தன்னில்
புயலிமெழையுமற்பம் புவிதனிற்கலககமில்லை
இயல்பினுற்பெறலாம்வெற்றி யிணைபமுக்கீடுமாகும்
பயமவினையாதுகாணா மாசதாம்பறவையாகில், (௮)

அனத்தலின்பலன்,

உன்னிழற்பிணியுமல்லா லொருபிணியதிகமாகும்
மன்னினுமழையோவில்லை வைத்தனகெடுதிகாணும்
துன்னியநெஞ்சிற்குடந் தோன்றிடுங்கருமஞ்செய்யும்
மன்னியெயுதிக்குப்பட்சி பயனுடனுறங்குமாகில், (௯)

மொட்சத்தின்பலன்,

காலினிலயமுமுண்டு கலகமாங்கருமமெல்லாக
தீவினைபடுமற்றன்றிச் செய்யுநல்வினைகளாகாச்
சாலினில்விழுத்தபட்சி தனித்துவந்துதப்பதாலே
புவினிற்கிறத்தமாதே புகன்னாபுள்ளினூலே, (௧௦)

பஞ்சபட்சிசாஸ்திரம்

ச.க.

குக்கும் பட்சி.

கேரிசை வெண்பா.

ஓதகிலையாபட்சி யொன்றுண்ணுமொன்றுமிப்போம்
ஏதுமிலாவொன்றரைபி லேகுமே—கீதிபுனை
கன்றிபுடனொன்றரையு நாடறியத்தானாகும்
ஒன்றுமுத லாள்வதுவகு.

(கக)

வயதின்பலன்.

போசனத்தின்மூத்தோனும் போய்கடக்கிவினை யோனும்
ஆசனத்தினெழியோனு மாயவனை —மாகந்துத்
தூங்குமவன்குள்ளன் துஞ்சிடுமேயாமாகில்
ஆங்கிருவரோராண் டறி

ஆங்கிஷ்பலன்.

உண்கின்றான்பால னுயர்கடையானேயீமான
பண்பாமரசனே பாராள்வா—எண்புபெறு
முற்றத்துபில்கிழவன் மோனமுடிந்தோன்காவோன்
பற்றுந்தவத்தின் பலன்.

(கக)

உருவந்தானப்பலன்.

அறுசீர்க்கழிகெழிலு யாசிரியவிருத்தம்.

ஊணினிலுயர்ந்தோன்வெல்வ னுயர்கடைகுறளன்வெல்வன்
காணுறுவெகுரோமத்தன் கடுகராச்சியத்திலவெல்வன்
தானருந்தூர்க்கந்தன்னி லிருவருவலுத்தோன்வெல்வன்
வேணுமோமரணந்தன்னி லிருவருள்வலுத்தோன்வெல்வன்.

(கச)

வலுவின்பலன்.

கேரிசை - வெண்பா.

ஊணினடைவவிது நடையிலரசுறுதி
நாணியுறங்கிடவு நன்றாகாப் - பேணி
லிலகுகுழலாளே யிறப்பும்பொல்வாதென்
றுலகுபுகழ வுரை.

(கரு)

வெற்றியின்-பலன்.

உண்பானடப்பாளை வெல்லுனடப்பாலுந்
தன்பாலரசனையுந் தானழிப்பன் - மண்காத
திருப்பான்றியில்வானை வெல்லத்துயில்வோன்
மரிப்பானை வெல்வன் மதி.

(கக)

திருவருள் வெல்லுஞ்செய்கைப்பலன்.

அறுசீர்க்கழிசெடிவடி யாசிரியவிருத்தம்.

கல்லாணுகிற்செழுவன் வெல்வ னடையேயாகிவிளவல்வெல்வன்
செல்லத்துக்கமாமாகிற் சிறந்தோன்மிகவும்வென்றிடுவேன்
எல்லமாதேயாமாகி விளையோன்வெல்லானென்றானும்
பொல்லாச்சாவேயாமாகிற் போனாரிருவமீளாரே.

(கௌ)

பருவசீதானப்பலன்.

உரைத்திடுமிருவர்பேரு மொருபட்சியுண்ணுமாகில்
கரைத்திடுமெவனெவெல்வ னடையினினெடியோன்வெல்வன்
கருத்தரசினையோன்வெல்வென் கடுங்குட்டன்றுயிலில்வெல்வன்
மரித்திடச்சரிபாமென்றே மாதவருரைத்தார்மாதே.

(கஅ)

ஒட்டுஞ் செய்கைபலன்.

நேரிசைவெண்பா.

உண்பானடப்பாளை யோட்டுமிருவர்களும்
பண்பாமதியைப் பரிந்தோட்டும் - பெண்பாவாய்
துஞ்சி னோர்க்கஞ்சுந் துயில்வோனையாவருமே
யஞ்சுலென்றழைத்திடுவ ராம்.

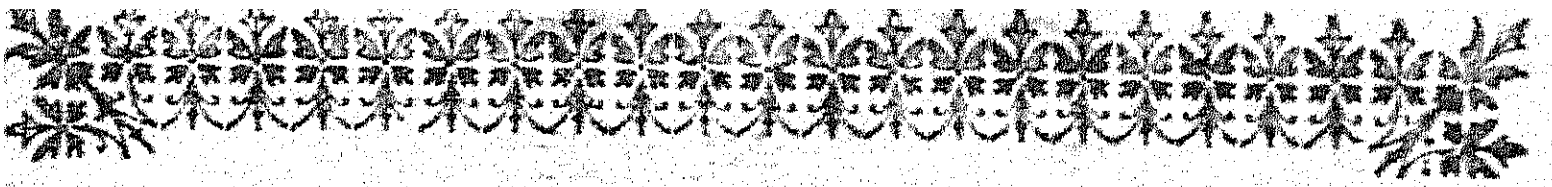
(கக)

ஆளுமதிகாரம்—முற்றிற்று.

ஐந்தாவது செய்யுள்தொகை	ருக	}	ஆ	செய்யுள்தொகை	எய
சக்கரத்தொகை	ருக			சக்கரத்தொகை	ருக
ஆறுவதுசெய்யுள்தொகை	கக				

சிவகுருந் துணை.

—

சிவமயம்.

வழாம் அதிகாரம்.

பூர்வபட்சம் நிற்பபட்சி.

நேரிசைவெண்பா.

வல்லூறுபொன்னிறமாம் வாழாந்தைவெள்ளியதாம்
செல்லாருங்காகஞ் சிவப்பாகு—நல்லாய்கேள்
கோழியுருபச்சை குளிர்த்தமிழ்கறுப்பாம்
நாழிமணக்ககவில்.

(க)

அமரபட்சம் நிற்பபட்சி.

ஆந்தைசிவப்பா மணிகாகம்பொன்னிறமாம்
வாய்த்தபச்சைவண்ண மயிலாகும் - ஏந்திழையீர்
வெள்ளையாங்கோழி விளங்குவரிகறுப்பு
வல்லூறுக்கொண்டு மதி.

(உ)

பூர்வபட்சம் சாதிபட்சி.

வல்லூறுபார்ப்பான் வளராந்தைதான்வணிகன்
செல்லாருங்காகஞ் செகத்தரசன் - நல்லாய்கேள்
கோழியாம்வேளாளன் கூறுமயில்சண்டாளன்
ஆழியானுலாயத் தறி.

(ஈ)

அமரபட்சம் சாதிபட்சி.

பொன்மறையோளும்வலிபான் பேராந்தைவேந்தளும்
துன்னுமொழிகாகத் துலைவணிகன் - மன்னும்
உமுகலத்தோன்கோழியே யோதுங்கான்மஞ்ஞை
இழிகுலத்தோனென்றே யிசை.

(ஈ)

பட்சம்-உ-க்கும்-தாதுமூலசிவபட்சி.

வல்லூறுமூலம் வளராந்தைசிவஞஞ்
சல்லாபமாங்காகத் தாதுவாம் - பொல்லாத
கோழிமூலச்சீவன் கோலமயிற்றாதுவொடு
வாழுமூலஞ்சொல்லி வை.

(ஐ)

பேகர்நிகண்டு பாஷாணபட்சி.

என்சீர்க்கழிநெடிலவயாசிரியவ்ருத்தம்.

பஞ்சபட்சிபாஷர்ணம்பகாக்கேஞ்

பாவிததோரைப்புலனும் பஞ்சதாது

செஞ்செவப்பாட்சித்திரத்தின்பட்சியாசுஞ்
செந்திட்டபஞ்சவண்ணத்தாதுவாகும்
மஞ்சணிரமகமாபிபறங்கிப்பாவை
மகத்தானகுப்பிச்சுள் சமைத்தகன்னி
கோஞ்சகிறமிரவிக்குள்கூர்த்தவேமங்
குதாடியானுமெலாம்பட்சியாமே.

(க)

பூர்வபட்சம் பூதபட்சி.

நேரிசைவெண்பா

வல்லுறுதேயுவாம் வல்லாந்நைதவாயுவாம்
பொலவாக்கருங்காகம் பூமியதாம் - நல்லாய்கேள்
நீராதங்கோழி நீலமயிலாகாயம்
காரார்குழலாய் கணி.

(எ)

அமாபட்சம் பூதப்பட்சி.

அரியபுலிவல்லு நப்பாகுமாந்தை
சரியதொருகாகங் கனலாகும் - பெரியதால்
தேனேசரித்தொழுஞ் செஞ்சூட்டுவாரணத்தான்
வானேயகல மயில.

(அ)

முடுகுபட்சி,

காகமுழுமுடுகு வல்லுறுமுக்காலாம்
ஆகமுறுபாந்நைத யனாமுகாம் - வேகமுறும்
கோழியதுகான்முடுகு கோலமயிலைக்கால்
வாழுமுடுகறித்துவை.

(கூ)

மாய்க்கும்பட்சி,

மயிலுக்குமாற்றான் வலிதாந்நைதகோழியாம்
இபலவலிதாங்கோழி மிரங்கிங் - சயலாகும்
முன்கலிதவல்லுறு காங்கினுக்குங்காக்கை
பின்வலிதாருங்காண் பெயர்ந்து.

(ஐ)

பகைப்பட்சி.

அறசீர்க்கழிநெடிவடியாசிரியவிருத்தம்.

மயிற்பகைவல்லுறுந்நைத கோழிக்குமதுவேயாசுஞ்
செயிர்ப்பகைவலியற்காந்நைத யாந்நைதக்குவலியன் றியான்
இபற்றியவலியன்வலா லெல்லாந்நவல்லுறுந்நைத
உயிர்ப்பகையாகுமந்ந தொழிந்தவையுறவாமன்னே.

(ஈ)

உறவுபட்சி,

நேரிசை வெண்பா.

மயிலுறவுவல்லுறு வன்காக்கைக்கோழி
செயலாகவல்லுறுஞ் சீர்காகம் - ஆயில்விழியாய்

கோழிபுறவுடயில் கொள்ளுமெனவுரைத்தார்
ஏழியினுவல்லோ நிசைத்து.

(12)

காலப்பட்சி.

ஆந்தைமயின்முக்கால் மானதொருவாரணந்தான்
சேர்ந்தகிகழ்காலஞ் செப்பிடுமே - வாய்த்தொரு
வல்லுறுகாகம் வருங்காலங்காட்டுமே
வல்லோருரைத்தவகை.

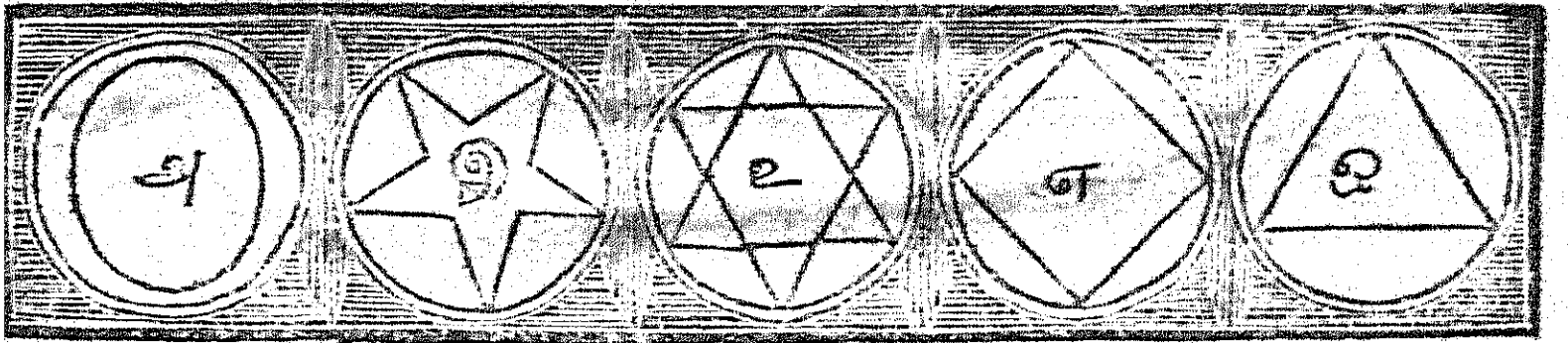
(13)

கோணப்பட்சி.

வல்லுறுநீள்வட்ட மாலாந்தையைங்கோணம்
அல்லாருங்காக மறுகோணம் - மெல்லிநல்லாய்
கோழியதுநாற்கோணங் கோலமயின்முக்கோணம்
ஊழியான்சொன்ன வுரை.

(14)

வல்லுறு, ஆந்தை, காகம், கோழி, மயில்,

சுவைப்பட்சி.

தித்திக்குமாந்தை சிறுபுளிப்புக்கோழியதாம்
எத்துங்கருங்காக மினிதுவர்ப்பாம் - பத்திகை
வல்லுறுகாரு மயில்கைக்குமென்பரே
அல்லார்குழலா யறி.

(15)

நிலப்பட்சி.

வல்லுறுபாலை வளராந்தைவண்குறிஞ்சி
நல்லாருங்காக நடுருதம் - மெல்லியரே
வாரணமேமுல்லை வளருமயினெய்தல்
ஆரணத்தோர்சொல்லா லறி.

(16)

உ
கொம்மம்.

எ ட் ட ர ம் அ தி க ர ம்.

நிமித்தங்கெட்போருடைய வாய்மொழியின் சப்தாக்ஷரத்தைப்
பட்சியாக்கி அவர்கள் நிலையில் தொகுதியும் ஆய்ந்து
பலன்சொல்லுகைக்கு வகுத்துரைத்தல்
அகாரச்சத்தம்

கேரிசைவென்பா

காணும்காரப்பே ராளுடையகண்டமுதல்
காணுஞ்சிரசாந்தை கைகாகம் - பேணிக்
கோழியுடம்புடயின் முன்பின்னாகும்வலியான்
தாமுமிசுசரணம் தான் இ-உ-எ-ஒ-அ.

இகாரச்சத்தம்.

தானுமிகாரப்பே ராளுடையகண்டமுதல்
காணுந்தலைக்காகங் கைக்கோழி - மாராய்
உடலேயின்முன்பின் வல்லுறாங்காலாந்தை
மடலேபுரிவாய் வகு-உ-எ-ஒ-அ-இ.

(உ)

உகாரச்சத்தம்.

அண்டுமுகாரப்பே ராகுளாள்சென்னிமுதல்
கண்டமாங்கோழியது கைமயிலாம் - உண்ட
வல்லுறாடன்முன்பின் வாழுமேயாந்தையது
கல்கால்காகமாய் காட்டு-எ-ஒ-அ-இ-உ.

(ங)

ஏ க ர ச் ச த் த ம்.

காட்டுமுகாரப்பே ராளுடையசென்னிமுதல்
ஊட்டுங்கைவல்லு றுடலாந்தை * காட்டிடுமுன்
பின்னாகுங்காகம் பெருத்ததோர்கோழிக்கால்
கன்னாவலரே கவில்-ஒ-அ-இ-உ-எ.

(ச)

ஒ க ர ச் ச த் த ம்

கவிலுமொகாரப்பேர் காள்சேர்தலைவலியான்
கவலுங்கையாந்தையுடல் காகமே - புவியிலே
தேனேமுன்பின்கோழி தேவர்க்கெலாமடுக்கு
மானேயுயில்கான் மதி-அ-இ-உ-எ-ஒ.

(ஊ)

அமுர்தஸ்தான அலங்காரம்.

பூர்வபக்ஷ அமரபக்ஷங்களுக்கு அமுர்தகலை யேற்றமு பிரக்கமும்
ஆகிய திதிகளினால் அந்யத்தக்க பாதாதிகேசம்.

பிரதமை-அடி.

நேரிசை வேன்பா.

* காலடியாம் வல்லுறு கணைக்கா லுமாந்தையாம்
மேலெழுந்ததானும் வெண் காகமாம - மாலா
படிக்குங்கோழியாம் பணவல்குன்மாதே
முடிக்குமயிலென்றே மொழி.

(க)

துதிகை - பாடு.

அறியும்பாவேல் லுருகுமாந்தோழி
முறியாந்தைமேற்கெண்டை முன்ன-சரியா
அணிமுழந்தாள் காக மதுதொடையேகோழி
மணிகுப்பயங்குஞ்ஞென வவ.

(எ)

திரிதிகை - கணைக்கால்.

கணைக்காலாம்வல்லுறு கால்கெண்டையாந்தை
பணைக்குமுழந்தாள் பகர்காகம் - கணித்த
தொடையாகுங்கோழி துய்யயின்மேல்
கடையுமடை துணையாங் காண்.

(அ)

சதுர்த்தி முழந்தாள் இடை

வல்லுறிப்பு வளர்முதுகுதானுத்தை
கல்லாதமேன்முதுகு காக்கையாம - சொல்லிய
கோழியிடரியில் சைப்பட்டடைக்கிறியதன்
தோழியினியதெனச் சொல்.

(கூ)

பஞ்சமி துடை உத்தி

வல்லுரேயுத்தி வயிறுந்தைமார்புகொடி
அல்லாருமேன்முலையா மங்கோழி - தொல்லுகில்
வண்ணமயில்கைக்கீழா மட்டவிழுங்கார்குழலாய்
பண்ணவர்கள்சொன்னூர் பரிந்து.

(ஐ)

சஷ்டி நிதம்பம் கீழ்வயிறு.

கீழ்வயிறுவல்லுறு கேள்வயிறுமாந்தையாம்
வாழ்மார்புங்காகமெனும் வாணுதலாய் - தாழ்வில்
வழுவினாக்கோழி மயிலிருப்பிடம்வல்லி
செழுவினாவென்றே யியாப.

(ஐகூ)

சப்தமி இடை கீழ்முதுகு.

* கீழ்முதுகுயல்லுறு கிளர்மேன்முதுகாந்தை
வாழ்ப்பிடர்க்காகமாம் வாணுதலாய் - கோழி
வலவிலாதோகை மயிலாமிடம்வலத்தே
யிலவிலாவென்றே யியம்பு.

(௫௨)

அஷ்டமி உத்தி வயிறு

வல்லுறுதான்வயிறும் வல்லாந்தைமார்பாகுஞ்
சொல்லியகாக முதுவாகும் - புல்லிய
கோழிபிடைவிலாக் கோலமிசுமாமயிலே
தொழிவிலாச் சொல்.

(௫௩)

நவமி வயிறு மார்பு

கீழ்பாதமார்வலிமான் கவைதோளிரண்டாந்தை
முழுதுடன்முன்காசம் பின்கோழி - பழுதறவே
காலாகுமஞ்சையெனக காழுகர்க்குக்காசினியில்
மேலானதுளிதென்று மேவு.

(௫௪)

தசமி கை.

கைபிரன்மேவல்லுறு கழித்துமேலாந்தை
மெய்யுடையமுன்காகம் பின்கோழி - பையத்
துடையிரண்டுத்தோகைமயிற் நாயமொழிபாயாய்த்
வடிவமென்றுமானிடர்க்கு வை.

(௫௫)

ஏகாதசி பாளியங்கை

பாளியான்வல்லுறு பருமுன்கையாந்தைக்
காளுமுழங்கைக் கருங்காகம் - காளைக்கே
கெண்டையாங்கோழி கிளர்தோண்டயிலாகும்
தண்டமிழ்வல்லாய் நீ சாற்று.

(௫௬)

துவாதசி - விரல்.

மூட்டுவிரல்வல்லுறு முழுவிரலாந்தையது
நேட்டவிரலகாகமா கீர்வைழிர் காட்டாணி
மோதிரமாங்கோழி முன்கண்டுதோகையகாம்
ஆதாவாய்சொன்னோ மறி.

(௫௭)

திரயோதசி கழுத்து.

வல்லுறுவன்கழுத்து வல்லாந்தைவாயாகும்
மெல்லியலுங்காகம் விழிபிரண்டாம் - சொல்லரிய

* குற்றுகார்தளளித் தனோபாக்கவும்,

கோழிபகடுற்றி குலவுமயில்குத்தல்
ஆழிபுலகத்தாயம்,

(௧௮)

சதுர்த்தி தலை,

செய்யதலைவல்லுது சீரார்முதுகார்தை
கையிட்டிங் காகமாங் கண்டாயே-மொய்துழலாய்
நாபியாங்கோழி நவமானதாளிணந்தை
தோகையிலென்றே சொலு.

(௧௯)

பூரணை-கூந்தல்.

கூந்தன்மயிலாகு கோழிபெய்மதாம்
வாய்ந்தசெவிகண்முகு வாழ்காகம் ஏந்திவழியர்
வாயாகுமாந்தை மணிக்கமுத்தேவல்லுது
மாயாதுணாக்கும் வகை,

(௨௦)

இச்செய்யுள் - ௦௩ - ம் - அங்காழாதமன்றியும்

தொடுக்குறிக்குஞ் சொல்வப்படும்.

திதிப்பட்டி,

கோழிக்குறாளுநாள் குவலயத்திலேமிக்க
வாழாமடவல்லுதுக் கைந்தேநாள்-தோழிகேள்
காகமிண்டாங் கார்தைமூன்றாகும்
தோகையிலென்றேன்றே சொல்,

(௨௧)

நகூத்திரப் பட்டி,

ஆதியசுவமுடனைந்துநாள்வல்லுது
கோதிலாவாறுநாள் கொம்பாந்தை-திதிலா
உத்திரங்கொண்டைந்துநா ளொன்காகமாங்கோழி
பத்தனுஷமோனமயில் பார்,

(௨௨)

இதுவுமது ஆருடக்கணிதப்பட்டி,

அறுசீர்க்கழிநெடி லடி யாகிரியவிருத்தம்,

அஞ்சுடன்வல்லுதுண்ணு மாறுடனாந்தையென்பார்
துஞ்சிலாக்காகமைத்தாஞ் சுகம்பெறுமலையேகோழி
நெஞ்சினின்மயின்றுது நினைந்தநாண்முதலாயெண்ணிக்
கொஞ்சிதையசத்திற்பேசக் குலவுமினிபுபதேழே,

இதுவுமது, உள்ளமுடையான் சூடாமணிச்சோதிடம்;
வாழ்ப்பரிமுதலாவைந்தும் வல்லுதிராமுன்னாந்
சூழ்வளையதையாகுந் துய்யவுத்திமுன்னேந்தும

சாந்வாந்தயாதுத் தடப்பீனமுதலமைத்தும்
சோத்யாமோனமதி யாறும்மயிலங்குற, (உச)

பூர்வ பட்சம்-இரபட்சி,

கேரிசைவேன்பா

ஆடந்தேன்வல்லா னுனதனுமீன்காகம்
கூடுதுலாமேறுங் கோழியதாந் - தேடரிய
கூடநிறைவதனடாந்தை நனமகாந் குமபமிவை
கூடபமிலென்றேருதிக் காண், (உரு)

அமரபட்சம்-இரபட்சி,

ஆனமபிகடக மாடுதேளாகுங்கா
ஹனசர்வையரி யாங்கோழி - மாணேகேள்
காகமதுகாதுகுடங் கைச்சிலைமீன்யாழாந்தை
பாகவல்லுறேறுகிறை பார், (உச)

இதுவுமது உள்ளமுடைய சூடாமணிச்சோதிடம்

என்சீர்க்கழிசெடிஷி யாசிரிய விருத்தம்.

மேடமோடுதேளரியும் விரிம்பியவல்லா னாகும்
மிகக்கடகமமிதுன மெலையனுமாந்தை
கூடுசிலைமீனமோடு கொண்டகருங்காகம்
கோலும்விடையும்பெரிய கோழியெனலாகும்
நீடுகுடமாமகர நிலையிலாரு
நின்றிமேராகிதனி லிப்பறவேதாமும
பிடுடையமாதவ வகத்தியர்சொன்னுலிற்
பேசிடமிதாகமமி னுளேசிகமாகித, (உஎ)

எட்டாமதிகார - முற்றிற்று,

பஞ்சபட்சிசாஸ்திரம்

ஏழாவதுசெய்யுள்தொகை	கூரு	} ஆசெய்யுள்தொகை	௩௨௨	
எட்டாவதுசெய்யுள்தொகை	உஎ		} ஆசங்கரத்தொகை	௬௭
சக்கரத்தொகை	௬௭			

சிவமயம்.

ஒன்பதாம் அதிகாரம்.

பட்சிகளின் கணிதவிலக்கணம்.

வல்லூறு.

நேசை வென்பா.

பேதையாம்வல்லூறு பேசாதுமுன்றரையும்
ஒதியவொன்றரையி லுண்டேகும் - மாதேகேள்
அஞ்சுமரையினிலொன் றுமேயரசுநிலைச்
செஞ்சொற்றுணிவாற் றெளி.

(க)

(இ-ள்.) வல்லூறு நாழிகை-சு-க்கு-நித்திரை-க-உ-போசனம்-க-உ-க
டை-க-உ-மரணம்-உ-அரசு-க-ஆ நாழிகை-சு.

ஆந்தை.

துணைப்பிரித்துதேகே துணைச்செயலொன்றரை
உணலறிந்தொன்றரையி லுண்ணும் - பிணியாலே
கூர்தூங்கலிராதற் கோற்றெய்தென்போ
ஆந்தைக்கரசரையி லாம்.

(உ)

(இ-ள்.) ஆந்தை நாழிகை-சு-க்கு-நடை-க-உ-போசனப் க-உ-நித்தி
ரை உ-வரணம்-உ அரசு உ-ஆ நாழிகை-சு.

காகம்.

துஞ்சம்போதொன்றரையாந் துய்யநடையிரண்டு
மிஞ்சியாசாளு மேலொன்று - வஞ்சியீர
கேக்கையேக்கச் சிறுபோசனமொன்றாங்
காக்கைக்கேசொன்னார் கணி.

(ங)

(இ-ள்.) காக்கை நாழிகை-சு-க்குமரணம்-க-உ-நடை-உ-அரசு-க-
உண்டி-க-அனந்தல்-உ-ஆக நாழிகை-சு.

கோழி.

குற்றமிலாவொன்றரையிற் கோழிதுணைகூடு
மற்றுமோரொன்றரையில் வாய்பூசும் - வெற்றி

யக

கிரகசத்துருத்துவம்.

சூரியனுக்குப்பகை
சந்திரனுக்குப்பகை
செவ்வாய்க்குப்பகை
புதனுக்குப்பகை
குருவுக்குப்பகை
சுக்கிரனுக்குப்பகை

சுக்கிரன்-சனி-இராகு-கேது
இராகு-கேது
புதன்-இராகு-கேது
சனி
சுக்கிரன்-புதன்
சூரியன்-சந்திரன்

சனி-இராகு-கேதுகளுக்குப்பகை-சூரியன்-சந்திரன்-செவ்வாய்
சத்துருத்துவமென்னப்படும்.

கிரகமித்துருவம்.

சூரியனுக்குறவு
சந்திரனுக்குறவு
செவ்வாய்குறவு
புதனுக்குறவு
குருவுக்குறவு
சுக்கிரனுக்குறவு
சனிக்குறவு
இராகு-கேதுகளுக்குறவு

செவ்வாய்-சந்திரன்-குரு
சூரியன்-புதன்
சூரியன்-சந்திரன்-குரு
சுக்கிரன்-சூரியன்
சூரியன்-சந்திரன்-செவ்வாய்
புதன்-இராகு-கேது
சுக்கிரன்-புதன்-இராகு-கேது
சனி-சுக்கிரன்

மித்துருவமெனப்படும்.

கிரகசமத்துவம்.

சூரியனுக்குச்சமம்
சந்திரனுக்குச்சமம்
செவ்வாய்க்குச்சமம்
புதனுக்குச்சமம்
குருவுக்குச்சமம்
சுக்கிரனுக்குச்சமம்
சனிக்குச்சமம்
இராகு-கேதுவுக்குச்சமம்

புதன்
செவ்வாய்-சுக்கிரன்-குரு-சனி
சுக்கிரன்-சனி
செவ்வாய்-சனி-குரு-இராகு-கேது
சனி-இராகு-கேது
செவ்வாய்-குரு
குரு
புதனும்-குருவும்

சமத்துவமெனப்படும்.

கிரகஅடையாளம்.

சனி-இராகு-குருமை * புதன் பசுமை * குரு-பொன்மை *
சுக்கிரன்-சந்திரன்-வெண்மை * செவ்வாய்-சூரியன்-பொன்மை *
செய்மைநிறமென்னப்படும்.

சிகவலிமை,

புதுனுக்குவலிமை

செவ்வாய்

செவ்வாய்க்குவலிமை

சனி

சனிக்குவலிமை

குரு

குருவுக்குவலிமை

சுக்கிரன்

சுக்கிரனுக்குவலிமை

சந்திரன்

சந்திரனுக்குவலிமை

சூரியன்

சூரியனுக்குவலிமை

இராகுதேது எடைபடும்

கட்டமுட்டிசித்தனைபிலிருந்தெடுத்தெழுதியவை,

நகூத்திரவேதைப்பொருத்தம்,

பாணிக்கு-கேட்டையும், கார்த்திகைக்கு-அனுவுமும், உரோகணிக்கு விசாகமும், மிருசீரிடத்திற்கு-சுவாதியும், திருவாதிரைக்கு-அவிட்டமும் புர்பூசத்திற்கு திருவோணமும், பூசத்திற்கு எத்திராடமும், ஆயிலிபத்திற்கு பூராடமும், உத்திரத்திற்கு-உத்திரட்டாதியும், அத்தத்திற்கு-பூராட்டாதியும், சித்திரைக்கு சதயமும், இறேவதிக்கு-பூரமும், வேதையாகையால் இவைகளாக மற்றைய நகூத்திரங்களுக்கு உறவாமெனக் கொள்கவென்பதாம்.

யோனிப்பகை,

யானைக்குப்பகை-சிங்கம்

பாம்புக்குப்பகை-குரங்கு

பசுவுக்குப்பகை-புலி

எல்க்குப்பகை-பூனை

குதிரைக்குப்பகை-எருமை

மானுக்குப்பகை-நாய்

ஆட்டுக்குப்பகை-நாய்

மற்றவையெல்லாமுதவென்பதும்

ஆண்பெண்விருட்சம்.

வைரமுள்ளவையெல்லாம் ஆண்விருகும் பாலுள்ளவையெல்லாம் பெண்விருகும் ஆல் அரக-அத்தி-மாதனை-மகிழ்-பலா-மா-இலுப்பை-சண்பகம்-எருக்கு-வஞ்சி-நாவல் இப்பன்னிரண்டும் பால்பொருந்தியனவாகையால் பெண்ணெனச் சொல்லப்படும் மற்றவைகள் வைரம்பொருந்திய விருகங்கள் ஆணெனச்சொல்லப்படும்.

இராசிவசியம்,

மேஷத்துக்கு

சிககம்வசியம்

இடபத்துக்கு

துலாம்-தடகமும்வசியம்

மிதுனத்துக்கு

கடகத்துக்கு

சிங்கத்துக்கு

கன்னித்து

துலாத்துக்கு

மகரத்துக்கு

மீனத்துக்கு

குமபத்துக்கு

மீனத்துக்கு

கன்னிவசியம்

தனுசும்-விருச்சிகமும்வசியம்

துலாம்வசியம்

மிதுனமும்-மீனமும்வசியம்

மகரம்வசியம்

கடகமும்-கன்னியும்வசியம்

மீனம்வசியம்

மேஷமும்-குமபமும்வசியம்

மேஷம்வசியம்

மகரம்வசியம்

சொல்லாதவையெல்லாப்பகையெனப்படும்.

இராசித்திக்கு

மேஷம்-இடபம்-கிழக்கு

கடகம்-சிங்கம்-தெற்கு

துலாம்-விருச்சிகம்-மேற்கு

மகரம்-குமபம் வடக்கு

மிதுனம்-தென்கிழக்கு

கன்னி-தென்மேற்கு

தனுசு-வடமேற்கு

மீனம் வடகிழக்கு

தநிக்கால்.

இம் முதற்கால் மிதுனத்தில் கடைக்காலையுண்ணும் உ-ம-காலை யுண்ணும் ஈ-ம கால் உ-மகாலையுண்ணும் ச-மகால்முதற் றுணுவ இப்படியே மற்றவிராசிகளு முண்ணும்.

இராசிகோக்கு.

உ-ம கடகம்-துலாம்-மகரம் இவைசாராசிகள் ரிக-வது, இராசி களை கோக்கும் இடபம்-விருச்சிகம்-குமபம்-சிங்கம் இவைஸ்திராசிகள் கூறுவது இராசிகளைகோக்கும் தனுசு-மிதுனம்-கன்னி-மீனம் இவை உ-மவிராசிகள் எ-வது இராசிகளை கோக்கும்.

இடபம் முதற்கால் குமபம் ச-ம காலே கால்கோக்குகோக்கும்-உ-மகால் ஈ-ம காலே ஹ-கோக்கு கோக்கும் ஈ-மகால் உ-ம காலே ஐ கோ க்கு கோக்கும் ச-ம-கால் முதற்காலே முழுநோக்கு கோக்கும் இப்படி யே இராசிகளெல்லா கோக்குவென்றறிவது.

கவிப்புக்கொள்ளுமபடி.

சிறுகால் யாதொருவிராசியுதிப்பது உ-ம-நாழிகை தன்னைத்தானே கவிக்கும் இரண்டாமிராசி மற்ற இரண்டரைநாழிகையும் கவிக்கும்இ ப்படி-உ-ம-இராசிகளும் ஈ-ம-நாழிகையும் இடமேவந்து கவிந்து என

வினவினின்ற விராசி ஆநுடமென்பது அப்றொழுது உதிக்கின்ற
விராசிபை புதமமென்றிக பாம்பும்-வெள்ளியும்-வியாழமும்- உச்சிக்
கோளென்றிக, புதனும்-திங்களும் இவை நிலைக்கோள் ஆதத்தனும்
செவ்வாயும்-சனியும் இவை பூமிக்கோளெனப்படுமே இவற்றால் உச்சத்
தாற்கேட்டது இடைநிலத்திலேசேட்டது பூமிநிற்கேட்டதென்றுமம
ந்துள்ளவைகளும் இவ்வசையாலறிக,

திரிதிரசங்கள்,

சந்திரன்-செவ்வாய்-இராகு-கேது
சூரியன்-சுக்கிரன்
புதன்-குரு-ரனி

சாக்கிரசங்கள்
ஸ்திரக்கிரகம்
உபயக்கிரகங்கள்

கிரகநோக்கு.

கிரகங்களெலாம் தாமிருக்குமிடத்துக்கு எ-ம, உடத்தைப்பார்க்கும்
விஷேமாக சனி ஈ-ம, செவ்வாய் ச-அ, குரு டு கூ, இராகிசேது ஈ-
ம, இடத்தைப்பார்க்கும் ஈம், இடம் பத்தாய் இடம் காப்பார்வை
சஅம் இடம் அரைபார்வை டுகும், இடம் முக்கால் பார்வை எம்,
இடமும் தாமிருக்குமிடமும் முழுப்பார்வை டுகும்
சூரியன், இராகு கேது, செவ்வாய், சனி
சந்திரன், சுக்கிரன், புதன் இவை சுபக்கிர
ந்திரனும் சனிசம்சந்தகுருவும் பாபக்கிரகங்கள்

ஜாதி இராகிக்கிரகம்,

மீனம் விருச்சிகம் கடகம் வியாழம் திங்கள் இவை
சிங்கம் மேஷம் தனுசு செவ்வாய் ஞாயிறு இவை
மிதுனம் துலாம் குப்பம் புதன் இவை
இடபம் கன்னி மகரம் வெள்ளி இவை

பிராணஜாதி
கூத்தாரியசாதி
வைசியசாதி
சூத்திரசாதி

சனி பஞ்சமன், இராகு கேது புலையசாதி யெனப்படுமே

கிரகத்திற்கு அட்சரம்

கிழக்கு ஞாயிறு, தென்கிழக்கு செவ்வாய், தெற்குவியாழம், தெ
ன்மேற்கு புதன், மேற்கு வெள்ளி, வடமேற்கு சனி, வடக்கு சந்திரன்
வடகிழக்கு இராகு கேது, இவர்கள் இந்தத்திசுக்கில் அவாவர்கள் வார
ங்களில் எந்நாழிகை உதித்திருப்பார்க ளெனப்படுமே. மோனியும் ப
தாசையும், ஈன் நாழிகைபெறும் தென்மேல் ஈன் நாழிகை பெறும்

அன்றியும் அகூரங்களாவன அ, ஆ, கிழக்கு, இ, எ, தென் கிழக்கு, உ, ஊ, தெற்கு, கி, அ, எ, ஏ தென்மேற்கு, இ, ஐ, மேற்கு, உ, அ, ஓ, ஏ, வடமேற்கு, அ, உ, ஓள, வடக்கு 0 00 ஓ, வடகிழக்கு இப்படித் திசை உ, உ, பதினாறுபெறும், சீராகங்களுக்கு அகூராவன ச, ஞ, செவ்வாய், ச, கு, வெள்ளி, ட, ண புதன், த, ர வியாழம், ப, ம, சனி, ய, ர குரீயன், க, ரீ, சந்திரன், ழ, ள இராசு, ந, ன கேது, இவ்வகூரங்கள்கோட்களுக்கென்றும், இவர்கள் கின்ற திக்குகளுக்கென் றற்றிதது. இவ்வகூரங்களாற் கேட்ட உருக்கள்பெறும், காரியங்கொள்ளப்போவார் மற்றுள்ளவையும் பெறுவார்.

கிரக ரக்ஷ த் திர ம.

குரீயன், சந்திரன், செவ்வாய், இராசு, குரு, சனி, புதன், கேது சந்திரன், இவ்வொன்பதுபேருக்கும், கிந்திகைமுதல் பூரமவரையிற் கொள்ளில் ஒவ்வொருவருக்கு ஒவ்வொரு ரக்ஷத்திரமாகுமற்றவைக ளுக்கு இவ்வடைவே பார்த்துக்கொள்ளவும்.

மாதம்.	முசற்பக்கத்து க்கு ராழிகை	செவிற்பக்கத்து க்கு ராழிகை	பிற்பக்கத்து க்கு ராழிகை
சித்திரை ஆவணி	க	உ	0
மாசி, புரட்டாசி	0	உ	க
ஆனி ஆபதி	க	க, உ	உ
சாத்திரை	உ	உ, உ	ஈ
மாசி	ஈ	ஈ, உ	ச
சை	ச	ஈ, உ	ஈ
மாசி	ஈ	உ, உ	உ
ஆடி பங்குண்	உ	க, உ	க

விருத்தம்.

சைபிருபத்திரைமேற்றனுசகூமபம், தான்கால்மின் விருச் சிகமே முக்காலாகும், மைதுலையுமிருமுக்கால் ரிஷபங்கன்னி, வருமி ரண்டோடொருகாலு மிதுனஞ்சிங்க, எய்யுமிரண்டேமுக்கால் கடக முன்றா, இயம்பினதுபதிகககடிகையாகு, ஐயமிலையருபதிலேசெ வ்லுபோக, அன்றிரவுக்குள்ளதை கீ யறிந்து கொள்ளே.

இப்படியாக] அவச்சாயையென்னும் பாதச்சாயை எல்லாமாதமும்

கூட்டல்கழித்தல் அனாஅடிபெறும்,

தேரிசை கென்பா.

ஒன்றையொன்றேகா லொன்றுமுக்காலரையாம்
நின்றதுகையை நிலைநிறுத்தி - நன்றாக
வட்டமொக்கவேகூட்டி மானிகைக்குள்ளேயிருந்து
தொட்டவிராழிகையாச் சொல்.

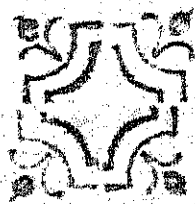
(1)

கட்டுவிரன்மடக்கிச் சூரியனை த்தன்வலமாய்
எட்டும்விரலை யிரட்டித்து - முட்ட
அடியளந்துபாப்பதன் முன்னாய்த்சொல்லும்
சூடியறிந்தென்னாளுங் கூறு.

(2)

ஒன்பதாமதிகாரம்—முற்றிற்று.

எட்டாவது செய்யுள்தொகை ௧௨௨ } ஆ செய்யுள்தொகை ௧௩௩
ஒன்பதாவதுசெய்யுள்தொகை 1௧ }
எட்டாவதுசெய்யுள்தொகை 1௨ }
ஒன்பதாவது சக்கரத்தொகை ௧ } ஆ சக்கரத்தொகை 1௩

செய்யம்.

ப த் த ர ம் அ தி க ர ம்.

மச்சமுனி என்னுற்றிலிருந்தெந் தெழுதியவை.

அஷ்டகரும வதி.

இதுபூர்வபகூத்துக்கு நிறப்பட்டி.

செம்மைபொன்னிறங்கறுப்புச் சிறுகறுப்புடனெவெள்ளை
மேய்ம்மயிலாந்தைகாகங் கோழிவல்லுறுபைந்தே.

இது அமரபகூத்துக்கு நிறப்பட்டி.

வெள்ளிபொன்சிவப்புபச்சை மேவியகறுப்போடைந்து
உள்ளதேவல்லுறுந்தை கொடிகோழிமயிலுமைந்தே.

செய்வனைப் பொருத்தம்.

ஓதவேகிழ்த்திசைக்குவெள்ளியாகி முத்திரமுமஷ்டமியுங் கூடநன்று
நீடவேயக்கினிக்குமந்தவார மிரேவதியுமஷ்டமியுமெத்தநன்று
சூடவேமறலிக்குமாதிவாரம் துவாதசியும்பூதமடாமெத்தநன்று
வாடவேநிருதிமதிசித்திராகூட மகமாயிலியும்பூரணையுந்நுதாமே.)

இதுவு மது,

ஆனாலுமேற்றிசைக்குமங்களவாரம் அமரபகூத்தட்டமியும்விசாகான்
நீடவேயக்கினிக்குமந்தவார மிரேவதியுமஷ்டமியுமெத்தநன்று (நு
சூடவேமல்லிக்குமாதிவாரம் துவாதசியும்பூசமடாமெத்தநன்று
வாடவேநிருதி மதிசித்திராகூட மகமாயிலியும்பூரணையுந்நுதாமே.)

இதுவு மது,

ஆனாலுமேற்றிசைக்குமங்களவாரம் அமரபகூத்தட்டமியும் விசா
கநன்று, போனாலும்வாயுவுக்குப் புந்திகூடம் புரப்பூசமாயிலியம் பஞ்
சரியுநன்று, மேனாலுமட்டிசைவியாழஞ்சோதி விளங்கிய சதூர்த்த
சிமெத்தநன்று, கோனாமேசனிலெவெள்ளிகூட கூடியேழுப்பூர கோ
ஷநன்றே. (ம)

பஞ்சபட்சிசாஸ்திரம்

செய்கருச்சி.

தோஷங்கீழ்த்திசைக்குமரணமாகும்
 சொன்னபடியக்கினிக்கி மரணமாகும்
 பாசங்கடென்றிசைக்கு முகாரமாகும்
 பகர்ச்சிருதிதனிலுண்டி பன்பதாகும்
 தேசங்கள்மேற்றிசைக்கு உடையதாகும்
 செயமானவாயுவுக்குத் தூக்கமாகும்
 நாசங்கள்வடக்காகு மீசனுக்கு
 னன்றாகும்பொதுபட்சியைந்துயாமே.

(6)

திக்குப்பூச்சி.

ஐஞ்சாயங்கீழ்சிவப் பெர்க்குக்கூடத்
 தத்தகனார்குறப்பாருக்கூடத்
 துஞ்சாமற்பச்சையதுமேற்கேபத்துஞ்
 சொன்னகறுப்பதுவாய்வு மூலைக்காகும்
 மஞ்சாரும்பொன்மயமே வடக்குக்கப்பால்
 வளர்வெள்ளிமலைமீசன் வரையதாகும்
 பஞ்சமமாம்வண்ணந்தப் படியேப்போட்டுப்
 பாரமெனும்பூசைபண்ணி பட்சியாரே.

(சு)

பட்சிப்பொருத்தம்

வல்லூருக்கும் ஆந்தைக்கும்.

பட்சியிலேமுதல்பட்சி யானானன்று
 பண்ணுறங் கெடந்தாலுந் துஞ்சினாலும
 உச்சியேயாகியே யுண்டிட்டாலும்
 உச்சமடாபட்சிமிச்சம்வல்லூருக்கும்
 கச்சியிலேயாந்தையென்று லாகாதப்பா
 கனமானவூணாசா னானன்றே
 கொச்சியிலேநடையுறக்கஞ் சாவென்றாலே
 கூடாதேயாந்தைவலு வில்லைத்தானே.

(எ)

காசத்துக்கும் கோழிக்கு.
 வலுவாகுங்காகமங்கே யுதித்ததானல்
 வல்லூறு பாநாது காகமிச்சம்

பஞ்சபட்சிசாஸ்திரம்

வலுவாகயானமுட ஸாசனாநு
மாடமிசைகடந்தானு முறங்கினுலும்
வலுவாகவுண்டாலே யதிகலாப
மதிகோழிவிதிகா வுறப்பதாலே
வலுவாகுமற்றவெல்லா மிரண்டாம்பட்சம்
வாரணத்தையார்க்கையைப்போல் வைத்துப்போட, (1)

ம யி லு க் கி,

வைத்தயில்செத்தானு முறங்கினுலு
மண்ணுண்டுடெடத்துனினு பஞ்சாதப்பா
செத்தயில்கிடந்தானு மாவயஞ்சஞ்
செகத்தனிநிலேயிதமுச்சஞ் செப்பக்கேளு
அத்தமதுகைகூடு பறசுதோற்பா
ரணிபொலாமிதுகலமா மவைபுஞ்ஞானம்
மற்றவெல்லாம்போதானு மயிலுக்கப்பா
மகத்தானபறவைசெய்யும் வகையக்கேளே (க)

பூர் வ ப ட் ச ம்,

வாரம்பட்சி செய்கைமூலிகைக்கு குறிப்பு
வகையென்னவளர்க்கைக்குச் செவ்வாய்பானு
வல்லுநிநதிகாரம் புதனுத்திங்கள்
துகையாகுமாந்தை யதிகாரமாகும்
சொல்லும்வியாழத்தி னதிகாரங்காகம்
கையென்னவெள்ளிக்குக் கோழியாகும்
நல்லசனியதிகார மயிலுக்குண்டு
பகையென்னப்பச்சிலையைப் பகருவோம்
யட்சியெல்லாமுண்ணுது பிடுங்கிட்டாலே, (2)

பிடுங்குவதுதினமதுவேமூலிகைக்கு
பேசாதிதயரைக்கை முதலாம்பட்சி
ஒடுங்குவதாற்கிறுது மிரண்டாம்பட்சி
யதைத்திட்டோமூக்கணா சாணைவேர்காகம்
நடுங்குவதுதகையின்வோ கோழிக்காகம்
நடுங்கிலிவீர்மயிலுக்கா காணுஞ்சோப்
பிடுங்கிவிட்டுச்சாமத்திற் போட்டுப்போனால்
புண்ணியனைமாரணயாங் கருமந்தாதே, (3)

கருமமெனன ஆனாகமக்குநன்று
 கார்பங்கககமெடா பலக்குழைம
 வருமளவுமபொசிபாது கமக்குண்டான
 வழக்குவெல்லுமபடைபோனாலவாலமவெற்றி
 நிருதாரும்பொருதினைப்பா ராசர்தோற்பா
 நிதிசெரும்பிணிதீரு வேழமுற்றம
 தருமமதுசலைக்கிட்டு மூலத்தாலே
 தனிமுலமபொதுபட்சி கிரைவித்தே (௧௨)

வித்தான வெதிரிகளை வெல்லவேண்டில்
 வேறுவேறுபேர்மரண லையறங்கம
 இத்தான வேகோமி லையதன்மபர்சொலன்
 மிசைத்திட்டமூலத்தைச் சாபங்கிக்
 கொத்தோடேபிங்கிவிட்டுக் கடக்கப்போடு
 கொடுஞ்சுடலைதலீற்புலதத்து குதிலபக்கற
 அத்தொட்டபிணி கொண்டு கிடப்பானமூங்கை
 யதைவிட்டேயுறங்கினவேர் புதைக்கக்கேகளை. (௧௩)

கோளப்பாவறங்கினவேர் புதைக்கும்போது
 கெட்டதடாவிருவிழியங் குருடாச்சப்பா
 மீளப்பாமாற்றுரைபு மிலையிதற்கு
 விண்ணுளவுமண னுளவு மருத்துமிலை
 ஆளப்பாமரண மூலத்தைத்தாக்க
 வவனுபிரையதுதாக்க மாட்டாதோபார்
 கோளப்பாவறஞலுந் தடுக்கப்போமோ
 குறைவிலபட்சிக்குறிபதனைக் கதுவேனை. (௧௪)

அமாபட்சம் குத்பபு.

கூறியதோரமாபட்சங் குறியையக்கேளு
 கொடியுண்ணும்புந்தியிலே வியாழயாந்தை
 மீறியதோர்வெள்ளியிலே வலனுண்ணும
 வெறுங்கோழிஞாயிறுடன் செவ்வாயுண்ணும
 மாறியதோர்சனியுடனே சோமவாரம
 மயிலுண்ணுமச்சமுரி வாக்கியத்தைத்
 தேறியதோர்முன்பாகஞ் செய்யக்கேளு
 செப்புவோம்பச்சிலையைத் தேர்ந்துகொள்ளே. (௧௫)

கொள்ளவேதைவேளை மயிலுக்காகும்
 கொழிக்குத்தான் குப்பையேமணிபாடும்

வந்துவந்துவந்ததக்கும் வாயசத்தத்தும்பழியே
சொல்லாதகொழிக்குத் தோகைகளும் தொல்லாதப்
பெண்டியெழுந்தேசாயம் பேர்த்தவிழுவியைக்கும்
வாண்டியெழுந்தன்னை வசை.

(௨௨)

காதத்தெழுத்தாற்கழிதார்தையைக்கட்டி
வாருந்தகொழி வழியறித்துப்.பாருந்த
வந்துவந்துவந்ததும் ருயிலையெழுதிப்பார்
வந்துவந்துவந்ததும் வார்.

(௨௩)

உலகவாழ்த்து.

கண்டாரோயந்தரெல்லாம் காசினியிலிலைத்தெழுத்தும்
வெண்டாமனையாள விளக்குஞ்சீர் - பண்டாகப்
தலத்தினுயினையும் போதகத்தினமாமறையும்
மாநவத்தொர்வாயவழியே வந்து.

(௨௪)

பத்தாவதிகார - முற்றிற்று.

பஞ்சபட்சிசாஸ்திர—முற்றுப்பெற்றது.

ஒன்பதாவது செய்யுள்தொகை	௧௩௩	}	ஆ செய்யுள்தொகை	௧௩௪
பத்தாவது செய்யுள்தொகை	௨௪			
ஒன்பதாவது சக்கரத்தொகை	௧௩௩	}	ஆ சக்கரத்தொகை	௧௩௪
பத்தாவது சக்கரத்தொகை	௨௪			

அகஸ்தியமகாமுனிவர் திருவடி களேசரணம்.

